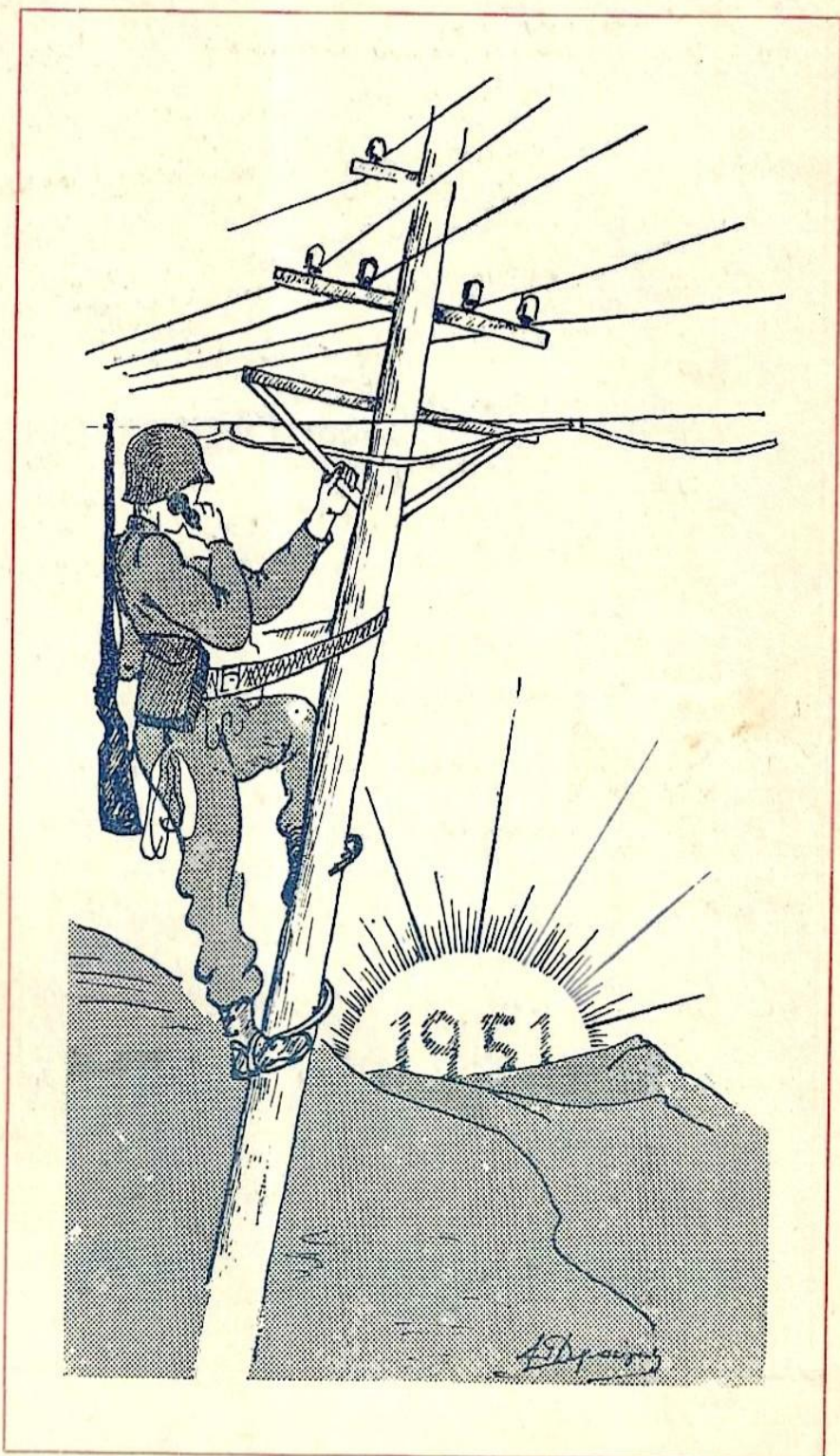

Γαλήνη

ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1951
ΕΤΟΣ Γ'. ΦΥΛΛΟΝ 25

ΔΡΑΧ. 1.500

ΜΟΛΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ

	ΤΙΜΑΙ NETTO
ΛΑΜΠΑΚΙΑ 'Αμερικανικά βιδωτά 6-8V, 0,15 A	4.000
ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΤΑΣ I. F. «MEISSNER», 456 κες, τό ζεύγος	80.000
ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ «AMPHENOL»	12.000
ΦΡΥΔΙΑ 'Αμερικανικά όξυντέ διά μαγικό μάτι	7.000
ΜΟΝΩΤΗΡΑΣ ειδικούς διά κάθοδον διπλήν 3.0 ώμ.	6.000
ΒΑΣΕΙΣ ΛΥΧΝΙΩΝ MINIATURE χυτές	6.000
'Εκ κεραμεικού ύλικού διά 5,7 (στενά) και 8 πόδια	21.000
ΣΥΝΔΕΤΗΡΑΣ τετραπολικούς μικροφώνων (θηλ.κούς και άρσεικούς διά σσσί)	
ΣΩΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΠΛΑΚΕΣ εκ POLYSTYRENE διά κατασκευής ουσκευών	
υπερβραχέων	
ΜΗΧΑΝΑΣ ΠΕΡΙΕΛΙΞΕΩΣ 'Αγγλικές «NEVILLE», τύπου «WINNIPEG»,	
διά πηνία, και τύπου «PRETORIA» διά μετασχηματιστάς. Δι' έργαστή-	
ρια έπισκευών και διά βιομηχανίας ραδιοφώνων.	
ΚΕΝΤΡΑ μεγαφώνων (Spiders) διαφόρων διαμέτρων.	
ΠΟΤΕΝΣΙΟΜΕΤΡΑ «CENTRALAB» 'Αμερικανικά, άφθαρτα 0,5 ΜΩ μετά	30.000
διακόπτου ρεύματος	
ΚΟΡΔΟΝΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ρεύματος 'Αμερικανικόν με 2 πόλους και επέν-	
δυσιν.	
βαμβακεράτ καφέ. 'Αντίστασις 200 ώμ κατά μέτρον. Τό μ.	12.000
ΘΗΛΥΚΕΣ φίσεσ 'Αμερικανικές, προεκτάσεωσ	9.000
ΠΡΙΖΕΣ έξωτερικές τοίχου 'Αμερικανικές	12.000
ΛΥΧΝΙΑΣ «BALLAST» όλων των τυπων δι' οίονδήποτε 'Αμερικ. ραδιοφώνων	60.000
ΑΝΤΑΠΤΟΡ από φίσαν ρεύματος 'Αμερικανικήν εις Ευρωπαϊκήν	8.000

ΟΡΓΑΝΑ ΑΓΓΛΙΚΑ «TAYLOR» (πολύ φθηνά)

Γεννητριάσ ταλαντώσεωσ A. Σ.	190A	1.430.000
Σύνθετα όργανα	75A	1.045.000
Σύνθετα όργανα	120A	1.550.000
Καθοδικά ταλαντοσκόπια	30A	2.200.000
Λυχνιομετρα	45A	1.560.000
Γεννητριάσ ταλαντώσεωσ διά συντονισμόν	65B	1.375.000
Μετρητάς έξόδου	140A	1.375.000
Διακορ. συχνότητος (modulators)	55A	1.210.000
ΧΕΙΡΙΣΤΗΡΙΑ ΑΥΤΟΜΑΤΑ 'Αμερικανικά, μεγάλης άκριβείας		900.000
ΠΥΚΝΩΤΑΣ ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΤΙΚΟΥΣ ΧΑΡΤΟΥ 16+16, 80, 40 και 40+40 μF		
εις τά 150 βόλτ, 8+8 και 32 μF εις τά 500 βόλτ.		
ΔΟΝΗΤΑΣ άσυγχρόνου 'Αμερικανικούς με 4 πόδια (λυχνίας 80)		96.000
ΚΕΡΑΙΑΣ αύτοκινήτου 'Αμερικανικός		120.000
ΒΑΣΕΙΣ ΛΥΧΝΙΩΝ 'Αμερικανικός 6 ποδών		6.000
ΤΖΑΚ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΩΝ μικρά (ραδ. RCA κλπ) θηλυκά και άρσεινικά.		20.000
ΣΥΝΔΕΤΗΡΑΣ ΜΙΚΡΟΦΩΝΟΥ διπολικούς άρσεινικούς και θηλυκούς.		
ΜΙΚΡΟΦΩΝΑ «SHURE»		
Δυναμικά τύπου 51		1.560.000
» » 55		2.760.000
» » 556		3.720.000
Κρυσταλλικά » 707		576.000
» » 708		1.080.000

ΡΑΔΙΟ - ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Η ΑΡΤΙΩΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΤΕΧΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΡΥΤΣΗ * ΑΘΗΝΑΙ * ΤΗΛΕΦΩΝΑ : 23 212, 23-213, 23-332

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ἄπευθύνω ἐπὶ τῷ Νέῳ ἔτει θερμὸν χαιρετισμὸν καὶ τὰς καλυτέρας εὐχὰς Μου πρὸς ὅλους τοὺς Ἕλληνας, καὶ εἰς τὴν Πατρίδα καὶ εἰς τὴν ξένην.

Ἰδιαιτέρως ἡ σκέψις Μου καὶ ἡ καρδία Μου στρέφονται πρὸς τοὺς στρατιώτας μας, οἱ ὅποιοι μακρὰν εἰς τὸ ἄλλο-ἄκρον τῆς Γῆς, μαζί με τοὺς ἀδελφούς των τοῦ λοιποῦ πεπολιτισμένου κόσμου μάχονται διὰ τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὸν Πολιτισμὸν. Ἄς τοὺς ἔχη ἡ Παναγία ὑπὸ τὴν σκέπην της.

Ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος εἰσέρχεται εἰς τὸ Νέον Ἔτος μετὰ τὸν ὀρίζοντα ζοφερὸν καὶ τὴν ἀπειλὴν καταστρεπτικοῦ πολέμου. Αἱ ἡμέραι τὰς ὁποίας διερχόμεθα ἀποτελοῦν τὴν πλέον κρίσιμον περίοδον τῆς Ἱστορίας. Εἰς τὴν κρίσιν αὐτὴν ἡ Ἑλλάς κατέχει καὶ πάλιν πρωτεύουσαν, ὑπεύθυνον θέσιν.

Αἱ εὐθῆναι μας αὐταὶ ἀπέναντι ὄλων τῶν Λαῶν τῆς Γῆς, ὀφειλόμεναι εἰς τὴν μοναδικὴν καὶ ἱεράν ἱστορικὴν μας παράδοσιν καὶ εἰς τὴν διεθνή ἀναγνώρισιν τῆς ρωμαλεότητος καὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς ἀποτελοῦν δι' ἡμᾶς τὴν πλέον τιμητικὴν ἱκανοποίησιν.

Ἡ Πατρίς μας ἀφοῦ ἐτελείωσε τὸν τελευταῖον πόλεμον ἐν μέσῳ ἐρειπίων πείνης καὶ εἰς τὸ ἔσχατον ὄριον τῆς ἐξαντλήσεως ἀντὶ νὰ ἔχει τὴν εὐκαιρίαν καὶ τὴν δυνατότητα ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι Λαοί, νὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὴν ἀνασυγκρότησίν της, περιέπεσαν ἀμέσως εἰς τὸν μακρὸν καὶ καταστρεπτικὸν ἀγῶνα ἐξοντώσεως ἐναντίον τοῦ ἐρυθροῦ ἐχθροῦ. Μετὰ τὴν βοήθειαν ὁμως τοῦ Θεοῦ ἐπετελέσθη τὸ θαῦμα καὶ κατετροπώθη ὁ γίγας τοῦ κακοῦ.

Ὡς ἀποτέλεσμα σήμερον ὁ πεπολιτισμένος κόσμος προσβλέπει εἰς τὴν μικρὰν Ἑλλάδα ὄχι πλέον μόνον διὰ νὰ θαυμάσῃ τὸ παράδειγμά της ἀλλὰ διότι ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ τὸ παράδειγμά της καὶ εἶνε πολὺ ἀμφίβολον, ἐὰν δύναται νὰ εὕρῃ τόσον εὐκόλως ἄλλοῦ. Αὐτὴ εἶνε ἡ μεγάλη ἀποστολὴ μας.

Ἡ βασικὴ εὐθῆν τῆς ἀποτροπῆς τοῦ διεθνοῦς κινδύνου ἀνήκει κυρίως εἰς ἄλλας χεῖρας, ἰσχυροτέρας ἡμῶν. Ἐχομεν δὲ τὴν χαρὰν νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι αἱ χεῖρες αὐταί, ὅσον εἶνε ἰσχυραί, ἄλλο τόσον εἶνε καὶ φρόνιμοι.

Καὶ ὁ ἰδικὸς μας ὁμως ρόλος δὲν εἶνε παθητικὸς. Δὲν θὰ εἴμεθα μόνον ἔτοιμοι νὰ ὑπερασπίσωμεν τὴν ἔλευθερίαν μας ἀλλὰ θὰ ἐργασθῶμεν συγχρόνως διὰ τὴν εἰρήνην. Ἐγὼ ὁ ἴδιος εἶμαι αἰσιόδοξος.

Εἰς τὸν ζοφερὸν ὀρίζοντα καὶ τὴν διεθνή κρίσιμον ἀπειλὴν θὰ ἀπαντήσωμεν μετὰ τὸ μεδίαμα τῆς αὐτοπεποιθήσεως, μετὰ νέαν ὄρμην εἰς τὴν συνέχισιν τῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ μετὰ τὴν προσπάθειαν τοῦ νὰ μεταβάλωμεν τὴν ὥραϊαν μας Πατρίδα εἰς τὸν τόπον τῆς πραγματικῆς Ἐλευθερίας, τῆς Ἰσότητος καὶ τῆς Εὐτυχίας.

Καλῶ ὅλους τοὺς Ἕλληνας νὰ βοηθήσουν τὸ Κράτος εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἀναδημιουργίας καὶ ὁ καθεὶς μας ὡς ἄτομον νὰ συμμετάσχη εἰς τὸν κύκλον τοῦ μετὰ δραστηριότητα εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν. Κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος θὰ στρέψω ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν Μου εἰς τὸ δημιουργικὸν ἔργον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὅλης τῆς Χώρας. Θὰ παρακολουθῆσω ἐκ τοῦ πλησίον τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ θὰ βοηθῆσω ὅπου εἶνε δυνατόν.

Πρὶν τελειώσω ἐπιθυμῶ νὰ στρέψωμεν ὅλοι μαζί εὐλαβῆ τὴν σκέψιν μας πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς νεκροὺς μας. Ἡ μεγάλη θυσία των ἔγινε εἰς τὸν βωμὸν μιᾶς ἐλευθέρας καὶ εὐτυχοῦς πατρίδος. Ἄς ἐργασθῶμεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Εὐχομαι ἐκ βάθους καρδίας εἰς ὅλους Εὐτυχίαν, Ἀγάπην καὶ Πρόοδον.

ΠΑΥΛΟΣ Α΄

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1940-41

Από του παρόντος τεύχους αρχίζομε την δημοσίευσιν μιᾶς σειράς ἀποσπασμάτων ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο βιβλίον τοῦ στρατάρχου κ. Ἀλεξάνδρου Παπάγου, ἀρχιστρατήγου τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

... . Ὄταν, τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1939, ἐξεργάγη ὁ δεύτερος Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος, ἡ Ἑλλάς οὐδὲν ἄλλο ἐπεθύμει εἰμὴ νὰ παραμείνῃ ἔξω τῆς νέας ταύτης διεθνούς συρράξεως καὶ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς τότε Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ καταβληθῇ κάθε προσπάθεια ἵνα ἡ χώρα δυνηθῇ νὰ τηρήσῃ μέχρι τέλους τῆς ρήξεως στάσιν ἀπολύτου οὐδετερότητος.

Ἡ ἱστορία ὁμῶς πολλάκις ἀπέδειξεν, ὅτι ὅταν συμπλέκονται τὰ Μεγάλα Κράτη ἢ θέσις τῶν Μικρῶν Κρατῶν εἶναι πάντοτε δυσχερὴς καὶ δεινὴ καὶ ἰδίως ὅταν τὰ τελευταῖα ταῦτα θεωρῶνται ὡς εὐκόλος λεία καὶ ὅταν λόγῳ τῆς γεωγραφικῆς τῶν θέσεως, εἴτε περιλαμβάνονται ἐντὸς τῶν ἱμπεριαλιστικῶν κυριαρχικῶν σκοπῶν τῶν ἰσχυρῶν, εἴτε ἐξυπηρετοῦσι τὴν ἀπὸ στρατηγικῆς ἀπόψεως διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων. Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους οὐδέποτε παρὰ τῆ Ἑλληνικῆ Κυβερνήσει ὑπῆρξεν ἀπόλυτος ἢ πεποίθησις ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς οὐδετερότητος θὰ ἰδύνατο νὰ ἀσκηθῇ μέχρι τέλους τοῦ νέου τούτου Μεγάλου Πολέμου. Ἡ οὐδετερότης ἐξαρχαίεται περισσότερον ἀπὸ ἐκεῖνον ὅστις θέλει νὰ τὴν παραβιάσῃ, παρὰ ἀπὸ ἐκεῖνον ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ τὴν τηρήσῃ καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς διατηρήσεως αὐτῆς οὐδέποτε δύναται νὰ τεθῇ ὑπεράνω τῆς ἔθνικῆς ἀξιοπρεπείας, τῆς ἔθνικῆς τιμῆς καὶ τῶν ἔθνικῶν συμφερόντων. Ἡ Ἑλλάς, ἐπομένως, καίτοι καταβάλλουσα κάθε δυνατὴν προσπάθειαν ὥπως μὴ ἀναμυχθῇ εἰς τὴν μεταξὺ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, διενεξίν, εἶχε πάντοτε ὑπ' ὄψιν τῆς ὅτι δυνατόν νὰ ἀναγκασθῇ νὰ πολεμήσῃ, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἦτο πάντοτε ἀποφασισμένη νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς οὐδετερότητος εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡσκειτο διὰ ἐναντίον τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας. Συνεπῆς πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς ταύτης, ἀπέρριψε μετ' ἀγανακτῆσεως τὸ ἰταμὸν ἰταλικὸν τηλεγράφων τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 καὶ οὕτως ἡ Ἑλλάς ἐνεπλάκη εἰς τὴν σύρραξιν ὅπως προασπίσῃ τὴν τιμὴν τῆς, τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς, τὴν ἀκεραιότητά τῆς καὶ εἰσήλθε καὶ αὕτη εἰς τὸν στίβον τοῦ πολέμου μετ' ἀκλόνητον πίστιν εἰς τὸ δίκαιον τοῦ ἀγῶνος τῆς καὶ ἐν πλήρει ἐπιγνώσει ὅτι οὗτος θὰ ἀπῆται κολοσσιαίας προσπάθειας, σκληρὰς δοκιμασίας καὶ θυσίας ὀδυνηράς.

Ὁ πόλεμος οὗτος τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξεν ὁ δυσκο-

λότερος καὶ συνάμα ὁ ἐνδοξότερος τῶν πολέμων τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς ἱστορίας. Παρὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν μέσων τοῦ ἀντιπάλου, παρὰ τὰς πολλαπλὰς καὶ πάσης φύσεως δυσχερεῖς συνθήκας, ἡ μικρὰ Ἑλλάς διεξήγαγεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἕνα νικηφόρον πόλεμον ἐναντίον μιᾶς Μεγάλης Δυνάμεως, τῆ κατέφερε σκληρὰ πλήγματα, τὰ ὅποια αὕτη ἔσσει θὰ ἐνθυμηθῆται καὶ ὑπέκυψε μόνον ὅταν καὶ ἑτέρα, ἀκόμη ἰσχυροτέρα Μεγάλῃ Δύναμις, ἐπεμβαίνουσα εἰς τὸν ἀντιστον τοῦτον ἀγῶνα, τῆς ἐπετέθη ἐκ τῶν νώτων.

Τὸ ἀποτέλεσμα ὁμῶς τῆς ἐπὶ ἐξάμηνον ἀντιστάσεως τῆς Ἑλλάδος, ὁρῶμενον ἐν τῷ πλαίσίῳ τῆς ἐξελιξέως τοῦ ἔλου Παγκοσμίου πολέμου καὶ κρινόμενον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἀλληλεξαρτήσεως τῶν διαφόρων εἰς τὰ διάφορα μέτωπα πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τοῦ ἀντικτύπου τῶν μὲν ἐπὶ τῶν δέ, ὑπῆρξε διὰ τὸν ἔλον συμμαχικὸν ἀγῶνα ἐξόχως σημαντικόν. Ἡ ἐπὶ ἑβδομάδας ἐπιβράδυνσις τῆς ἐνάρξεως τῆς κατὰ τῆς Ρωσσίας γερμανικῆς ἐπιθέσεως καὶ αἱ διὰ τὴν ὄλην ἔκδοσιν τοῦ πολέμου συνέπειαι τῆς ἀνωτέρω ἐπιβραδύνσεως, ὀφείλονται εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἀντίστασιν καὶ καταδεικνύουσι πόσον ἡ ἀπόδοσις αὐτῆς ὑπῆρξεν οὐσιώδης. Τὸ μέγα καὶ ἐνδοξον τοῦτο ἔργον ὀφείλεται εἰς τὰς ἑλληνικὰς ἐνόπλους δυνάμεις, καὶ τὸ ἔθνος δέον νὰ κατέχεται ἀπὸ αἰσθήματα ὑπερηφανείας διὰ τὸν τιτάνειον αὐτῶν ἀγῶνα καὶ εὐλαβῶς νὰ διαφυλάξῃ τοῦτον ὡς ὑποθήκην ἐνὸς ἀληθμονήτου παρελθόντος...

ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησίαι	Δραχμαὶ 20.000
Ἐξάμηνος	» 10.000
Ἐξωτερικοῦ (ἐτησίαι)	δολ. 3
Τιμὴ τεύχους	Δραχμαὶ 1.500
Ἐμβάσματα διὰ ταχυδρομικῆς Ἐπιταγῆς (ἀτελῶς) καὶ Συνεργασίαι ν' ἀποστέλλονται εἰς:	
ΚΕΔ)Β5, Β. Σ. Τ. 902.	

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΠΑΤΡΑ

ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΜΕ ΟΨΙ ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΣΤΡ. ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΝΙΚ.

Ὅπου βογγάει τὸ πολυκάραβο λιμάνι
Ἄπ' ἄγριο κῆμα ἀπλώνεται δαρυμένη ἡ χώρα,
Καὶ δὲν θυμᾶται μήτε σὰν ὄνειρου πλάνη
Τὰ πρωτινὰ μετὰξια τὰ πλουτοφόρα.

Πολύκαρπα τ' ἀμπέλια τὴν πλουτίζουν τώρα,
Τὸ κάστρο της φορεῖ, παλαιὸ στεφάνι,
Δεῖξε τοῦ ξένου, Φράγκου, Τούρκου, ἀπὸ τὴν ὥρα
Ποῦ τὸ θεμέλιωσαν οἱ Βενετσάνοι.

Ἔνα βουνὸ ἀπὸ πάνω της ἀγρυπνοστέζει,
Κι' ὁ Παρνασσὸς λευκοχαράζει στὸν ἄερα
Βαθειά, κι' ὁ Ρουμελιώτης ὁ ζυγὸς παρέκει
Αὐτοῦ πρωτάνειξα τὰ μάτια μου στὴ μέρα

Κι' ἡ μνήμη μου σὰν ὄνειρο τοῦ ὄνειρου πλέκει
Γλυκεῖα μισοσβυσμένη εἰκόνα, μιὰ μητέρα,

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

Κάποτε μοῦ ἔλεγε ἓνας φίλος μου πὸς στὴν Ἑλλάδα κάθε πολιτεία ἔχει καὶ δικὴ της χρώμα, καὶ δική της ὁμορφιά, καὶ δική της ψυχή. Ξαναθυμῆθηκα τὰ λόγια αὐτὰ μόλις πάτησα γιὰ πρώτη φορὰ τὸ πόδι μου στὴ γῆ τῆς Ἀχαΐας. Ἡ χώρα αὐτὴ ἔχει κάτι τί τὸ ἰδιαίτερο ποῦ τὴν κάνει νὰ ξεχωρίζῃ τελείως ἀπὸ τὸν συνηθισμένο τόπο τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαρχίας. Ἔχει μιὰ παράξενη ἀτμόσφαιρα, ἓνα διαφορετικὸ ρυθμὸ ζῆτᾶς, ἓναν ἀνώτερο πολιτισμὸ ποῦ θυμίζει λίγο Ἰταλία.

Ὅταν δὴ κανεὶς τὴν Πάτρα, τὴν πρωτεύουσά της, καταλαβαίνει ἀμέσως πὸς ἡ πολιτεία αὐτὴ, ἐπὶ αἰῶνες εὐρίσκειτο σ' ἄμεση ἐπαφὴ μὲ τὸν ἔξω κόσμον, μὲ τὴν πολιτισμένη Δύσι. Εἶναι μιὰ ὁμορφὴ πολιτεία Βενετικοῦ ρυθμοῦ, κτισμένη στὸ βάθος τοῦ Πατραϊκοῦ κόλπου, ποῦ τὴν στεφανώνει ἓνα Βενετσιάνικο κάστρο. Ρυμοτομία ἐξαισία, δρόμους φαρδεῖς μὲ στοῦς δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀκριβῶς ὅπως καὶ στὴν πρωτεύουσα τῆς Γαληνοτάτης Δημοκρατίας. Πολλὲς καὶ μεγάλες πλατεῖες ποῦ τὰ βράδια κάνει τὸν περίπατό της ἡ νεολαία, τεράστιες ἐπιβλητικὲς ἐκκλησίες ποῦ μὲ τὴν μεγαλοπρέπειά τους γεννοῦν ἓνα δέος πρὸς τὸ θεῖον, σ' αὐτοὺς ποῦ τὶς ἐπισκέπτονται. Τὸ λιμάνι της εἶναι μικρὸ, τεχνιτὸ, ἀλλὰ καλὸ, πάντα ὄλο κίνησι ὄλο ζωὴ. Πελώρια βαπόρια ξεφορτώνουν ἀδιάκοπα κάθε λογῆς ἐμπορεύματα ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Οἱ κάτοικοι 150.000 περίπου, εἶναι καλόκαρδοι, φιλόξενοι καὶ ἐργατικοί. Ἡ βιομηχανία ἀνθίζει. Μηχανουργεῖα, ὑφαντουργεῖα, ἀλευρόμυλοι, ἐργοστάσια χάρτου δίδουν στὴν Πάτρα ἓνα τόνο μοντέρνας βιομηχανικῆς πόλεως. Κι' ἓνα πυκνὸ συγκοινωνιακὸ δίκτυο φέρνει σὲ ἄμεση ἐπαφὴ τὸ διαμάντι αὐτὸ τῆς Πελοποννήσου μὲ τὸν ἔξω κόσμον καὶ τὴν ὑπόλοιπὴ Ἑλλάδα.

Ἔνα ἀπόγευμα εἶχα ἀνέβει στὸ κάστρο, κάτω ἡ χώρα χωρισμένη σὲ μικρὰ γεωμετρικὰ τετράγωνα ἀπὸ τοὺς ὄρους τῆς δρόμους σφάνταζε ὄλο ζωὴ. Στὸ βάθος τὸ λιμάνι ἀπ' ὅπου ξανοιγόταν ἓνα μεγάλο ἐγγλέζικο βοπόρι, ἐνῶ οἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου ποῦ ἔγερνε δημιουργοῦσαν πολύχρωμες ἀνταντακλάσεις ἐπάνω στὸν χάλκινο τροῦλο τοῦ Παντοκράτορος.

Γύρω μου τὸ κάστρο μὲ τοὺς προμαχῶνες του, τοὺς πυργίσκους του καὶ τὶς ἐπάλξεις του ἔστεκε βουβὸ σὰν σιωπηλὸς μάρτυς τῆς ἱστορίας τῆς πόλεως. Καὶ τότε πέρασαν ἀπὸ τὸν νοῦ μου γοργὰ οἱ περιπέτειες αὐτῆς τῆς γῆς. Πρῶτα οἱ βάρβαροι Πελασγοὶ ποῦ τὴν ἔκτισαν, ἔπειτα οἱ δόξες ποῦ γνώρισε στὰ χρόνια τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας. Μετὰ ἦλθαν οἱ Ρωμαῖοι. Κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους γνώρισε τὴν φρίκη τῶν ἐπιδρομῶν τῶν Βανδάλων, τὶς σφαγὲς τῶν Σαρακηνῶν. Ὅταν κατέλαβον οἱ Φράγκοι τὸν Μωρητῆ, ἡ Πάτρα ἔγινε ἔδρα Βιζωνίας, μὰ δυὸ αἰῶνες ἀργότερα τὴν ἀπελευθέρωσε ὁ Κωννος Παλαιολόγος ἀπὸ τὸν ὁποῖον καὶ τὴν ἐπῆρε ὁ Μωάμεθ ὁ Β'. Καὶ τότε ἄρχισε μιὰ τραγικὴ περίοδος γιὰ τὴν πόλι ποῦ κατέληξε μετὰ ἀπὸ ἀλλεπάλληλες σφαγὲς, ἐπιδρομὲς καὶ λεηλασίες νὰ τῆς ἀπομείνουν 5.000 κάτοικοι τὸ 1603. Τὴν κατέλαβον διαδοχικὰ ὁ Θωμᾶς Παλαιολόγος μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Πάπα καὶ ξανά πάλιν ὁ Μωάμεθ ὁ Β'. Πέρασαν τὸ 1464 ὁ Βενετὸς στόλαρχος Βαρβαρήγος, τὸ 1539, ὁ Ἄν. Δόρια ναύαρχος τοῦ Κάρολου τοῦ Ε'. Τὸ 1571 κατελήφθη καὶ πάλιν ἀπὸ τοὺς Βενετούς, τέλος λεηλατήθηκε ἀπὸ τοὺς Βενετούς καὶ τοὺς Μελιταίους πειρατᾶς.

Ἀργότερα τὸ 1687 ἀπεβιβάσθησαν οἱ Βενετοὶ τοῦ Μοροζίνι ποῦ τὴν κράτησαν μέχρι τὸ 1715. Αὐτὰ τὰ χρόνια ὑπῆρξαν μιὰ ἀνάπαυλα ἀκμῆς γιὰ τὴν μαρτυρικὴ πόλι, ἀλλ' ὅταν τὴν ξαναπῆραν οἱ Τούρκοι γνώρισαν ἀκόμα μιὰ φορὰ τὴν φρίκη τῆς σφαγῆς ποῦ μόνον οἱ ἀσιατικὲς ὀρδὲς ξέρουν νὰ σοροποιῦν στὸ πέρασμά τους. Κατὰ τὴν Ἑλληνικὴ ἐπανάστασι ἡ Πάτρα οὐδέποτε ἐλευθερώθηκε, γιὰτὶ ὑπῆρχε ἐκεῖ μιὰ ἰσχυρὴ φρουρὰ ἀπὸ Τουρκαλβανούς καὶ ἀπὸ τὴν θάλασσα τὴν προστατεύεε μιὰ μεγάλη μοῖρα τουρκικοῦ στόλου. Μετὰ ὅμως ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς Ἑλλάδος ἡ Πάτρα παρακολούθησε μὲ ταχὺ ρυθμὸ τὴν ἐξέλιξι τοῦ καινούργιου Ἑλληνικοῦ Βασιλείου καὶ ἔτσι ἔφθασε σήμερον νὰ εἶναι ἡ τετάρτη πόλις σὲ πληθυσμὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ δεύτερο κατὰ σειρὰν λιμάνι μετὰ τὸν Πειραιᾶ.

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΒΙΒΛΙΟ

Υπό του Στρ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΥΓΓΕΛΟΥ
Καθηγητού του Κολλεγίου 'Αθηνών.

Γιὰ νὰ δημιουργήσουμε ἕναν ἀληθινὰ μεγάλο πολιτισμό, πρέπει νὰ ἐνδιαφεροῦμε γιὰ τὴν πνευματικὴ μας ἀνασυγκρότησι καὶ τὸν ἠθικὸ μας ἀνεφοδιασμό. "Ἐνα ἀπ' τὰ πιὸ σπουδαῖα μέσα, γιὰ νὰ ἐπιτύχουμε αὐτό, εἶναι καὶ τὸ νὰ ἐμποτισθῆ ἡ ζωὴ μας ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον μὲ τὰ δροσερὰ νάματα τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Μὰ ἴσως μερικοὶ θὰ μειδιάσουν καὶ θὰ σκεφθοῦν: «Μὰ τί; Ἐπιτρέπεται στὸν εἰκοστὸ αἰῶνα ἕνας μορφωμένος ἄνθρωπος νὰ διαβάζη ἕνα βιβλίον, ποῦ μπορεῖ μόνο νὰ στολιζῆ τὸ εἰκονοστάσι μας; Τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶναι μόνο γιὰ τοὺς γέρους, τὶς γρηῆς καὶ τοὺς ἀγράμματους». Μὰ ὅλοι, ὅσοι σκέπτονται ἔτσι, κάνουν φοβερὸ λάθος καὶ ἐνῶ θέλουν νὰ παρουσιάσουν τὸν ἑαυτὸ τους γιὰ μορφωμένο, βρίσκονται στὴν πιὸ μεγάλη ἀγνοια.

Ἡ Ἁγία Γραφή δὲν εἶναι μόνον τὸ βιβλίον τοῦ λαοῦ, μὰ τὸ κατ' ἐξοχὴν βιβλίον τῶν σοφῶν καὶ τῶν μεγάλων ἀνδρῶν. Ὁ Κάντ, ἕνας ἀπ' τοὺς μεγαλυτέρους φιλοσόφους τοῦ κόσμου ἔλεγε: «Τὸ μέγιστον εὐεργέτημα πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος εἶναι ἡ Ἁγία Γραφή. "Ὅλα τὰ βιβλία, ποῦ ἐμελέτησα, δὲν μοῦ ἔδωσαν τὴν παρηγορίαν, ποῦ μοῦ ἔδωσαν οἱ λόγοι τῆς Βίβλου». Ὁ Ντριστογιέφσκυ, ρώσος λογοτέχνης μὲ παγκόσμια φήμη, τόνιζε: «Σοῦ συνιστῶ νὰ διαβάξης ὀλόκληρην τὴν Ἁγία Γραφή. Καὶ θὰ βρῆς, πὼς ἡ ἀνθρωπότης οὔτε ἔχει οὔτε μπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ ἄλλο βιβλίον, τόσο πολυτίμον». Ὁ κορυφαῖος φυσικός, ἀστρονόμος καὶ μαθηματικός Νεύτων ἔλεγε πὼς «ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι ἡ ὑπερτάτη φιλοσοφία». Ὁ Γκαίτε, ἕνας ἀπ' τοὺς μεγαλυτέρους ποιητὰς τοῦ κόσμου, διεκήρυττε πάντοτε: «εἶναι δυνατόν οἱ φυσικὸς ἐπιστῆμες συνεχῶς νὰ ἐπεκτείνωνται σὲ πλάτος καὶ νὰ προοδεύουν σὲ βάθος καὶ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα νὰ ἐπεκτείνεται σὲ εὐρύτερους πάντοτε ὀρίζοντες, ὅπως ἐπιθυμεῖ, ποτὲ ὅμως

Ὅταν ξανακατέβηκα στὴν πόλι εἶχε πιὰ νυχτώσει. Οἱ κομποὶ ὄγκοι τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Εὐαγγελίστρας καὶ τῆς Παντάνασσας, τὰ ἀρχοντιὰ σπίτια μὲ τὶς Βενετσιάνικες στοῆς, τὰ πυκνὰ φῶτα καὶ τὶς χρωματιστὲς ρεζλάμες ποῦ δημιουργοῦσαν ἐκτυφλωτικὰς ἀντανακλάσεις ἐπάνω στὸ ποικιλόχρωμο μωσαϊκὸ ποῦ σχηματίζε τὸ πλῆθος τῶν ὡραίων γυναικῶν ποῦ εἶχε ξεχυθῆ στοὺς δρόμους καὶ στὶς μεγαλοπρεπεῖς πλατεῖες, ἔδιναν στὴν Πάτρα ὄψιν Εὐρωπαϊκῆς μεγαλουπόλεως.

δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ προχωρήσῃ πέραν ἀπ' τὸ μεγαλεῖο καὶ τὸ ἠθικὸ ὕψος τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅπως τοῦτο φαίνεται καθαρὰ καὶ λάμπει μέσα στὰ Εὐαγγέλια». Κατὰ τὸν Οὐάσσινγκτον, ἰδρυτὴν καὶ πρῶτον πρόεδρον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, «πρὸ παντὸς τὸ καθαρὸν καὶ ἰλαρὸν φῶς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ ἐπέδρασε πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ αὐξήσῃ τὶς εὐλογίαις τῆς κοινωνίας». Ὁ Ἄνταμς, δεῦτερος Πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐτόνιζεν ὅτι «τὸ πρῶτον καὶ σχεδὸν τὸ μόνον βιβλίον, ποῦ εἶναι ἄξιον παγκοσμίου προσοχῆς, εἶναι ἡ Ἁγία Γραφή. Ὁμιλῶ σὰν ἄνθρωπος τοῦ κόσμου καὶ οὐκ ἄλλως: Ἐρευνᾶτε τὰς Γραφάς». Ὁ Τζάκσον, ἔβδομος Πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, βροντοφωνοῦσε: «Κρατεῖτε σταθερὰ τὴν Ἁγίαν Γραφήν ὡς ἀγκυραν τῶν ἐλευθεριῶν σας... Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο χρωστᾶμε κάθε πρόοδο, ποῦ ἐπετελέσαμε σὰν ἔθνος». Κατὰ τὸν Ροϋζβελτ, «σχεδὸν κάθε ἄνθρωπος, ποῦ συνετέλεσε μὲ τὸ ἔργο τῆς ζωῆς του στὴν συνολικὴ αὐξήσιν τοῦ παγκοσμίου ἔργου, γιὰ τὸ ὅποιο καμαρώνει ἡ ἀνθρωπότης, ἐστήριξε τὸ ἔργον του πᾶνω στὰ διδάγματα τῆς Ἁγίας Γραφῆς». Κάποτε ἕνας ἀφρικανὸς βασιλεὺς ἔστειλε δῶρα στὴ βασιλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία, ρωτῶντας νὰ μάθῃ σὲ τί ὀφείλεται τὸ μεγαλεῖο τῆς Ἀγγλίας. Ἡ Βικτωρία τοῦ ἔστειλε σὰν ἀπάντησι μιὰ χρυσόδετη Βίβλο μὲ τὴν ἐπιγραφή: «Σ' αὐτὸ τὸ βιβλίον ὀφείλεται τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἀγγλίας». Καὶ ὁ Γλάδστον, πρωθυπουργὸς ἄλλοτε στὴν Ἀγγλία, ἔλεγε: «Μέσα στὰ πλῆθη ἢ στὸ θόρυβο ἢ στοὺς δρόμους ἢ στὴν ἀγορὰ, ὅπου οἱ σκέψεις κάθε ψυχῆς, ἀπορροφῶνται ἀπ' τὴν ἔξαψιν τῆς φιλοδοξίας ἢ τῶν ἐργασιῶν ἢ τῶν ἀπολαύσεων, ἐκεῖ, ἀκόμη κι' ἐκεῖ, μπορεῖ ν' ἀκουσθῆ ἡ ἡσυχὴ χαμηλῆ φωνὴ τῆς Βίβλου, κι' ἡ ψυχὴ μ' ἕνα-δυὸ ἀπὸ τὰ μακάρια λόγια τῆς μπορεῖ ν' ἀποκτήσῃ φτερά σὰν περισσότερι καὶ νὰ πετάξῃ μακρὰ καὶ νὰ βρῆ ἡσυχίαν».

Ἡ Ἁγία Γραφή λοιπὸν δὲν εἶναι μόνον τὸ βιβλίον τῶν ἀπλοϊκῶν ἀνθρώπων. Εἶναι κατ' ἐξοχὴν παγκόσμιον βιβλίον. Ἐπίσημες στατιστικὲς μᾶς βεβαίωνουν, πὼς ἕως τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1950 εἶχε μεταφρασθῆ σὲ 1073 γλώσσας καὶ διαλέκτους. Ἡ Ἁγία Γραφή μελετᾶται σὲ ὀποιαδήποτε ἀτμόσφαιρα, σὲ κάθε κλίμα, σὲ κάθε ἱστορικὴ περίοδο. Εἶναι γάλα γιὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ στερεὰ τροφή γιὰ τοὺς μεγάλους. Ἄντλει ἀπ' αὐτὴν ἐνίσχυσι ὁ ἀσπρο-

μάλλης γέροντας, μά και τὸ ἐξάχρονο παιδάκι παρακολουθεῖ μὲ ἀνέκφραστη γοητεία τὶς ὥρατες διηγῆσεις τῆς Βίβλου.

Τὸ παγκόσμιο αὐτὸ βιβλίον δὲν εἶναι κατασκευάσματα ἀνθρώπων, γιὰ νὰ ὑπόκειται σὲ περιορισμοὺς τόπου, χρόνου, προσώπων, περιστάσεων, μὰ ἐοτάλη σὰν οὐράνια ἐπιστολὴ ἀπ' τὸν ἕπειρο Θεοῦ, γιὰ νὰ εἶναι ὄπλισμός γὰρ κάθε ὁδοιπορία, χάρτης γιὰ κάθε ταξίδι. Ὁ Θεός, πού ἔκαμε τὸ φῶς γιὰ τὸ μάτι, τὸν ἦχο γιὰ τὸ αὐτί καὶ τὸ μητρικὸ γάλα γιὰ τὸ βρέφος, Αὐτὸς ὁ Ἰδιος ἔπλασε σὰν φῶς, σὰν θεῖα μελωδία καὶ σὰν οὐράνιο γάλα καὶ τὴν Ἁγία Γραφή, γιὰ νὰ σκορπίζη λάμψι, γλυκασμὸ κι' ἐνίσχυσι σὲ κάθε ψυχῇ, πὺ ποθεῖ τὴν ἀληθεία, τὸ φῶς, τὴν ἀληθινὴν χαρὰ, τὴν ψυχικὴν δύναμι καὶ λευθεριά, τὸν ἀληθινὸ πολιτισμὸ.

Ὅπως οἱ ἠλιακὲς ἀκτίνες μέσα στοὺς ἴστούς τῶν φυτικῶν κυττάρων κάνουν σπουδαιότατες χημικὲς ἐργασίες, ἔτσι κι' οἱ ἀκτίνες τοῦ φωτὸς τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἐξυγιαίνουν τὴν πνευματικὴν ἀτμόσφαιρα, λαιώνουν τὶς σκουριὲς τῆς ἀμαρτίας, καίνε τ' ἀγκάθια τῶν παθῶν, θερμαίνουν καὶ ζωογονοῦν ψυχὲς μισοπεθαμένες, πού ψυχοραγοῦσαν μέσα στὴν σκιά τοῦ πνευματικοῦ θανάτου, τὶς μεταβάλλουν σὲ θερμοκήπια τῆς Χάριτος, ὅπου ἐκκολάπτονται τὰ σπέρματα τῶν ἀρετῶν καὶ ὀριμάζουν οἱ γλυκεῖς καὶ εὐγεστοὶ καρποὶ μιᾶς καινούργιας ζωῆς.

Δὲν ἔχει σημασία, ἂν πρόκειται γιὰ ἄγριους ἀνθρωποφάγους μὲ μαύρα σώματα καὶ πιό μαύρες ψυχές, πού ζοῦν μέσα στὴν κόλασι τῆς βαρ-

βαρότητος καὶ τῆς καταπτώσεως ἢ ἂν πρόκειται γιὰ ἄσωτους υἱοὺς καὶ παραστρατημένους θυγατέρες πού ζοῦν στὰ σκοιᾶδια τῆς μαύρης ἀισχροτήτος χωρὶς ἐλπίδα, χωρὶς χαρὰ. Ἄρκοῦν λίγες ἀκτίνες ἀπ' τὸ φῶς τῆς Ἁγίας Γραφῆς, γιὰ νὰ γίνουν τεράστια κινήτρια δυνάμεις κι' ἐνέργεια, πού σὰν πρωτοφανῆς ἀστραπὴ σὲ μιὰ στιγμὴ εἶναι ἱκανὴ νὰ μεταβάλη τὸ ἐσωτερικὸ τους σὲ μιὰ θαυμαστὴ φωτοθάλασσα καὶ φωτοχυσία, γιὰ νὰ γιορτάσῃ ἔτσι ἡ ψυχὴ τὴν ἀγγένησί της, τὸ γλυκοχάραγμα τῆς αὐγῆς, τὸν ἐλπιδοφόρο ἔρχομό τοῦ Ἡλίου.

Ἦστερα ἀπὸ ἓνα παγκόσμιο κι' ἐξαντλητικὸ πόλεμο καὶ κάτω ἀπ' τὴν ἀπειλὴ μιᾶς νέας παγκόσμιας καταστροφῆς οἱ ἄνθρωποι μὲ ἀγωνία ψάχνουν νὰ βροῦν τὴν ὁδὸ, πού θὰ τοὺς ὀδηγήσῃ στοὺς κάμπους τῆς εἰρήνης καὶ τῆς χαρᾶς. Καραβοτσακισμένοι ναυαγοὶ πάνω σὲ πρόχειρες σχεδίες ζητᾶνε τὸ φάρο, πού μὲ τὸ ἱλαρὸ του φῶς θὰ τοὺς δείξῃ τὸ λιμάνι τῆς γαλήνης καὶ τῆς εὐτυχίας. Ὁ φάρος αὐτὸς ὑπάρχει! Εἶναι ἡ Ἁγία Γραφή! "Ἄν οἱ ξένοι λαοὶ ἔχουν στηριξεῖ τὸ ἐθνικὸ μεγαλεῖο τους πάνω στὴν Ἁγία Γραφή, πολὺ περισσότερο πρέπει νὰ τὸ κάμωμε ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, ἀφοῦ ὁ Θεὸς μᾶς ἔκαμε τὴ μεγάλη τιμὴ νὰ γραφῇ ἡ Καινὴ Διαθήκη πρωτότυπως στὴν γλῶσσα μας. Ἐμπρὸς λοιπὸν γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς καινούργιας χριστιανικῆς Ἑλλάδος, πού ἔμπρακτα θὰ διακηρύττῃ τὴ μεγάλη ἀλήθεια, πὼς ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι τὸ βᾶθρο τῆς ἀληθινῆς εὐτυχίας καὶ προόδου καὶ τὸ θεμέλιο τοῦ ἀληθινοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ πολιτισμοῦ.

Ἡ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΤΑΙΠΕΙΝΟΥ

Κύριε, σὰν ἦρθεν ἡ βραδιά σου λέω τὴν προσευχὴ μου.
"Ἄλλη ψυχὴ δὲν ἔβλαψα στὸν κόσμον ἀπ' τὴ δική μου.
Ἐκεῖνοι πού μὲ πλήγωσαν ἦταν ἀγαπημένοι.
Τὴν πίκρα μου τὴ βάστηξα. Μοῦ δίνεις καὶ τὴν ξένη.
Μ' ἀπαρνηθῆκαν οἱ χαρές. Δὲν τὶς γυρεύω πίσω,
Προσμένω τὰ χειρότερα. Εἶν' ἀμαρτία νὰ ἐλπίζω.
Σὰν εὐτυχία τὴν ἀγαπῶ τῆς νύχτας τὴ φοβέρα.
Στὴν πόρτα μου ἄλλος δὲν χτυπᾶ κανεὶς ἀπ' τὸν ἀγέρα.

Δὲν ἔχω δόξα. Εἶν' ἡσυχὰ τὰ ἔργα πού ἔχω πράξει.
"Ἄκουσα τὴ γλυκεῖα βροχὴ. Τὴ δύση ἔχω κοιτάξει.
Ἐδῶκα στὰ παιδιά χαρές, σὲ σκύλους λίγο χᾶδι.
Ζευγάδες καλησπέρια πού γύριζαν τὸ βράδυ.

Τώρα δὲν ἔχω τίποτα νὰ διώξω ἢ νὰ κρατήσω.
Δὲν περιμένω ἀνταμοιβή. Πολύ'ναι τέτοια ἐλπίδα.
Εὐδόκησε ν' ἀφανιστῶ, χωρὶς νὰ ξαναζήσω....

Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὰ βουνὰ καὶ γιὰ τοὺς κάμπους πού εἶδα.

Ζ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΤΟ ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΟΥ

Ανάμεσα στα μεγάλα έργα που γίνονται τελευταία στο Κέντρο μας, με χαρά σημειώνουμε την ανέγερση του Μνημείου του Άγνωστου Διαβιβαστού.

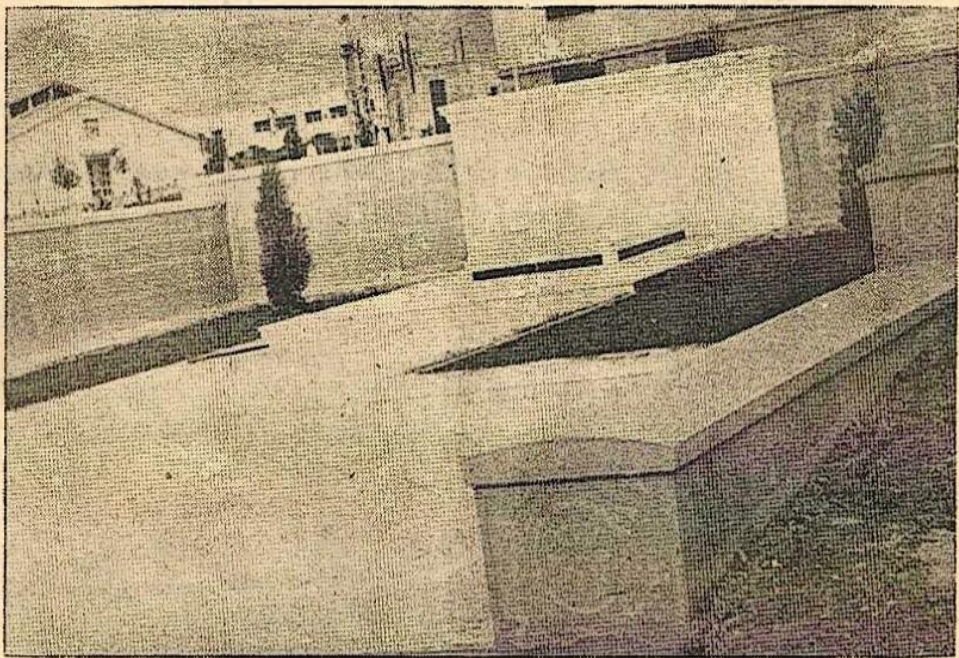
Η κατασκευή του έργου άρχισε εδώ και πέντε μήνες κάτω από την εμπνευσμένη καθοδήγηση του Διοικητού μας Συνταγματάρχου κ. Ηλία Μπαϊζάνου. Στην αρχή δεν υπήρχαν τα αναγκαία χρήματα για την εκτέλεση μιάς τόσο σπουδαίας εργασίας. Υπήρχε όμως κάτι σημαντικότερο: το πνεύμα της πίστεως και της θυσίας. Και η ιδέα δεν άργησε να πάρη σάρκα και οστά.

Άρχισαν στρατιώτες υπό την τεχνική εποπτεία του κ. Διοικητού, εργάστηκαν αξιόπαινα για την εκτέλεση του έργου. Το προσχέδιο φιλοτεχνήθηκε από τον ντεκορατέρ-αρχιτέκτονα κ. Μολφέση, ή τελική επεξεργασία και τα αναλυτικά σχέδια έγιναν από τον καλλιτέχνη στρατ. Μετσόλη Γεώρ., ή τεχνική, τέλος, διασκευή και ή εκτελέσεις έγιναν από τον στρατ. Βυτζηλαίο Δημ.

Το χρηματικό ποσό που δαπανήθηκε μέχρι σήμερα φθάνει στα 34.692.350 δραχ. Συγκεντρώθηκε με έρανο που διενεργήθηκε μεταξύ των αξιωματικών και των οπλιτών του "Όπλου των Διαβιβάσεων". (Στο τέλος του σημειώματός μας δημοσιεύουμε αναλυτικό πίνακα των χρηματικών ποσών που έλαβαν από τις διάφορες μονάδες Διαβιβάσεων).

Η ανέγερση του μνημείου πλησιάζει στο τέλει. Εκείνο που υπολείπεται ακόμη είναι ή καλλιτεχνική διακόσμησής του. Η διακόσμησις περιλαμβάνει ένα πρωτότυπο ανάγλυφο άσπίδος με τον Άγνωστο Διαβιβαστή που θα τοποθετηθή επάνω στις κάθετες μαρμαρίνες λευκές πλάκες, στο κέντρο ακριβώς του μνημείου. Το ανάγλυφο αυτό θα πλαισιωθή με δυο ορειχάλκινες φλογοφόρους που θα έντοιχισθούν δεξιά και αριστερά του. Η διακόσμησις θα συμπληρωθή με ένα ορειχάλκινο στεφάνι επάνω στην πλάκα του κενотаφίου καθώς και με δυο ορειχάλκινα θυμιατήρια με ανάγλυφες διακοσμήσεις, που θα τοποθετηθούν δεξιά και αριστερά στο κάτω μέρος της μεγάλης μαρμαρίνης πλάκας του κενотаφίου.

Για να συντελεσθή όμως ή εργασία αυτή χρειάζονται ακόμη περί τα 12 εκατομ. δραχ. και ή έξοδος του ποσού αυτού είναι καθήκον δικό μας. Η ανέγερση του μνημείου δεν πρέπει να ξεχνοῦμε ότι αποτελεί εκδήλωση ευγνωμοσύνης προς τους ήρωικούς συναδέλφους διαβιβαστάς, που έπεσαν με το όραμα μιάς ελεύθερης κι' ευτυχημένης Ελλάδας. Το ιερό αυτό κενοτάφιο θα δείχνη εξ' άλλου σε μας, καθώς και στους διαβιβαστάς που θα μας διαδεχθούν, τον δρόμο του καθήκοντος, του χρέους μας προς την Πατρίδα, της αυτοθυσίας.

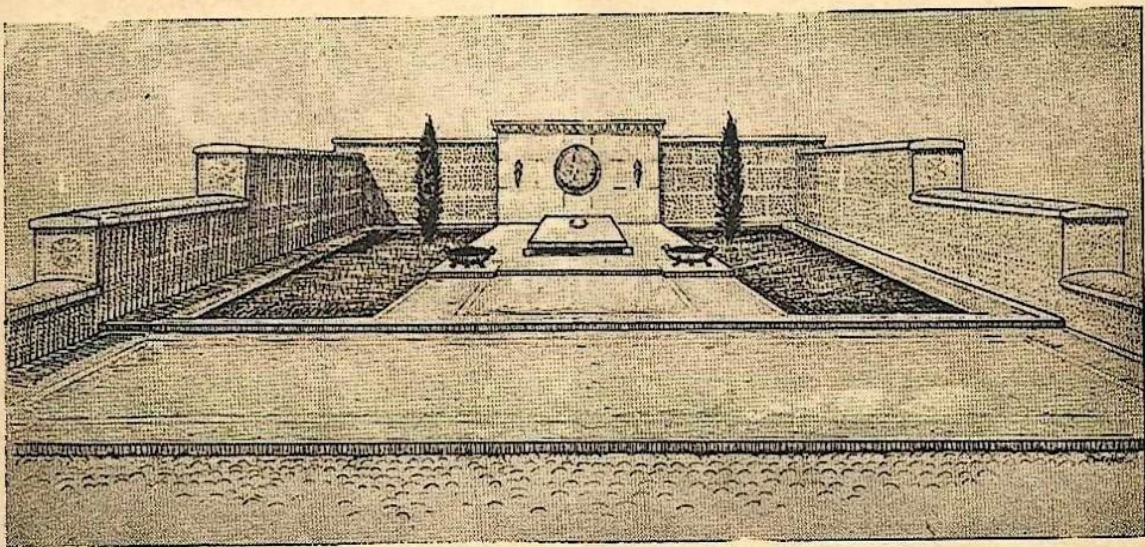

Μία φωτογραφία που δείχνει μέχρι ποίου σημείου έχουν προχωρήσει οι εργασίες του Μνημείου του Άγνωστου Διαβιβαστού.

ΜΟΝΑΣ	ΑΙ Έρανος	ΒΙ Έρανος	Σύνολον
484 Τ. Δ.	267.000		267.000
485 Τ. Δ.	549.000		540.000
487 Τ. Δ.	1.438.000		1.438.000
488 Τ. Δ.	646.000		646.000
489 Τ. Δ.	919.000		919.000
490 Τ. Δ.	1.271.000	780.000	2.051.500
491 Τ. Δ.	755.000		755.000
492 Τ. Δ.	708.500	386.000	1.094.500
493 Τ. Δ.	500.000		500.000
494 Τ. Δ.	563.000	242.500	805.000
495 Τ. Δ.	117.000	210.000	327.000
496 Τ. Δ.	458.000	50.000	558.000
497 Τ. Δ.	971.000	350.000	1.221.000
498 Τ. Δ.	838.000	451.000	1.289.000
499 Τ. Δ.	198.000		108.000
Δ. Δ. 101 Σ.Π.Π.	75.000		75.000
Λ. Σ.)ΣΔΔΜ	104.000		104.000
Λ.Σ.)ΣΔ Θράκης	251.000		251.000
ΧΙ Σ. 'Αναγνωρ.	22.000		22.000
Α9)Α' Σ.Σ.	100.000		100.000
Α9)Γ.Ε.Σ.	400.000		400.000
Ε. Τ. Α.	230.000		230.000
84 Σ. Π.	61.000		61.000
72 Ταξιαρχία	188.000	158.000	346.000
Α9)ΑΣΔΑΝ	50.000		50.000
ΣΑΔ)ΚΕΔ	1.755.000		1.755.000
ΙΧΣΑ	24.000		24.000
ΣΟΔ	1.452.000	1.250.350	2.702.350
ΣΔΛΟ	386.000		386.000
'Αξιωματικ. ΚΕΔ	655.000	3.709.000	4.364.000
Δ.Δ. 71 Ταξιαρχ.	178.000	96.000	275.000
Δ.Δ. 73 Ταξιαρχ.	129.000		129.000
Α9)Γ' Σ.Σ.	106.000		106.000
ΤΒΕ)ΚΕΔ	1.184.000	2.624.500	3.808.500
Δ.Δ. 40 ΕΣΛ	40.000		40.000
ΣΑΔ	154.000		154.000
74)Δ.Δ.	92.000		92.000
83)Δ.Δ. 83 ΣΔΙ	46.000		284.000
ΛΣ)ΚΕΔ	184.000	238.000	422.000
Α9)Γ' Σ.Σ.	40.000		40.000
Δ.Δ. 87 ΣΔ	53.000		53.000
1786 Μονάς	78.000		78.000
Γενικόν Σύνολον			28.968.850

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ	Δραχμαί
ΛΙΘΟΔΟΜΗ ΤΟΙΧΟΠΟΪΑΣ	
Πέτρα Λατομείου	390.000
Έργατικά	1.219.200
Άσβεστος	420.000
Προεργασία δαπεδοστρώσεως δι' Ισχυρού σκυροδέματος.	
Σκύρα	374.000
Πτύα κτιστών	38.000
Τσιμέντο	1.116.000
ΑΡΤΙΦΙΣΙΕΛ	
Έπιχρίσματα κατακορύφων έπιφανειών δια σιμεντοκονιάματος	
Σιμέντο	859.000
Άμμος έπιχρισμάτων	209.500
Έπιχρίσματα δι' άρτιφισιέλ,	
Άρτιφισιέλ	336.000
Έργατικά	3.600.000
Σιμέντο	248.000
Μαρμαρικοί Έργασιαί	
Γύψος	24.800
Σιμέντο	320.000
Μάρμαρα 0,02 μ'	8.148.600
» 0,03 »	2.308.800
Βαθμίδες 0,03	1.191.650
Κυρίως μνημειον	3.500.000
Κορνίζα	5.851.000
Έπένδυσις Κορνίζας 0,02	518.000
Μωσαϊκά	4.019.850
Σύνολον Δαπάνης Έκτελεσθεισης έργασιας.	34.692.350
ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΑ	5.723.500
Διά προβλεπομένη κατασκευήν Έμβλήματος Φλογοφόρων	11.486.150
ΣΥΝΟΛΟΝ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΩΝ	17.209.650

Παρακαλοϋνται οί μονάδες πού τυχόν δέν αναγράφονται στόν πίνακα νά μᾶς τό γνωρίσουν τό συντομότερο.

Τό Μνημείο τοϋ Άγνώστου διαβιβαστοϋ όπως θά εἶναι μετά τήν άποπεράτωσίν του.
 ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Τοῦ Δεκ. ΜΗΛΑ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Σὰς ἔχει τύχει, νὰ εἴσθε ἐρω-
τευμένος μ' ἕνα δρόμο; Νὰ φεύγετε
ἀπὸ μιὰ πολιτεία, πὺ ζήσατε χρό-
νια καὶ νὰ περάσετε πρῶτα ἀπὸ ἕνα
δρομάκι, σὰν τελευταία ἐπίσκεψη
συγγενοῦς σας προσώπου, πὺ μέ-
νει; Καὶ νὰ πονάτε;;
Καὶ νὰ δακρύζετε;; Μεγάλος πιά;;

Ἦ αὐτὴ ἡ πρωτοχρονιά τῶν παι-
διῶν Γεμάτη χαρὰ, πὺ ἀπορεῖς τώρα,
πὺς χωροῦσε σὲ τόσο μικρὰ στήθη!!...
Ἐκεῖνος ὁ ἀσίγαστος θόρυβος κι'
οἱ φωνές μέσα στοὺς δρόμους, μὲ
τὶς παρέες μας, γιὰ τὴν συγκρότηση
τῶν ομάδων, πὺ θὰ λέγαν τὰ κά-
λαντα, παραμονὴ τοῦ καινούργιου
χρόνου, κι' ἀνήμερα τοῦ γιὰ πάντα
χαμένου!!...

Οἱ καυγάδες οἱ ἀτέλειωτοι, γιὰ
τὴν ἀπόκτηση, ἐνός, πὺ διέθετε φυ-
σαρμόνικα, οἱ προσφορές μας σ' αὐ-
τόν, τὰ παρακάλια νᾶρθει μαζί μας.

—Θὰ πᾶμε καὶ στὶς στάνες!!
—Θὰ σοῦ δώσουμε τὰ μισά...
—Ἄντε ρὲ Γιῶργο, ἔλα!!

Κι' ὅταν ἐρχόταν!!! Χριστέ
μου!.. Σίγουρη ἡ Νίκη! Γιὰ τὰ πε-
ρισσότερα κέρδη! Γιὰ τὸν καλύτερο
«ντόρο». Πρῶμο, σεκόντο, τρίτσο,
καὶ ἡ φυσαρμόνικα παρέα, ἀνάμεσα
στὶς ἀνόθεφτες φωνές τῶν δώδεκα
χρόνων μας, χαλοῦσαν Κόμο καὶ
Ντουσιά!!!

Ἦ αὐτὴ ἡ πρωτοχρονιά τῶν
παιδιῶν...!!

Θυμάμαι μιὰ παραμονὴ Πρωτο-
χρονιάς, ἐδῶ καὶ χρόνια στὸ χωριό
μου! Μικρὸς σὰν ἡμῶνα! Τῶρα
σκάσει ἀπὸ τὸ σπῆτι καὶ ἔτρεχα σὰν
τρελλὸς μέσα στοὺς δρόμους μὲ ἄλ-
λους φίλους, γιὰ νὰ βροῦμε μιὰ φυ-
σαρμόνικα.

Μάθαμε πὺς εἶχαν κατέβει δυὸ
κοπάδια, πρόβατα καὶ γίδια, ἀπὸ τὸ
βουνό, στὰ χειμαδιὰ καὶ στάθ-
μευαν στὶς στάνες, ἐκεῖ κοντὰ στὸ
μοναστήρι τῶν Σισίων.

Ἦταν δυὸ ὄρες δρόμο μακριὰ
ἀπὸ τὸ χωριό μου, μὲ τὰ πόδια κι'
ὄλο κατὰβραχα ὡς ἐκεῖ καὶ μονο-
πάτια.

Οἱ πιὸ μεγάλοι ἀπὸ μᾶς ἐλέγαν,
πὺς ὁ τσέλιγγας ὁ Πάτροκλος καὶ ὁ
ἄλλος ὁ Μανώλης μὲ τὰ γίδια, εἴ-
χανε δώσει τὸν περασμένο χρόνο
τέσσερα ἀρνιά καὶ τέσσερα κατσίκια
στὶς παρέες, πὺ φτάσανε ὡς ἐκεῖ
γιὰ νὰ τοὺς ποῦν τὰ κάλαντα στὴν
στάνη.

Εἶχε κυκλοφορήσει ἀνάμεσά μας
ἡ εἰδηση, πὺς εἶχαν γεννήσει χίλια
πρόβατα καὶ γίδια πάνω κάτω, κι' ὅτι
φέτος θᾶδιναν «ρεγάλο» τρανταχτὸ

σ' ὅποια παρέα θάφτανε ἐκεῖ πρῶ-
τη. Εἴμαστε τέσσερις ἐμεῖς. Ἄνασ-
κουμπωθήκαμε...

—Θὰ πᾶμε καὶ στὶς στάνες!..

—Εἶναι μακριὰ καὶ λάσπες ὁ πα-
ληδόδρομος, λείει κάποιος,

—Θὰ φέρουμε ἀρνιά κορόιδο!!..

—Λέω νὰ πᾶμε ἐκεῖ καὶ νὰ ἀφή-
σομε τὶς δεκάρες τοῦ χωριοῦ.

—Πρῶτα στὶς στάνες, σύμφωνοι!

—Νὰ μὴν προλάβουνε ἄλλοι!.

Τραβήξαμε κι' οἱ τέσσερις, γιὰ
τὸ σπῆτι τοῦ ὁ καθένας, νὰ ἐτοιμά-
σομε τὰ σῦνεργά μας. Ἐνα φα-
νάρι, σπῆτρα, ἕνα μαχαίρι (ψωμομά-
χαίρο σηνήθως) γιὰ ὄπλο μας, πὺ
θὰ διαβαίναμε μονάχοι μας τοὺς
λόγγους μὲς στὴν νύχτα, γιὰ τὴν
στάνη.

—Δὲν ξέρεις τί μπορεῖ νὰ λάξη!!

Περισσότερο ὅμως κουβαλοῦσα-
με ὄλοι τὰ μαχαίρια, γιὰ νὰ φοβῆ
ζομε τοὺς ἐαυτοὺς μας, πὺ κρυ-
φοτρέμανε κορδοτοῖ—κορδοτοῖ μὲς'
στὰ σκοτάδια!!..

Νάσου ὁ πατέρας μου στὴν πόρτα
μὸλις ἔφτασα στὸ σπῆτι.

—Γιὰ πὺ καὶ βιαστικός;

—Ὦχ! Χριστέ μου ἂν μάθαινε τὰ
σχέδιά μου, θὰ ἔπεφτε ξύλο ἀγιοβα-
σιλιάτικο πὺ λένει!

—Θὰ ποῦμε τὰ κάλαντα ἐδῶ στὴν
γειτονιά πατέρα.....

Κακοκαιριά, βροχὴ ἀέρας. Τὸ
ἀνέμιζε ψιλὸ—ψιλὸ τὸ χιόνι, καὶ τὸ
στίβαζε σοῦ φαίνεται στὴν μύτη μας
ἀπάνω, ὄλο, καὶ τὴν ἔκανε μπατζά-
ρι.

—Θὰ κάτσης σπῆτι. Βρέχει, κάνει
κρύς, θὰ πουντιάσης.

—Μὰ τὸν Χριστὸ σοῦ λέω δὲν
κρυώνω!

—Ἄσε τοὺς ὄρκους κατὰ μέρος.
Γιατροὺς δὲν κουβαλάω Πρωτοχρο-
νιά, χρονιάρια μέρα. Θὰ κάτσης
σπῆτι.

—Οἱ ἄλλοι πὺς θὰ πανε;

—Θὰ κάτσης σπῆτι εἶπα.. Πόσα
λεφτὰ θὰ βγάλῃς.. Θὰ στὰ δώσω
ἐγὼ καὶ δὲν θὰ τὸ κουνήσης ἀπὸ
μέσα... Γ' ἀκούς;

Ἄμάν. Καγόμενα. Ἄν τοῦ ἔλε-
γα κουβέντα θὰ τὶς μάζευα στὰ
σίγουρα. Προτίμησα τὰ μιμηθῶ τὴν
πάπια.. Χωρὶς νὰ πῶ μιὰ λέξη, τρα-
βήξα ἴσα γιὰ τὴν γωνιά, πὺ εἶχε
κουρνιασει ἡ Νόνα μου. Τὰ ξυλοκά-
ρβουνα κοκκίνιζαν μπροστὰ της, καὶ
ἔφηνε καλαμπόκι σ' ἕνα πιάτο τσίγ-
κινο. Ἐσκαγε ὁ κάθε σπόρος καὶ
ἄνοιγε σὰν μπουμπουκὶ μαργαρίτας
κάτασπρο.

—Καλῶς τὸ γόκα μου, Σούχω
«σκαστῆρες» ἐτοιμάσει. Θέλει;

Μιλία ἐγὼ, Θεὸς σχωρέστην.

Μυρίστηκε ὅτι δὲν εἶμαι οἱς καλὲς
μου. Μοῦ λεί σιγὰ σκύβοντας πρὸς
ἐμένα.

—Γιὰτί εἶσαι χολιασμένος; Πέσ-
μου;

—Ὁ Πατέρας δὲν ἀφίνει νὰ βγῶ
μὲ τὰ παιδιά παρέα.

Κεῖνη τὴν ὥρα μπῆκε καὶ ὁ πα-
τέρας μου στὸ μσγερειό.

—Βρὲ γυιέ μου, γιατί δὲν ἀφήνεις
τὸ παιδί νὰ τρέξῃ μὲ τοὺς ἄλλους;

—Μάνα, δὲν βλέπεις τὸν καιρὸ
πὺ σκούζει, θὰ κρῶσῃ. Ἄσπην τὴν
κουβέντα, λέω, φωτιές ἀνάβεις;

Σὰν ἔφυγε ἀπὸ κεῖ ὁ πατέρας,
μοῦ λεί ἡ συχωρεμένη.

—Θὰ πᾶς μακριὰ;

—Στὶς Στάνες.

—Στὶς Στάνες, εἶσαι καλὰ παιδί
μου;

—Μονάχα ἐκεῖ θὰ πᾶμε. Δὲν
θάρῃσομε σοῦ λέω. Οἱ ἄλλοι πὺς
θὰ πανε; Οἱ εἶμαι ἐγὼ; Καὶ γκρι-
νιαζᾷ.

—Μὴ πῆς λέξη κακομοίρη μου για-
τί θὰ σὲ σκοτώσῃ ὁ πατέρας σου
στὸ ξύλο.

—Τότε πὺς θὰ γίνῃ;

Σκέφθηκε λίγο καὶ ὕστερα μοῦ
λέει.

—Ἄντε, νὰ πλαγιαίσῃς. Νὰ σὲ δῇ
ὁ πατέρας σου πὺς ἔπεσες. Αὐτὸς
θᾶρῃθ σὲ λίγο ἐδῶ νὰ κοιμηθῇ. Τότε
ἐγὼ θὰ σηκωθῶ, καὶ θᾶρῃθω μέσα νὰ
σοῦ πῶ νὰ φύγῃς.

—Ναί, μὰ ἡ μάνα;

—Θὰ τῆς πῶ ἐγὼ καὶ θὰ σ' ἀφήσῃ.
Μιὰ καὶ δυὸ μὲς' τὸ κρεβάτι
μου ἐγὼ. Μ' εἶδε ὁ πατέρας μου καὶ
ἤσυχασε!!

Κουκουλώθηκα μὲ τὶς κουβέρτες
ὡς ἀπάνω στὸ κεφάλι. Ἄκουσα σὲ
κάποια στιγμή τὴν μάνα μου, νὰ
τοῦ λέει:

—Χόλιασε καὶ πλάγιασε!!

Μετὰ ἤσυχια. Πέρασα κάμποση
ὥρα ἐκεῖ κουκουλωμένος. Ἐξῶ σφύ-
ριζε ὁ ἀγέρας στὶς ἑλλῆδες κι' ἐγδε-
νε τοῦ σπιτιοῦ τὰ κεραμύδια.

—Σῆκω βρέ!!

Πετιέμαι ἀπάνω. Ἦταν ἡ Νόνα
μου.

—Ἄντε, ντύσου καὶ τρεχάλα..

Ἐγὼνα καπνός...

Οἱ ἄλλοι καρτεροῦσαν στὸ χωριό

ὥρα πολλὴ κι' ἀνησυχοῦσαν.

Ἄντε βρέ!! Τὶ ἄρῃσεις;

Ἐτοιμοί; Πᾶμε... Ἐκινήσαμε..

Σκοτάδι καὶ κακό!! Δὲν ξεχώριζες
τὴ μύτη σου. Τὰ φανάρια εἶχανε
σβῆσει.

Εἴχαμε φτάσει πιά στὴ Στάνη.

(Συνέχεια στὴ σελίδα 30).

— ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΑΗ-ΒΑΣΙΛΗ —

Του Στρατιώτου ΚΑΝΑΚΗ ΒΑΣ,

Παραμονή Πρωτοχρονιάς. Είχε αρχίσει να νυχτώνη όταν ξεκίνησε ή φρουρά του «λόφου» από το Στρατόπεδο, για να επανδρώση το φυλάκιο που βρισκόταν εκεί. Οι πέντε άνδρες προχωρούσαν αργά, τυλιγμένοι στις βαρείες τους χλαίνας, μέσα από το δυνατό βορρά που κατέβαινε παγωμένος από το γυμνό Αιγάλεω. Σε λίγο είχαν καταλύσει στο φυλάκιο, και θγάζανε και το πρώτο νούμερο, στη σκοπιά. Οι υπόλοιποι άνδρες στρώσαν πρόχειρα τις κουβέρτες τους και ξάπλωσαν. Έκει μέσα, στο μικρό παγερό δωμάτιο, θα υποδεχόντουσαν τον καινούργιο χρόνο... Φαινόταν σά να μὴν τους έκανε και μεγάλη εντύπωση. Γι' αυτούς ήταν μιὰ μέρα σαν όλες. Σε λίγο κάθε όμιλία είχε σταματήσει και μιὰ απέραντη ήσυχια βασιλευσε. Ο ύπνος έναν-έναν τόν έπαιρνε μαζί του. Στη γωνιά όμως, ο Μίλτος, ένας άπλοϊκός Φανταρικός 48ρης από κάποιο χωριό της Μακεδονίας, δέν μπορούσε να κλείσει μάτι. Δέν του πήγαινε κάτω, έτσι θα πέρναγε έτσι, μιὰ τέτοια χαρμύνη θραυιά. Παραμονή πρωτοχρονιάς!! Σ' αυτό το κρύο φυλάκιο. Γύρισε, δίπλα στον αρχιφύλακα που πλάγιασε κοντά του.

— Κοιμάσαι κύρ. Λοχία; ρώτησε.

— Όχι ακόμα... τί θέλεις, ψιθύρισε αυτός.

— Σκέψτεσαι ότι σήμερα είναι Παραμονή... Στο χωριό μου, αυτήν την ώρα, περιμένουν έλοι ξάγρυπνοι τόν καινούργιο χρόνο. Στις 12 θα κόψουν την πίττα...

— Ένώ έμεϊς...

— Έμεϊς είμαστε στρατιώτες, μὴν τὸ ξεχνάς... τόν διέκοψε ο Λοχίας... — Έλα, τώρα, κοιμήσου.

— Μετά όταν πέφταμε να κοιμηθούμε έμεϊς τὰ παιδιά, συνέχισε ο μικρός σά να μὴν άκουσε, θάζαμε στο τζάκι τὰ παπούτσια μας. Τή νύχτα έρχονταν ο "Αη— Βασίλης και μὰς άφηνε άπάνω τὸ δῶρο μας.

— Είσαι βέβαιος πὼς έρχόταν ο "Αη— Βασίλης; ρώτησε περίεργα ο Λοχίας.

— Και βέβαια. Ο "Αη— Βασίλης έρχόταν, έπις θάρθει κι' άπόψε έδῶ, σέ μὰς. Παντού πάει ο "Αη— Βασίλης τὰ δῶρα του... "Αν θγάζαμε τ' άρβυλά μας, κάτι θα μὰς άφηνε και μὰς.

— Ο Λοχίας γέλασε:

— Ναι, Μίλτο και μὴ ξεχνάς ότι οί φρουροί άπαγορεύεται να θγάζουν τὰ άρβυλά τους.

— Ο Μίλτος έμεινε σκεπτικός, Κρίμα! "Ωστε φέτος δέν θάπερνε τὸ δῶρο του...

— Έλα τώρα, κοιμήσου τὸ ξανάπε ο Λοχίας και γύρισε πλευρό.

Φαίνεται πὼς θα κοιμήθηκε, έτσι εντυνημένος στις μελαγχολικές του σκέψεις, γιατί ένοιωθε να ξυπνάει από δυνατό σκούνηγμα. Ήταν 12 τὰ μεσάνυχτα, κι' έπρεπε να κάνη την θάρδεια του.

— Όταν άνέθηκε στη σκοπιά, ο άέρας είχε πια κοπάσει, μὰ τὸ κρύο ήταν διαπεραστικό. Από τὸ σκοτεινό ούρανό φτάνανε στη γῆ νυφάδες χιονισιού, που έλο και

πυκνώνανε.

Τυλιγμένος έπις ήταν στη χλαίνη του, με τὸ έπλο στο χέρι, σχεδόν ναρκωμένος ακόμα από τόν ύπνο, έβλεπε πέρα τὰ αναρίθμητα φῶτα της "Αθήνας, που θα σβύνανε σέ λίγο και θα ξανάναθαν πάλι, για να υποδεχτούν τόν καινούργιο χρόνο. Η σκέψη του γύριζε στο χωριό του, στους δικούς του, στις Πρωτοχρονιές πουχε περάσει... Και με μιὰς χάρηκαν τὰ φῶτα από πέρα, κι' έλα πήραν την εικόνα τὸ χωριού του, έτσι έπις ήταν ντυμένο στο χιόνι, κάθε τέτοια μέρα...

Πόση ώρα έμεινε έτσι έκστατικός μπρός στο όμορφο αυτό Πρωτοχρονιάτικο έραμα που ζωντάνεψε μπρός του, δέν μπόρεσε να καταλάβη... "Ένοιωσε μόνο να τόν πλησιάζει μιὰ σκιά... "Έτσι μες τὸ χιόνι και στο σκοτάδι πήρε παράξενο χρώμα μέσα στο ναρκωμένο μυαλό σου...

— Ο "Αη— Βασίλης» σκέφτηκε «αυτός έρχεται να φέρη τὰ δῶρα του... και γῶ είμαι ακόμα έδῶ... Κρίμα, που δέν θάρρη κάτω τὰ παπούτσια μου, να μ' άφίση και μένα κάτι!»

— Έ, Μίλτο... τί διάβολο... θρθος κοιμήθηκες... τόν συνέφερε άμέσως μιὰ φωνή!

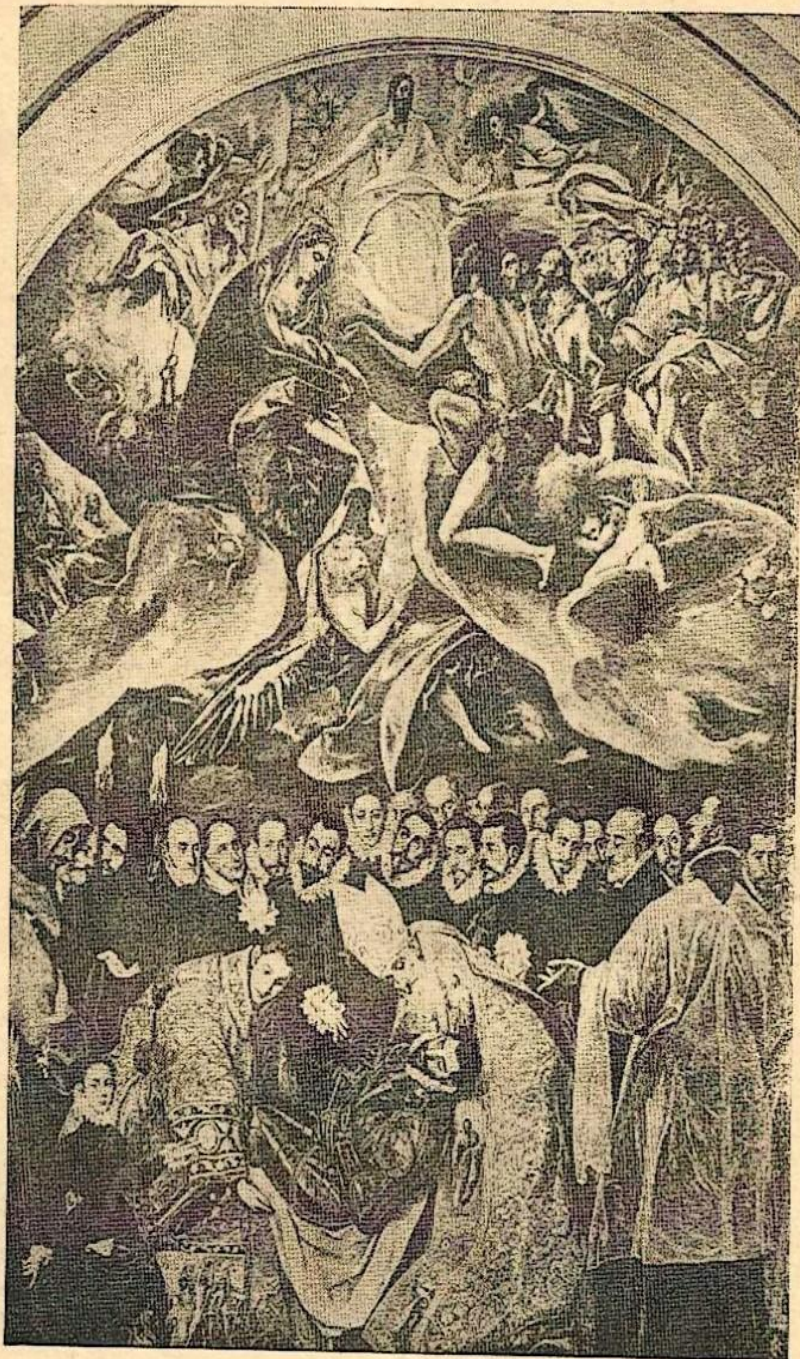
— Ήταν ο σκοπός πουρχόταν να τόν άντικταστήση για την έπόμενη θάρδεια... ο "Αη— Βασίλης!!!..

— Όταν κατέβηκε στο φυλάκιο, ήταν παγωμένος. Ξάπλωσε και προσπάθησε να κοιμηθῆ. Τὸ κάκου. Η σκέψη του γύριζε, στο πρωτοχρονιάτικο έραμα... "Αχ γιατί να μὴ πάρη έφετος τὸ δῶρο του! "Όλοι γύρω του κοιμόνταν βαθεία. "Αν έθγάζε τὰ άρβυλά του δέν θα τόν έβλεπε κανείς. "Έτσι μπορούσε να πάρη κι' αυτός τὸ δῶρο του απ' τόν "Αη— Βασίλη. Φτάνει μόνο να ξύπναγε γρηγορότερα από τούς άλλους, τὸ πρώτ, για να μὴν τόν πάρουν είδηση... Πρὸ πάντων ο Λοχίας!!.. χωρίς να χάση καιρὸ έβαλε σ' ένεργεια τὸ σχέδιό του, και γεμάτος ίκανοποίηση, έπεσε στις κουβέρτες του...

Δέν θάχε πολὺ ώρα πουχε ξημερώσει όταν ξύπνησε. Κύτταξε άνήσυχα γύρω του... Εύτυχως έλοι κοιμόνταν... "Αναστéναξε με άνακούφηση... Κανένας δέν τόν πήρε είδηση. Κι' άμέσως έλο λαχτάρα και καρδιοκτύπι έτρεξε στ' άρβυλά του... για τὸ δῶρο του... "Αλλά στο μέρος που τάχε θάλλει δέν υπήρχαν... τὰ άρβυλά του είχαν κάνει φτερά...

— Άμέσως γέλοια γέμισαν τὸ φυλάκιο... Οί άλλοι στρατιώτες που φαινόντουσαν ότι κοιμόνταν γελοῦσαν με την καρδιά τους για τὸ πῶλημά του.

— Ο "Αη— Βασίλης που περιμένεις, τούπε ο Λοχίας ήρθε τὸ θράδυ... Δηλαδή, όχι ο ίδιος... έστειλε τὸ "ΑΞ) κὸ εφόδου, που σου έκανε ένα πρώτης τάξεως πρωτοχρονιάτι κο δῶρο... Η μικρότερη ή τιμωρία, γι' αυτό που έκανες να θγάλης τὰ άρβυλά σου, ήταν να σου πάρη.

Η ΤΑΦΗ ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΟΡΙΓΚΑΘ
(Εύρίσκεται εις την Ἐκκλησίαν Σάντο Τομέ, στό Τολέδο).

EL GRECO

Του ζωγράφου ΝΙΚΟΥ ΝΑΚΗ
Καθηγητού Κολεγίου Ἀθηνῶν

Ὁ ξακουστός Ἕλληνας ζωγράφος τοῦ 16ου αἰῶνος, Δομήνικος Θεοτοκόπουλος, ὁ ἐπιλεγόμενος "Ἐλ Γκρέκο, γεννήθηκε στὴν Χάνδακα (Ἡρακλείου) τῆς Κρήτης τὸ 1541. Ὑποθέτουν πῶς στὴν ἀρχὴ σπούδασε στὴν πατρίδα του τὴν Βυζαντινὴ ἀγιογραφικὴ τέχνη, πού ἦταν πολὺ προηγμένη ἐκείνη τὴν ἐποχὴ στὴν Κρήτη. Κατόπιν, νέος, πῆγε στὴ Βενετία ὅπου σπούδασε κοντὰ στὸν μεγάλον Βενετὸ ζωγράφο, τὸν Τισιανό. Παρ' ὅλα ταῦτα τὸ ἔργο του ξεκινάει καθαρὰ ἀπὸ τὴν τεχνοτροπία τοῦ ἀλλοινοῦ μεγάλου Βενετοῦ ζωγράφου, τοῦ Τιντορέττο, πού ἦταν σύγχρονος τοῦ Τισιανοῦ.

Ἄγνωστο εἶναι πόσον καιρὸ ἔμεινε στὴν Βενετία. Κατὰ τὸ 1570—72 βρίσκεται στὴ Ρώμη. Μετὰ φεύγει γιὰ τὴν Ἰσπανία, στὴν ἀρχὴ γιὰ τὴ Μαδρίτη καὶ κατόπιν ἐγκαθίσταται στὸ Τολέδο, ὅπου ἐξήσκησε τὴν τέχνη του ἐπὶ πολλὰ χρόνια καὶ ὅπου πέθανε τὸ 1614.

Ἡ τέχνη τοῦ Θεοτοκόπουλου εἶναι παράξενη καὶ μοναδική. Τὰ θέματα τῆς ζωγραφικῆς του εἶναι ὅλα σχεδὸν θρησκευτικοῦ περιεχομένου. Ἀλλὰ ἐνῶ τὸ σύνολο σχεδὸν τῶν ζωγρα-

φικῶν ἔργων τῆς ἐποχῆς τῆς Ἀναγεννήσεως ἔχει θρησκευτικὰ θέματα, ὅμως κανεὶς ζωγράφος δὲν μπόρεσε νὰ ἀποτυπώσῃ στὰ ἔργα του, αὐτὸ τὸ θρησκευτικὸ πάθος, αὐτὴν τὴν ἐνατένισι πρὸς τὰ οὐράνια ὅσο ὁ δικός μας Θεοτοκόπουλος. Αὐτὸς μὲ τοὺς πίνακές του ἀνυψώνει τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ πρὸς τὸ Θεοῦ ὄραμα. Τὰ πρόσωπα τῶν Ἁγίων πού ζωγραφίζει ἔχουν ἐκφρασι βαθεῖας πίστεως καὶ ἀγνῆς ἀγιωσύνης. Τὸ δὲ χρῶμα τῶν πινάκων του εἶναι χρυσιζόν πολλές φορές, ἐλεύθερο καὶ χειμαρρῶδες, φωτεινὸ γιομάτο συγκίνησι.

Αὐτὰ τὰ μεγάλα του καὶ ὑψηλὰ καλλιτεχνικά καὶ πνευματικά προσόντα τὸν ἀνεβάζουν στὴν ἴδια σειρὰ μὲ τοὺς μεγαλύτερους καλλιτέχνας τῶν αἰῶνων. Ὑπερήφανος γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ καταγωγή του καὶ τὴν καλλιτεχνικὴ κληρονομία πού φέρνει μέσα του, ὑπογράφει ὅλα τὰ ἔργα του ἑλληνιστί, «Δομήνικος Θεοτοκόπουλος, Κρής,

ἐποίει» κι' ἔς ἦταν δύσκολο τὸ ὄνομά του νὰ διαβαστῆ ἑλληνικά, ἀπὸ τοὺς Ἰσπανούς.

Πολλοὺς ζωγραφικοὺς πίνακες ἔχει κάνει ὁ Θεοτοκόπουλος. Οἱ περισσότεροι βρίσκονται στὸ Μουσεῖο τῆς Μαδρίτης. Ὑπάρχουν ὅμως σὲ ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ Μουσεῖα ἔργα του. Ἡ Ἑθνικὴ μας Πινακοθήκη ἔχει τέσσερα πέντε, νομίζω.

Ὁ κυριώτερος συνθετικὸς πίνακάς του εἶναι ἡ Ταφὴ τοῦ Κόμητος Ὀργκάθ, πού βρίσκεται στὴν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Σάντο Τομέ στὸ Τολέδο. Ἔργο καμωμένο μὲ ἀνυπέβλητη τέχνη καὶ ἔμπνευσι. Ἄλλος πολυπρόσωπος πίνακας τοῦ Θεοτοκόπουλου εἶναι τὸ Μαρτύριο τοῦ Ἁγίου Μωυρικήου καὶ τῆς Θηβαϊκῆς Λεγεῶνος. Ὁ πίνακας «Διημερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ» εἶναι ἀπὸ τοὺς πιὸ δραματικοὺς καὶ παθητικοὺς πίνακες τῆς Ζωγραφικῆς Τέχνης. Ἐζωγράφησεν ἀκόμα τὴν Ἁγία Τριάδα, τὴ Γέννησι τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἁγία οἰκογένεια, τὸν Χριστὸ στὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν τὴν ἐκδίωξι τῶν Ἐμπόρων ἀπὸ τὸν Ναό, τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου, τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου, τὸ ὄραμα τοῦ Βα-

σιλέως Φιλίππου τοῦ Β' καὶ ἄλλες πολλές θρησκευτικὲς συνθέσεις.

Κοντὰ σ' αὐτὰ τὰ ἔργα ἔκανε καὶ μιὰ σειρὰ προσωπογραφιῶν, ἀπὸ τίς ζωντανότερες καὶ οἱ ὅποιες ἀποτυπώνουν βαθεῖα τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν πνευματικότητα τοῦ εἰκονιζομένου προσώπου.

Ὁ Θεοτοκόπουλος ἔζησε μιὰ μακρὰ ζωὴ ἀφιερωμένη στὴν Τέχνη. Στὰ ξένα διεφύλαξε τὸν Ἑλληνισμό τῆς ψυχῆς του καὶ τὴν νοσταλγία γιὰ τὴν Πατρίδα του. Τὴν ἐποχὴ πού ζοῦσε ὁ καλλιτέχνης αὐτός, τὸ ἔθνος μας ἦταν βυθισμένο στὴν ὀδύνη τῆς ἀβάσταχτης σκλαβιάς. Ὅμως εἶχε τὴ δύναμι νὰ ξεπετάξῃ μιὰ μεγάλην καλλιτεχνικὴ μεγαλοφυΐα σὰν τὸν Θεοτοκόπουλο, πρᾶγμα πού δείχνει πῶς τὸ αἷμα τοῦ ἔθνους κυλοῦσε κάτω ἀπὸ τὸν τρόπο καὶ τὴν βία καὶ μάζευε τίς δυνάμεις του γιὰ τὴν μεγάλη ἐπανάστασι τοῦ 1821.

Σήμερα τὸ ἔργο τοῦ Θεοτοκόπουλου ἔχει

Η ΒΟΥΗ

ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΒΕΝΕΖΗ

ΣΤ' ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΤΗΣ ΣΑΜΟΥ ή θάλασσα δέν είναι ποτές ήσυχη. Τό καλοκαίρι τά μελτέμια αρχίζουν πολύ νωρίς. Μονάχα σά βραδυάζει ο άγέρας κόβει, και τότες στο βάθος του πελάγου, μέσ στο καθαρό βραδυνό φώς, ανάδύονται, ένα-ένα, τά μακρυνά νησιά τής Δωδεκανήσου: ή Κώς, ή Κάλυμνος. Μένουν δυο ή έσπέρα νά προχωρήσει, και ύστερα πάλι γυρίζουν νά βυθιστούν στο Αιγαίο άπ' όπου ήρθαν.

Όμως στο άντικρυνό βουνό τής Άνατολής, στη Μυκάλη, τό φώς και ή κίνηση και τά χρώματα δέν είναι τόσο έφήμερα όπως στα μακρυνά νησιά τής Δωδεκανήσου. "Όταν ο ήλιος γείρει πίσω άπ' τά βουνα τής Σάμου, περνά πολλή ώρα ώσπου ν' αρχίσει νά σκοτεινιάζει. Σ' δλο αυτό τό διάστημα ή Μυκάλη είναι πλημμυρισμένη από φώς: τό ίδιο άραιό και κινούμενο φώς του Ύμητου, λίγο πιό θολό. Θά μείνει κάμποση ώρα ώσπου ν' αρχίσουν, σιγά, ν' ανεβαίνουν οι σκιές. Άνεβαίνουν άπ' τά χαμηλά του βουνού, άπ' τή θάλασσα, άργά και έπίσημα, και τό σκεπάζουν ολάκερο μέ τή σιωπή τους.

Πάνω από ένα ψαράδικο χωριό, τό Τηγάνι, σ' ένα λόφο δλο πέτρα, είναι ένα μοναστηράκι. Τοῦτος ο λόφος, φαγωμένος από μέσα, είναι μια τεράστια σπηλιά. Σάν μπεις στη σπηλιά, ίσαμε ένα σημείο μπορείς νά προχωρήσεις. Άπό κεί και πέρα είναι αδύνατο. Ο άγέρας είναι άνυπόφορος και ή μούχλα. Κεί μέσα, σ' ένατό μέτρα βάθος, είναι σκαλισμένη στο βράχο ή θεότητα. Στα χρόνια που πέρασαν ή ύγρασία έφαγε τοῦτο τό ανάγλυφο τών πρώτων χριστιανικών χρόνων και μονάχα τ' άχνάρια του μένουν. Πλάι εκεί είναι μια λακκούβα, και τό νερό που στάζει άπ' τούς θόλους του βράχου μαζεύεται εκεί στάλα-στάλα. Πρίν μπαρκάρουν, οι ψαράδες του τόπου θάρθουν νά πιούν από τοῦτο δῶ τό άγίασμα. Όταν πάλι λείπουν, και οι άνεμοι φυσούνε δυνατοί, έρχονται οι γυναίκες τους και τά παιδιά τους νά προσευχηθούν και νά παρακαλέσουν για νά φυλάξει ο Θεός τους ταξιδεύουν.

Σ' ένα μικρό καλύβι, κεί πλάι στο μοναστη-

ράκι, δυο τρεις άνθρωποι στέκονταν πάνω από την έτοιμοθάνατη. Είναι ένα ήμερο γερασμένο πρόσωπο που είδε μέρες ατέλειωτες, ένενήντα σωστά χρόνια, νά βγαίνει ο ήλιος πίσω από τή Μυκάλη και πάλι νά βασιλεύει. Μιά βδομάδα τώρα περίμενε πιά νά έρθει ή ανάπαυση. Σάν κατάλαβε νά βαραίνει πλάγιασε κι' άρχισε νά τά ονοματίζει ένα-ένα: τά παιδιά που μεγάλωσε, τά έγγόνια, τά παιδιά τους, "Όλα, ένα-ένα. "Όστερα τά εύχήθηκε όλα και γύρεψε νά μεταλάβει. Και σάν έγινε κι' αυτό, έδесе τά χέρια της κι' άρχισε νά περιμένει.

Γύρω της παραστέκονταν μερικά από τά έγγόνια της. Άπ' τά παιδιά της ένα μονάχα ζούσε. "Έλειπε σέ ταξίδι μέ τό καΐκι. Τοῦ μήνυσαν. Μόλις ήρθε,

—Τι έχεις, μάνα; τής λέει.

—"Ε γιέ μου. "Η ώρα μου ήρθε, μουρμούρισε ήσυχά. Λέω πώς θά ταξιδέψω...

Τής χαϊδεψε τό χέρι.

—"Α, δέν είναι τίποτα, τής λέει νά τής δώσει κουράγιο. Θά δεις πώς θά περάσει.

Κάμποση ώρα πέρασε χωρίς νά του άποκριθεί. "Όστερα είπε, σά νά θυμόταν μόλις τώρα πώς έπρεπε νά δώσει αυτή τήν άπάντηση:

—Καλύτερα, παιδί μου, νά μην άργήσει Κουστηκα....

"Έξω από τό μικρό παράθυρο. κάτω χαμηλά, τό πέλαγο πορεύεται. Τίποτα άλλο δέν φτάνει ίσαμε δῶ, κανένas θόρυβος, έξδν από τή βαθειά βουή του. "Ατέλειωτες μέρες και νύχτες, από παιδάκι, σ' όλη τή ζωή της, έμαθε ν' άκούει αυτή τή βουή. Ν' άκούει και νά σωπαίνει, όπως μπροστά στα εικονίσματα. "Εκεί μέσ στο πέλαγο, ήξερε πώς πάλευε ο πατέρας της. "Όστερα, σά μεγάλωσε κι' έγινε γυναίκα και παντρεύτηκε, τίποτα δέν άλλαξεν. Μονάχα πού, άντι τόν πατέρα της, είχε νά περιμένει τόν άντρα της. Τό πέλαγο βούιζε όπως πάντα κι' εκείνη, τότε, τό μόνο που ήξερε ήταν νά σταυρώνει τά χέρια της άπ' τό φόβο του νερού και νά προσεύχεται. "Όσπου μια μέρα ο άντρας της δέ γύρισε. "Ηταν τριάντα χρονῶ τότε. "Αρχισε νά δουλεύει ή ίδια σκληρά για νά μεγαλώσει τά παιδιά της. Τό καλοκαίρι στο θέρος και στο τρύγο, τό χειμώνα στί- έλιές. Για λίγα χρόνια ή βουή του πελάγου σά νά είχε ξεμακρύνει άπ' τή ζωή της, πήρε άλλη μορφή. Δεμένη με τις άναμνήσεις, με τά παιδικά της χρόνια, ή βουή, πιό γαλήνια τώρα, ήταν ή μυστική γοητεία του όνειρου, του παραμυθιοῦ που δέν τελείωσε. Δέν είχε, τώρα νά τή φοβηθεί τή θάλασσα έτοι άμεσα, σωματικά. Γι' αυτό τήν έννοούσε βαθύτερα: με τόν άπλό τρόπο τών ταπεινών ανθρώπων τής γής, με τό βλογη-

άναγνωρισθεί άπ' όλον τόν κόσμο και τοποθετήθηκε στο βάθρο που του άξίζει. Κι' ο "Έλληνας έπισκέπτης τών Εύρωπαϊκών Μουσείων στέκεται μέ ύπερφάνεια μπρός τά θαυμασιά έργα του συμπατριώτη μας. Και με χαρά διαπιστώνει πόσο γνήσιος, πόσο ζωντανός, πόσο μοναδικός ζωγράφος είναι ο Κρητικός Δομήνικος Θεοτοκόπουλος.

μένο τὸ ξύλο ποὺ δίνει τὴ φωτιά, μὲ τὸ νερὸ ποὺ ρίχνουν τὰ σύννεφα.

Ἔτσι πέρασαν χρόνια, καὶ τὰ παιδιά της μεγάλωσαν. Γινήκανε κι' αὐτοὶ ναυτικοὶ σάν τὸν πατέρα τους καὶ σάν τοὺς παπποῦδες τους, κι' ἄρχισαν πάλι τὰ μακρινὰ ταξίδια καὶ οἱ σκοτεινὲς νύχτες. Στὸ μικρὸ καλύβι ἢ βουή τοῦ πελάγου μῆρε πάλι τὴν παλιά καὶ γνώριμη ἀξία της: ἀπὸ ἀτμόσφαιρα ὄνειρου ἔγινε πάλι πόνος στὸ κορμί, χώθηκε μὲς ἀπ' τοὺς τοίχους, μέσα ἀπ' τὰ καπνισμένα δοκάρια τοῦ ταβανιοῦ, τὰ γέμισε ὅλα μὲ τὴν παρουσία της. Καὶ ἦρθαν πάλι μέρες καὶ νύχτες ἀτελείωτες.

Πόσο μακρὰ, τώρα, εἶναι ὅλα αὐτά! Στὸ μικρὸ καλύβι διου ὁ θάνατος περιμένει τὸ γερασμένο σῶμα, τὸ αἷμα του, τὰ κόκκαλα ὅλα ἡσυχάζουν γιὰ νὰ μπορέσει νὰ λάμψει, ὅσο γίνεται μὲ περισσότερη διάρκεια, ἢ ἱερὴ σπίθα: ἢ μνήμη. Νᾶρθει πίσω γιὰ τελευταία φορά, νὰ ξαναὑπάρξουν ὅσα ἔγιναν, ἢ λύπη καὶ ἢ χαρὰ ποὺ ἔδειρε τοῦτο τὸ σῶμα, τώρα ποὺ εἶναι, μαζί του, νὰ τελειώσουν ὀριστικά. Θυμᾶται καθαρὰ πῶς κάποτε ὑπῆρχε ἕνα παληκαράκι. Τὶς μέρες παίζανε μαζί στὴ θάλασσα καὶ βγάζαν ἀχινούς. Ὑστερα, ὅταν λίγο μεγαλώσανε, θυμᾶται πόσο παράξενα τὴν κοίταζε. Πόσο διαφορετικά. Ὑστερα ἐκεῖνος ἔφυγε βουτηχτὴς στὰ σφουγγαράδικα καὶ πιά δὲν ξαναφάνηκε.

Καὶ τώρα, ὕστερα ἀπὸ τόσα πολλὰ χρόνια, μόλις τώρα θυμᾶται αὐτὴ τὴν παράξενη ματιά. Τὴν προσέχει. Εἶναι κεῖ πίσω ἀπ' τὰ κάγκελα τοῦ παραθυριοῦ, στὸ βάθος ὅπου πορεύονται τὰ «συστήματα τῶν ὑδάτων». Ἐκεῖ εἶναι. Θυμᾶται τώρα ἀκόμα καὶ τ' ὄνομά του.

—Δημήτηρ..., τὸ ψιθυρίζει σιγὰ. Δημήτηρ, λέει πάλι τί ἔγινες;

Ἡ παράξενη ματιά σιγὰ-σιγὰ σβῆνει μὲς στὸ ἔσπερινὸ φῶς. Σβῆνει. Καὶ πιά τίποτα ἄλλο δὲν εἶναι νὰ μπεῖ στὸν τόπο της. Δὲν ὑπάρχει. Ἄς ἀστράψει ὅσο θέλει ἢ ἱερὴ φλόγα, ἢ μνήμη. Ἄς σκαλίσει. Ἐξω ἀπὸ κείνη τὴ φευγαλέα ματιά, τίποτα δὲν τάραξε τὴν καρδιά της σ' ὅλη της τὴ ζωὴ. Τίποτα. Ὑποτάχτηκε στὴ μοῖρα τῶν ταπεινῶν ἀνθρώπων ποὺ ξέρουσαν πῶς τὰ αἰσθήματα, κι' αὐτὰ μαζί μὲ τὰ ὄνειρα, φεύγουν κυνηγημένα ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους ποὺ βασανίζονται. Δέθηκε μὲ τὸν ἄντρα της ὅπως τὸ ζῶ μὲ τὸν ἀφέντη του. Γιὰ νὰ τὸν ὑπηρετεῖ, νὰ ράβει τὰ ρούχα του, νὰ τὸν περιμένει μῆνες ἀπ' τὴ θάλασσα.

Ὅταν εἶχε περάσει πολλὸς καιρὸς ἀπὸ τότε ποὺ αὐτὸς εἶχε πεθάνει, καὶ ἡ νιότη της πιά βασιλευε, μιὰ μέρα. Ξαφνικά, ξεμπαρκάρανε στὸ λιμανάκι τους ἀπὸ πολὺ μακρὰ, εἶχαν ξανθὰ μαλλιά. μιλοῦσαν ἄγνωστη γλῶσσα καὶ βρέθηκαν ἐκεῖ κυνηγημένοι ἀπ' τὴν κακοκαιρία. Τὸ ἀπομεσήμερο ἀνεβῆκανε στὸ βράχο νὰ δοῦν τὸ ἀνάγλυφο τῆς σπηλιάς. Τοὺς δῆγησε ἐκείνη μέσα: ἦταν ἕνα ἀγόρι κι' ἕνα κορίτσι ὡς εἴκοσι χρονῶ. Βαστοῦσαν καὶ οἱ τρεῖς ἀπὸ ἕνα δαδί,

καὶ προχωροῦσαν μὲς στὴ σπηλιά. Τὰ βήματά τους σβῆναν πάνω στὶς ὑγρὲς πλάκες, καὶ στὴ βαθιὰ σιωπῇ ἀκούοταν στάλες-στάλες νὰ πέφτει νερὸ ἀπ' τὸ θόλο τῆς σπηλιάς στὶς λακκοῦβες ποὺ εἶχαν γίνει ἐδῶ κι' ἐκεῖ. Σὰ φτάξαν στὴν ἀνάγλυφο θεότητα, ἢ γυναῖκα παραμέρισε γιὰ νὰ δοῦν τὰ δυὸ παιδιά. Ἀπόθεσαν τὰ δαδιά κάπου ἐκεῖ νὰ ρίχνουν τὸ ἀλλόκοτο φῶς τους. Ἦταν ἡρεμία γαλήνη θανάτου. Τὰ παιδιά ψάχναν μὲ τὰ χέρια τὸ ἀνάγλυφο σιωπηλά. Τότε ἐκείνη ἔσκυψε καὶ πήρε νερὸ ἀπ' τὸ ἀγίασμα μὲ τὸ μικρὸ τάσι. Ἔκαμε τὸ σταυρὸ της καὶ ἤπιε. Ὑστερα γύρισε στὸ ξανθὸ κορίτσι καὶ τοῦ εἶπε ἐπίσημα:

—Πιστεύεις;

Τὸ κορίτσι δὲν καταλάβαινε. Ἐκείνη ἔκαμε πάλι τρεῖς φορές τὸ σταυρὸ της. Καὶ πάλι εἶπε στὸ κορίτσι:

—Πιστεύεις;

Τὸ κορίτσι κατάλαβε: Ἔκαμε τὸ σχῆμα τοῦ σταυροῦ τρεῖς φορές. Τότε μονάχα τῆς ἔδωσε τὸ τάσι. Τὸ κορίτσι τῶφερε στὰ χεῖλια τοῦ σιωπηλά. Ὑστερα τὸ ἔδωσε στὸ σύντροφό της. Καὶ μέσα ἀπ' τὸ φῶς τῶν δαδίων τὸν κοίταξε στὰ μάτια. Ἦπιε κι' αὐτός, ὕστερα σήκωσε τὰ μάτια του ἀπάνω της. Μιὰ μακρὰ στιγμή. Ἔτσι ποὺ κοιτάχτηκαν μὲς στὰ μάτια. Ἔτσι βαθεῖα.... Καὶ τότε, μονομιᾶς, μὲς στὴ ματιά αὐτῆ τῶν παιδιῶν, ποὺ σίγουρα θ' ἀγαπιούνταν, ἐκείνη εἶδε ὅλη τὴ χαμένη της νεότητα, τὴν παράξενη μουσικὴ ποὺ ποτὲ της δὲν ἄκουσε, ὅπως ὑποτάχτηκε τυφλὰ στὴ μοῖρα τῶν ἀνθρώπων ποὺ δὲν ἔχουν δικαιώματα.

Κείνη τὴ βραδυὰ, ὅταν οἱ ξένοι φύγανε, ἀποτραβήχτηκε νωρὶς στὸ καλύβι της, μονάχη καὶ ἔρημη, κι' ἔκλαψε πικρά.

Πόσο μακρὰ εἶναι τώρα ὅλα αὐτά... Καὶ ὅμως, νὰ πάλι ποὺ ἔρχονται ὅλα, τώρα ποὺ εἶναι νὰ τελειώσουν.

Ἐξω ὀλοένα βραδιάζει. Τὰ χρώματα στὴ Μυκάλῃ ἀρχίζουν νὰ ἀραιώνουν. Οἱ σκιὲς ἀνεβαίνουν. Καὶ ἡ ὥρα τοῦ τέλους ὀλοένα πλησιάζει.

—Δημήτηρ..., φωνάζει πάλι σιγανὰ, ἀπ' τὸ βάθος τῶν χρόνων, τὸ παλικαράκι μὲ τοὺς ἀχινούς τῶν παιδικῶν καιρῶν. Δημήτηρ, τί ἔγινες;..

Τίποτα, τὸ πέλαγο, μονάχα, στὸ βάθος, ποὺ σπᾶ. Μὲς στὸ βύθισμά της, τὸ μόνο ποὺ ὑπάρχει ἀκόμα εἶναι ἢ βουή τοῦ νεροῦ. Τὸ μόνο. Τὸ περισσότερο βέβαιο. Ὡσπου κι' αὐτὴ, ἢ βουή, σιγὰ-σιγὰ ξεμακραίνει.

—Σώπασε..., λέει τέλος, σιγὰ.

Κι' ὕστερα ἦρθε ἢ τελευταία ἀγωνία, ἡρεμὴ καὶ αὐτὴ ὅπως ἢ ζωὴ της.

ΠΑΡΑΘΙΝ' ΑΛΟΣ

ΜΙΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΑΖΑΡΙΔΗ

Αντιπαθώ τη θάλασσα, όπως ακριβώς ό κ, Μαλικί τούς Νοτιοκορέτες. Όλοι οι ποιητικοί χείμαρροι για τὰ γαλάζια κύματα και τὴν «δμορφὴ θάλασσα τοῦ νοῦ μαγεύτρα» δὲν μπόρεσαν ποτὲ νὰ μὲ συγκινήσουν. Όσο γιὰ τοὺς φλοίσβους και τὶς ἀλκυονίδες και τὰ μουρμουρίσματα τῶν κυμάτων δὲν ἔδωσα ποτὲ πεντάρα και τὰ ἔχω γραμμένα στὰ παλιὰ μου τὰ παπούτσια..

Ἡ μεγαλύτερή μου ἀγαλλίαση ποιά νομίζετε πὼς εἶναι; Νὰ κάθομαι σ' ἐκεῖνο τὸ καφενεδάκι ποῦ εἶναι ἀπέναντι στὴν ἀφειτηρία τῶν λεωφορείων Φαλήρου—Γλυφάδας—Βούλας και νὰ βλέπω τὰ κορόϊδα νὰ τσουβαλιάζονται τὰ μισὰ γιὰ νὰ πᾶνε νὰ βουτήξουν στὴν «δμορφὴ θάλασσα τοῦ νοῦ μαγεύτρα» και τὰ ἄλλα μισὰ κορόϊδα νὰ ξετσοουβαλιάζονται στὴν ἐπιστροφή ἀπὸ τὴν «θάλασσα δμορφὴ κ.τ.λ.» παραβοτσακισμένα, ξεβιδωμένα, ἐξαθλιωμένα, σαρδελοποιημένα, καταμαυρισμένα, ἀξιολύπητα ἀπὸ τὸ μπάνιο τους. Ἐἰ δὲν εἶμαστε καθόλου καλά, μὰ τὴν

Ἁγία Ἀνάσταση. Γιατί δηλαδή; Χάθηκε, δηλαδή κύριε, στὸ σπῆτι σου ἓνα μπάνιο, μὴ σκάφη τῆς μπουγάδας, μὴ λεκάνη, νὰ μπῆς μέσα νὰ πλυθῆς, κί ὕστερα νὰ ξεπλώσης τὴν ἀρίδα σου δμορφα-δμορφα στὸ κρεβάτι σου, νὰ τραβῆξης κί ἓνα ὕπνο τοῦ καλοῦ καιροῦ, ποῦ λένε κί ἔφτά ἔχει ὁ μῆνας;....

Αὐτὸ τουλάχιστον ἔκανα ἐγὼ. Κί ὅσο γιὰ τὴν «μαγεύτρα» ἀς πᾶνε νὰ τὴν χαίρωνται τὰ κορόϊδα:

Μιὰ φορὰ σ' ἓνα κέντρο μιὰ ντιζέξ τραγουδοῦσε μὲ ὕφος τραγικὸ «θάλασσα-θάλασσα τί σοῦχουν κάνουνε...» Τὴν ἄκουσα μὴ, τὴν ἄκουσα δύο.. Εἶμαι κί νευρικό παιδί.. Ἀρπάζω μιὰ καρπουζόφλουδα, τῆς τὴν φέρνω στὸ κεφάλι.. Μὲ τράβιξαν στὸ τμήμα.. Πλήρωσα τζερεμέδες.. Μιὰ φορὰ τὸ κέφι μου τόκανα.

Μιὰ ἄλλη φορὰ καθόμουν α δμορφα και καλά σ' ἓνα σινεμά. Πίσω μου καθόταν ἓνας μαντράχαλος και μὴ ξεροψημένη ξανθοσανίδα. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ποῦ ἔκατσαν ἡ πρώτη τους κουβέντα ἦταν: «Ἐἶχε ποῦ λὲς σήμε-

ρα. Πιπίτσα μου, μιὰ θάλασσα μούρλια..» Λέω μέσα μου: «Δώσε τόπο στὴν ὀργή, Ἀποστόλη..» Ξαναλέει ὁ μαντράχαλος: «Ἐκανα ἓνα κρούλ σὲ στὴν Βαῦσμύλερ..» Λέει ἡ σανίδα: «Ἀμὰν Γεράσιμε, δώσε μου θάλασσα και πάρε μου τὴν ψυχή». Λέω ἐγὼ μέσα μου: «Κάνε τὴν πάπια Ἀποστόλη». Ξαναλέει ὁ μαντράχαλος: «Ὅτι ἀξίζει ἡ θάλασσα δὲν ἀξίζει τίποτα..» Ξαναλέει ἡ σανίδα: «Τὶ λὲς παιδί μου, ὅποιος δὲν ἀγαπάει τὴν θάλασσα εἶναι μάπας». Λέω τότε κί ἐγὼ δυνατὰ στὸ γκαρσόνι ποῦ περνοῦσε: «Γκαρσόν παιδί μου, φέρε μου μιὰ γκαζόζα παγωμένη». Φέρνει τὴν γκαζόζα τὸ γκαρσόνι κί ἔτσι κλεισμένη ὅπως ἦταν τὴν σπάω τὴν μισὴ στὴν κεφάλα τοῦ μαντράχαλου και τὴν ἄλλη μισὴ στὴν κεφάλα τῆς σανίδας. Ἐκείνους τοὺς πῆραν τὰ αἵματα, ἐμένα μὲ πῆραν στὸ Τμήμα. Ξαναπλήρωσα τζερεμέδες, Μιὰ φορὰ τὸ κέφι μου τόκανα..

Όσο ἀντιπαθὼ τὴν θάλασσα τόσο ἀγαπῶ τὴν Μερόπη μου. Δὲν εἶναι, δηλαδή, ἔρωτας αὐτό.. Εἶναι ἄλλο πρᾶμα. Εἶναι νὰ τὸ βλέπης και νὰ σὲ πέρνουν τὰ δάκρυα και νὰ γίνεσαι Γκαῖτε και νὰ γράφης σονέττα και νὰ γίνεσαι Σοπὲν και νὰ γράφης νοκτούρνα. Εἶμαι αἰσθηματικὸ παιδί. Κί ὅταν βλέπω τὴν Μερόπη, τότε ξυπνάει ἐντὸς μου ὁ Λαμαρτίνος. Καλὸ κορίτσι ἡ Μερόπη και τὴν ἀγαπῶ και μ' ἀγαπάει..... Χαρὰ Θεοῦ, δηλαδή... Ἐχχχχχταχτα πρᾶματα. Τὴν γνῶρισα πέρσου τὸν Δεκέμβρη και πέρασαμε ἓνα χειμῶνα, ποῦ ἔμοιαζε κάτι σὰν μέλι τοῦ Ὑμητοῦ και σὰν Ἀνατολίτικο σερμπέτι. «Ἀμὰν Ἀποστόλη μου» λέω μέσα μου «τυχερὸς εἶσαι.. Τέτοια κορίτσια σὰν τὴν Μερόπη δὲν βρίσκονται κάθε μέρα.. Μπράβο Ἀποστόλη».

Εἶμαστε προχθὲς σ' ἓνα ἐξοχικό κεντράκι μὲ τὴν Μερόπη. Σὲ βουνό, βέβαια.. Κάπου κατὰ τὴν Πεντέλη, ἔκει λοιπὸν κατὰ τὴ δύση, καθὼς ἡ Μερόπη εἶχε γέρει κοντὰ μου κί ἐγὼ πιά, χαρὰ-χαρούμενος, τῆς ψιθύριζα κάτι αἰσθηματικὲς φράσεις ἀπὸ τὴν «Ὠραία τοῦ Πέραν» ξέσπασε ἡ καταγίδα..

«Ἀποστόλη..» μοῦ λέει.

«Λέγε γλύκα μου..» τῆς λέω.

«Ἀποστόλη..» μοῦ ξαναλέει «..πάρε ἓνα πρωτὶ ἄδεια ἀπ' τὸ γραφεῖο σου..»

«Καὶ ὁ λόγος;» ρωτῶ.

«Νὰ κατεβούμε στὸ Φάληρο, Ψυλλιάστηκα ἐγὼ.»

ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΤΟΥ ΓΙΑΤΡΟΥ

— Γιατρέ ἐμένα πρόκειται νὰ ἐξετάσετε κί ὄχι τὴν κόρη μου.

«Νά κάνουμε τί Μεροπάκη;»
«Τί κάνει στό φάληρο ό κόσμος,
Τόλη μου;—μπάνιο!»

Τήν άπομάκρυνα άπό κοντά μου.
Λέω μέσα μου «Ψυχραιμία Άποστόλη».
Λέω δυνατά: «Μπάνιο;»

Λέει ή Μερόπη: «Ναι άγάπη μου..
Μπάνιο Παράξενο σοῦ φαίνεται;»

Άνάβω έγώ: «Γιατί δηλαδή, στίτι
σου μπανιέρα δέν έχεις; Όχι, δηλα-
δή, γιατί άν δέν έχεις νά σοῦ πάρω
μιά σκαφίτσα νά πλυθῆς...»

Καλέ τρελλάθηκες Άποστόλη; Ό
κόσμος δέν πάει στή θάλασσα για
νά ξεβρωμίση...»

«Άμή γιατί πάει; Για νά βρωμίση;»
«Πάει για διασκέδαση.. Νά κάνη
ήλιοθεραπεία, νά παίξη μέ τά κύμα-
τα, νά χαρή τό μπάνιο..»

«Κοιμήνη!»
Τάχασε τό Μεροπάκι. Μέ κοίταξε
καλά.

«Δηλαδή τί θές νά πῆς; Ότι δέν
θά κάνουμε έφέτος μπάνια;»

Είμαι σκληρός κι' άποφασιστικός
άντρας.

«Όχι. Ζαμαί.. Πάρτο άπόφαση.
Ή έμένα ή τή θάλασσα..»

«Καλέ, πρίτς.» λέει ή Μεροπίτσα,
«έγώ θά πάω αύριο κιάλας μέ τό
Χαράλαμπο και τήν παρέα του κι'
άν δέν θέλεις έσύ μήν έρχεσαι..»

Χαράλαμπος δέ έστι επικίνδυνος
άντιζήλος..

Λέω μέσα μου: «Άποστόλη, βά-
στα χαρακτήρα..»

Λέω έξω μου: «Νά πᾶς. Έγώ
δέν έρχομαι στούς αιώνες τών αιώ-
νων.»

Είμαι σκληρός άντρας. Κι' άπο-
φασιστικός Κι' άμετάπειστος..

Τό άλλο πρωί ήμουνα στό Φά-
ληρο.

Και νάναι στό λεοφορεϊο ένα σω-
ρό μαντράχαλοι που νά έκθειάζουνε
τίς κολυμβητικές τους Ικανότητες.
Και νάναι και κάτι σαν σανίδες που
νά τραγουδάνε σαν κότες πριν κά-
νουνε τ' αύγό.

«Θάλασσα-Θάλασσα
τί σοῦχον κάνει..»

Κι νάναι κι' έγώ στή μέση μέ
μιά τσάντα του μπάνιου στό χέρι,
μέ ένα κεραμίδι στό κεφάλι και μ'
ένα στήθος που νά βράζει από άγα-
νάχτηση. Και φόνο μπορούσα νά κά-
νω. Και νάναι και τό Μεροπάκι πλάι
μου ένθουσιασμένο. Έξω τά μπρά-
τσα, έξω τά λαιμικά του, έξω κι' άλ-
λα πολλά. Και νά τραγουδάη τή θά-
λασσα. Και νάναι κι' ό Χαράλαμπος,
ένας καταμαυρισμένος ούρακουτάγ-
κος, γερμένος άπάνω της νά τῆς λέη:
«Μεροπάκι, θά πάρουμε κανό νά πᾶ-
με άντίκρυ..»

Λέω μέσα μου: «Βάστα ψυχραι-
μία Άποστόλη. Μπόρα εἶναι..»

Και φτάνουμε στό Φάληρο. Μπρο-
στά ή Μερόπη νά κρατή άλαμπρα-
τσέτο τόν Χαράλαμπο. Πίσω έγώ νά
κρατάω τήν τσάντα, φτάνουμε στα
μπάνια.

«Έδώ θά βουτήξουμε..» δίνει τό
πρόσταγμα ό Χαράλαμπος. Βράζω

έγώ: «Νά δοῦμε έγώ πότε θά σέ
βουτήξω..» μουρμουρίζω.

Γδύνεται τό Μεροπάκι. Ζητάω μι-
κροσκοπίο νά ανακαλύψω ίχνη μαγιό,
τίποτα.

«Πού εἶναι τό μαγιό σου Μερό-
πη;» άφρίζω.

«Δέν τό βλέπεις; Τό φορώ.»
«Όχι δέν βλέπω τίποτα..»

«Εἶναι τῆς μόδας;»
«Εἶναι τῆς μόδας;» μου κάνει κι'
άρπάζει τόν Χαράλαμπο και τρέχουν
νά βουτήξουν.

«Εσύ ρέ μούτρο..» μου λέει ό Χα-
ράλαμπος «δέν θά βουτήξεις;»

«Όχι!..»
«Εἰ τότε βάστα τσίλιες στα ρού-
χα μας.»

Και καθώς άπομακρύνονται άκούω
τόν χαράλαμπο νά τῆς λέη:

«Τί χαλβάς που εἶναι αυτός ρέ
Μεροπάκι, Πού τόν ψώνισες;»

Λέω μέσα μου: «Ψυχραιμία, Άπο-
στόλη, Μπόρα εἶναι..»

Και τούς βλέπω ν' άπομακρύνω-
νται. Και τούς ξαναβλέπω νά χάνω-
νται υπό τήν «μαγεύτρα του νοῦ». Κι'
ύστερα τούς παίρνει τό μάτι μου νά
άρπάζουν τό κανό, νά πηγαίνουν
«άντίκρυ». Κι' άπομένο έγώ νά βα-
στάω τσίλιες στα ρούχα τους.

Και νάναι πλάι μου μιá χοντρή
νά γελάη βλακωδώς και ήλιθιώς. Και
νάναι και καμιά εικοσοαριά πιτσιρί-
κια νά φτειάζουν μέ τά κουβαδάκια
τους πύργους στήν άμμο. Και καθώς
περνάνε μπροστά μου μου γεμίζουν
μέ άμμο και νερά τά παπούτσια. Και
νάναι κι' ένας κοκκαλιάρης νεαρός
νά παίξη μέ μιá κοκκαλιάρα νεαρή
μέ τά νερά και νά μέ κάνουν μού-
σκεμα και νάναι και μιá άλλη χοντρή
νά τρώη κεφτέδες και καθώς τούς ξετυ-
λίγει νά έρχονται τά λαδόχαρτα νά
κολλάνε στή μύτη μου. Κι' ή Μερό-
πη μέ τόν Χαράλαμπο νά έχουν χα-

θή από μπροστά μου. Και νά καιή ό
ήλιος. Και νά γεμίζουν τά παπούτσια
μου μέ άμμο. Και νά μ' έχη κατα-
μουσκέψει ό κοκκαλιάρης. Και νά
βρωμάη τό σκόρδο τών κεφτέδων.
«Ψυχραιμία Άποστόλη... Μπόρα
εἶναι...»

Όρες τρεις έπέρασαν.
Καμιά φορά γυρίζει ό Χαράλα-
μπος. Γυρίζει κι' ή Μερόπη.

«Πού εἴσαστε;» ρωτάω.
«Άντίκρυ», άπαντάει ή Μερόπη.

«Πού άντίκρυ;» ρωτάω έγώ.
«Στήν Αἴγυπτο..» κάνει γελώντας
ό Χαράλαμπος.

Άγριεύω έγώ..
«Ντύσου νά φύγουμε..» λέω στήν
Μερόπη.

«Τί λές, καλέ Τόλη.. Άκόμα δέν
έκανα ήλιοθεραπεία..»

Πετιέται κι' ό Χαράλαμπος «..κι'
έχουμε πληρωμένο τό κανό γι' άλλη
μιá ώρα..»

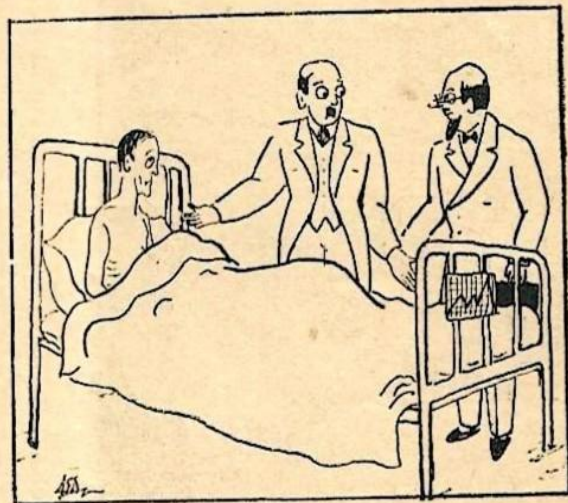
Θολώνει τό μάτι μου.
«Ντύσου εἶπα..»

Πετιέται νταηλιδικα ό Χαράλα-
μπος: «Πολύ τσιμποῦρι μάς έγινες,
ρέ φιόγκο, τό κατάλαβες; Τί κολλῆς
δηλαδή στήν δεσποινίς Μερόπη;»

Ξαναθόλωσε τό μάτι μου.
«Τί θές έσύ ρέ ντενεκέ;» τόν ρω-
τάω.

«Παρεξήγηση» μου κάνει.
Αυτό ήταν. Άρπάζω ένα κουπί
που ήταν εκεί δίπλα μου και τοῦ τό
φέρνω στό κεφάλι. Τόν πήρανε τά
ζουμιά. Πλάκωσε ή Άστυνομία. Τά-
ρα εἶμαι πάλι μέσα για καλά. Για
δυο πράματα εἶμαι στενοχωρημένος.
Πρῶτον που δέν κράτησα ψυχραιμία
και δεύτερο που έκδικήθηκα έκεῖνο
τόν Χαράλαμπο μέ..θαλασσινό όπλο.
Χάθηκε από μπροστά μου ένα κου-
τσουρο από βαλανιδιά νά ποῦμε;
Μιά φορά τό κέφι μου τόκανα....

ΙΑΤΡΟΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

—Εἶναι Τυφοειδής.
—Σφάλεσθε άγαπητέ συνάδελφε. Εἶναι καταροϊκή πνευ-
μονία.
—Καλά, θά τό ἰδοῦμε εἰς τήν... νεκροψίαν!

ΚΕΦΑΛΟΝΙΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Οί 'Αργοστολιώτες κι' οί Ληξουριώτες, οί κάτοικοι δηλ. του 'Αργοστολιού και του Ληξουριού, δέν...χωνεύονται! Δηλαδή όζι δέν χωνεύονται, νά, ζηλεύονται επειδή οί 'Αργοστολιώτες έχουν ... άγαλμα και οί Ληξουριώτες δέν έχουν!

Κάθε φορά λοιπόν πού παρουσιάζεται ευκαιρία και στους μέν, και στους δέ, κεραυνοβολούνται!!!

"Έτσι λοιπόν μιά μέρα, ένας μανάβης Ληξουριώτης κουβαλώντας χόρτα με τή βάρκα του στην λαγυναγορά του 'Αργοστολιού περνούσε από τó μώλο, από την παραλία, άκρη - άκρη.

Καθώς διαβαίνει, λοιπόν, μπροστά από τά σφαγγεία, ένας χασάπης του πέταξε ένα ζευγάρι κέφατα μέσα στη βάρκα του λέγοντάς του με τήν χαριετηριστική προφορά:

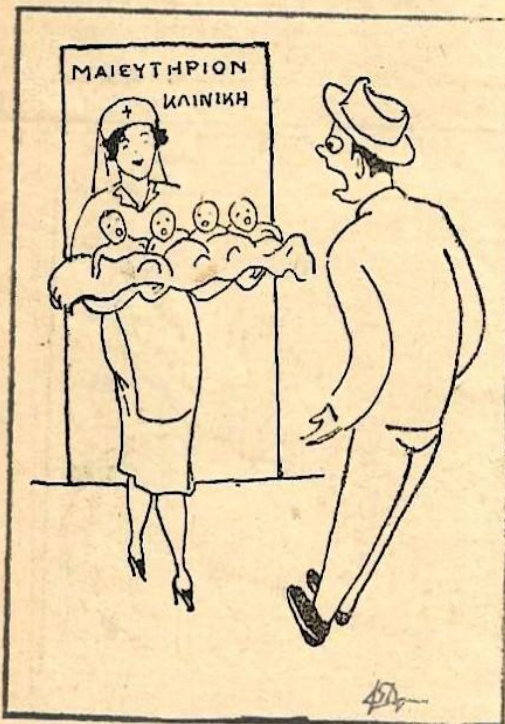
— Πάρτα βρέ νά συμπληρώσης φορτίο!!!

Γυρνώντας λοιπόν πρòς τόν χασάπη του λέει ó Ληξουριώτης:

— Περίσσευμα είναι;

Δεκαετής ΜΗΛΑΣ Δ.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΙ ΜΠΟΥΝΑΜΑΔΕΣ

‘Ο...εύτυχής πατήρ.

Βιταμίνη

Η ΔΙΑΦΟΡΑ...

‘Ο Δάσκαλος έρωτά τόν μικρό Τοτό.

—Γιά πές μου παιδί μου τί θά συμβή άν άφήσωμε ένα κομμάτι σίδερο στο ύπαιθρο;
Και ó Τοτός:

—Θά σκουριάση Κύριε.

—Κι' άν αντί για σίδερο άφήσωμε ένα κομμάτι χρυσάφι!

‘Ο Τοτός σκέπτεται λίγο και άπαντά:

—Μά...θά εξαφανισθή Κύριε.

—Σάς παρακαλώ δώστε μου τ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

‘Ο καθένας έχει και τó δικό του Χριστουγεννιάτικο δένδρο

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

ες Τελίου

Κάποτε ο Μέγας Άγγλος Θεατρικός συγγραφέας Τζ. Μπέρναρντ Σω, ο οποίος εφημέρευε δια τας παραδοξολογίας του, έδιδε κάποιαν «πρεμιέρα» ενός έργου του σ' ένα Κεντρικόν Θέατρον του Λονδίνου...

Ο Σω, λοιπόν έστειλε μιάν πρόσκληση για δύο άτομα στον Μέγα πολιτικό Ούϊστον Τσώρτσιλ.

Ο Άγγλος συγγραφέας ήτο σημειωτέον, αντιθέτων φρονημάτων με τον Άγγλον Πολιτικόν. Έγραφε λοιπόν μέσα στην πρόσκληση, που έστειλε στον Τσώρτσιλ:

«... Σας στέλνω μιάν πρόσκληση δύο ατόμων, δια να παρακολουθήσετε αύριο βράδυ την πρεμιέραν του έργου μου, μαζί μ' ένα φίλο σας, αν φυσικά σας έχει μείνει κανείς μέχρι αύριο βράδυ...»

Του την έσκασε όμως ο Τσώρτσιλ, απαντώντας του:

«... Δυστυχώς αύριο βράδυ έχω δουλειά. Θα παρακολουθήσω όμως την παράσταση του έργου σας μεθαύριο βράδυ, αν φυσικά... έξακολουθεί να παίζεται ως μεθαύριο το βράδυ.»

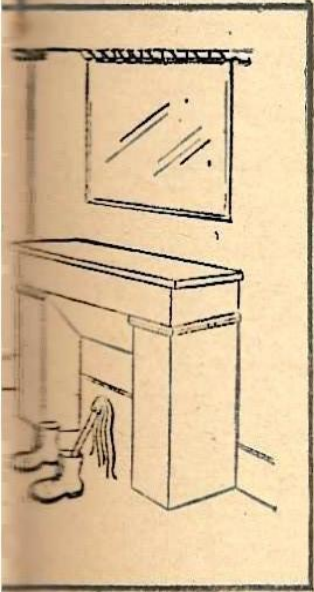
Κόκκαλο ο Σω!!

Δεκανεύς ΜΗΛΑΣ Δ.

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

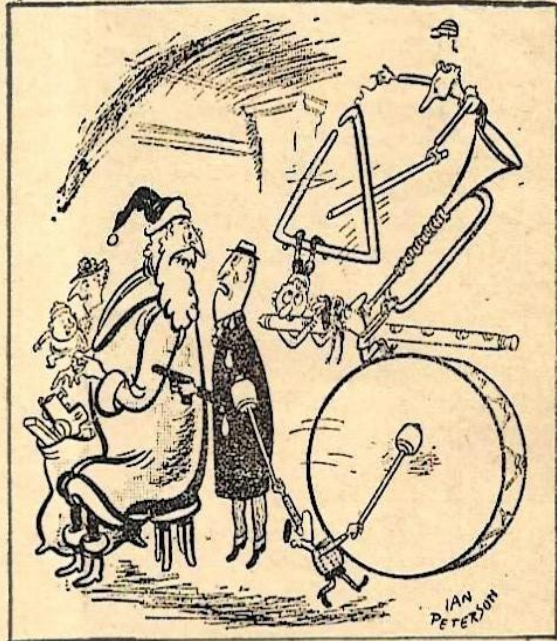
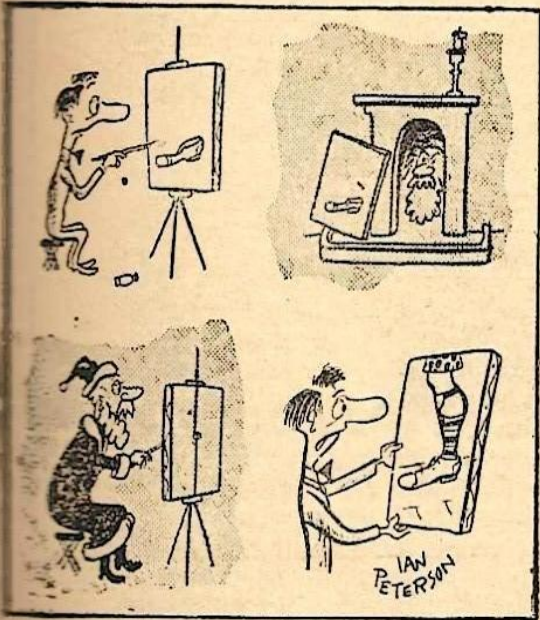
Ο αρχαιολόγος στη γυναίκα του:

— Ά! ήταν υπέροχο θέαμα Σμαράγδα! Η Ακρόπολις, αί Μυκίηνα, ή Κνωσός. Και ξέρεις πόσο σέ σκεπτόμουνα όταν έβλεπα αυτά τὰ ερείπια!...

Βασίλη, θέλω νά διαμαρτυρηθώ!

ΙΣΤΟΡΙΑ ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Έσείς δώσατε στα παιδιά μου όλα αυτά τὰ όργανα μουσικής;

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΣΥΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Απόδοσις του Στρατιώτου ΦΡΑΝΤΖΗ Γ.ς

Ανακεφαλαίωσις του μαθήματος.

Στο περασμένο μάθημα είδαμε ότι ένας πλήρης δέκτης ασυρμάτου περιλαμβάνει τὰ παρακάτω συστατικά μέρη: μιὰ κεραία, ένα αντίβαρο, ένα πηνίο αὐτεπαγωγῆς, ένα πυκνωτή, ένα ὄργανο φωράσεως κι' ένα μεγάφωνο. Γιὰ νὰ λειτουργήσῃ ὁ δέκτης πρέπει νὰ συναρμολογήσωμε τὰ συστατικά αὐτὰ μέρη σύμφωνα με τὸ διάγραμμα τοῦ σχ. 22 πού δημοσιεύθηκε στὸ περασμένο τεύχος τῆς « Ἠχώδης » (Νο 24).

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΑΘΗΜΑ ΕΝΑΤΟΝ

Ἡ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΚΥΜΑΤΟΣ

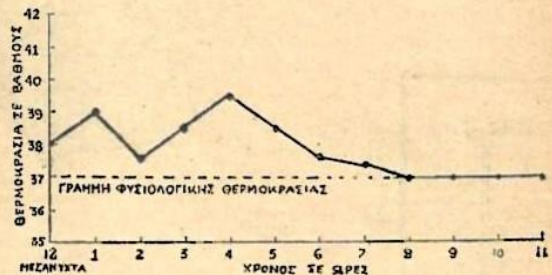
- ΘΕΜΑ 1 : Πῶς μπορούμε νὰ παραστήσωμε γραφικῶς τὸ ἠλεκτρικὸ ρεύμα;
- ΘΕΜΑ 2 ; Τί ἐννοοῦμε με τὸν ὄρο ἡμιτονοειδῆς κῶμα;
- ΘΕΜΑ 3 : Τί σημαίνει διαμορφωμένο ἠλεκτρομαγνητικὸ κῶμα;
- ΘΕΜΑ 4 : Με ποιά μορφή τὸ διαμορφωμένο κῶμα περνᾷ μέσα ἀπὸ τὰ συστήματα συντονισμοῦ, φωράσεως καὶ ἀναπαγωγῆς;

Ἐπισκεφθῆκατε ποτὲ ἕναν ἄρρωστο φίλο σας στὸ Νοσοκομεῖο; Ἄν ναι, θὰ προσέξατε ἴσως κρεμασμένη στὸ κρεβάτι του μιὰ πινακίδα πὸν λέγεται *πινακίς θερμοκρασίας*. Ἄν παρατηρήσωμε με προσοχὴ μιὰ τέτοια πινακίδα, θὰ δοῦμε σημειωμένη μιὰ γραμμὴ πὸν ἀνεβοκατεβαίνει πολλὰς φορὲς, σάν κῶμα καὶ τελικὰ παίρνῃ - ἐνχόμεστε τουλάχιστο νὰ παίρνῃ - μιὰ ὀριζόντια διεύθυνσι - ὀριζοντιώνεται, ὅπως λέμε. Γνωρίζετε, βέβαια, ὅτι ἡ θερμοκρασία δὲν ταξιδεύει ἐπάνω σ' αὐτὴ τὴ γραμμὴ, πὸν μοιάζει με σιδηροτροχιὰ. Ἡ πινακίς, μᾶς δείχνει, ἀπλῶς καὶ μόνο, ποιά ἦταν ἡ θερμοκρασία τοῦ φίλου μας σὲ δεδομένη χρονικὴ στιγμὴ. Ἐνα τέτοιο διάγραμμα, σάν τὸ διάγραμμα, πὸν περιέχει ἡ πινακίς θερμοκρασίας, λέγεται *γ ρ α φ ι κ ῆ π α ρ ὀ σ τ α σ ι ς*.

44. Γραφικὲς παραστάσεις.

Ἡ λέξις γραφικὴ παράστασις σημαίνει διάγραμμα ἢ σχέδιο. Πολλὰς τέτοιες παραστάσεις χρησιμοποιοῦνται στὴ φυσικὴ, στὰ μαθηματικά καὶ στὴν οἰκονομικὴ ἐπιστήμη. Τὸ πῶς κοινὸ εἶδος γραφικῶν παραστάσεων ἀποβλέπει στὸ νὰ μᾶς δείξῃ, με μιὰ κεντρικὴ γραμμὴ, τὴν πορεία ὀρισμένων φαινομένων, ὅταν μεταβάλλονται δυὸ διαφορετικὲς συνθήκες.

Στὴν παράστασι τοῦ σχ. 23 οἱ δυὸ αὐτὲς συνθήκες εἶναι ὁ χρόνος καὶ ἡ θερμοκρασία.

Σχ. 23. Γραφικὴ παράστασις τῆς θερμοκρασίας ἐνὸς ἀρρώστου. Σημειώστε ὅτι ἡ κατακόρυφη γραμμὴ δείχνει τοὺς βαθμοὺς τῆς θερμοκρασίας, ἐνῶ ἡ ὀριζόντια δηλώνει τὸν χρόνο. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο μπορούμε νὰ πληροφορηθοῦμε τὸ ὕψος τοῦ πυρετοῦ σὲ διάφορα χρονικὰ σημεία.

Οἱ ὄρες σημειώνονται ἀπὸ τὰ ἄριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ, σὲ ἴσα διαστήματα, ἐπάνω στὴν ὀριζόντια γραμμὴ. Οἱ βαθμοὶ τῆς θερμοκρασίας σημειώνονται στὴν κατακόρυφη γραμμὴ με τὴν χαμηλότερη θερμοκρασία στὸ κατώτατο σημεῖο τῆς γραμμῆς αὐτῆς. Ἡ νοσηκόμος παίρνει τὴν θερμοκρασία τοῦ ἀρρώστου κάθε μιὰ ὄρα καὶ σημειώνει μιὰ τελεία στὸ σημεῖο πὸν διασταυρῶνται δυὸ γραμμὲς: μιὰ κατακόρυφη γραμμὴ πὸν δείχνει τὴν ὄρα τῆς θερμομετρήσεως καὶ μιὰ ὀριζόντια πὸν δείχνει τὸν βαθμὸ τῆς θερμοκρασίας.

Ἐτσι κάθε τελεία δείχνει τὴν θερμοκρασία μιᾶς ὀρισμένης ὄρας.

Ἐάν τώρα συνδέσωμε τὲς τελείες με μιὰ γραμμὴ, ἡ γραμμὴ αὐτὴ μᾶς δείχνει τὴν πορεία τῆς θερμοκρασίας τοῦ ἀρρώστου.

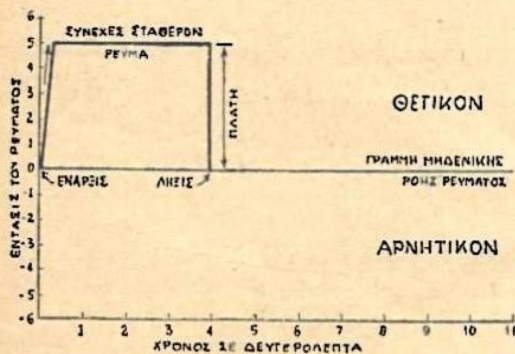
45. Γραφικὴ παράστασις τῆς ροῆς

τοῦ συνεχοῦς ρεύματος (Σ. Ρ.)

Μὲ μιὰ γραφικὴ παράστασι μπορούμε νὰ δείξωμε καὶ τὴν ροὴ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Πρὸς τοῦτο, σύρωμε μιὰ ὀριζόντια γραμμὴ πὸν τὴν ὀνομάζωμε *γ ρ α μ μ ῆ μ η δ ε ν ι κ ῆ ς ρ ο ῆ ς*. Ὄταν τὸ ἠλεκτρικὸ ρεῦμα ρεῖ σὲ μιὰ μόνο διεύθυνσι τὸ ὀνομάζωμε *θ ε τ ι κ ὸ* καὶ σημειῶνομε τὴν πορεία του στὸ ζωρο πὸν βρίζεται ἐπάνω ἀπὸ τὴν γραμμὴ μηδενικῆς ροῆς. Ὄταν, πάλι, κἀνὴ μεταβολὴ καὶ ρεῖ σὲ διεύθυνσι ἀντίθετη τῆς ἀρχικῆς τὸ ὀνομάζωμε *ἀ ρ ν η τ ι κ ὸ* καὶ σημειῶνομε τὴν πορεία του κάτω ἀπὸ τὴν γραμμὴ μηδενικῆς ροῆς. Σύμφωνα με ὅσα εἴπαμε ἡ πορεία ἐνὸς συνεχοῦς ρεύματος σημειώνεται

ται καθ' ὅλοκληρία ἐπάνω ἀπὸ τὴν γραμμὴν. Ἐάν τὸ συνεχές αὐτὸ ρεῦμα εἶναι καὶ σταθερό, δηλαδὴ σταθερῆς ἐντάσεως, ἢ παραστάσι τῆς ροῆς του ἀρχίζει ἀπὸ τὴν γραμμὴν μηδενικῆς ροῆς, ἀπότομα ὁμῶς ἀνεβαίνει στὸ ἀνώτατο σημεῖο τῆς ἐντάσεώς του (σχ. 24). Ὑστερα ῥεεῖ ἀδιάκοπα στὸ ἴδιο ὕψος καὶ γι' αὐτὸ τὸ παριστάνομε μὲ μιὰ εὐθεῖα ὀριζόντια γραμμὴ, ὡς τὴν στιγμὴν ποὺ ἡ παροχὴ τοῦ ρεύματος σταματᾷ. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἡ γραμμὴ πέφτει στὸ μηδὲν δηλ. συναντᾷ καὶ πάλι τὴν γραμμὴν μηδενικῆς ροῆς. Ἡ γραμμὴ ποὺ σύραμε γιὰ νὰ δείξωμε τὴν ροὴ τοῦ ρεύματος λέγεται **μ ο ρ φ ἢ τ ο ὕ κ ὕ - μ α τ ο ς**.

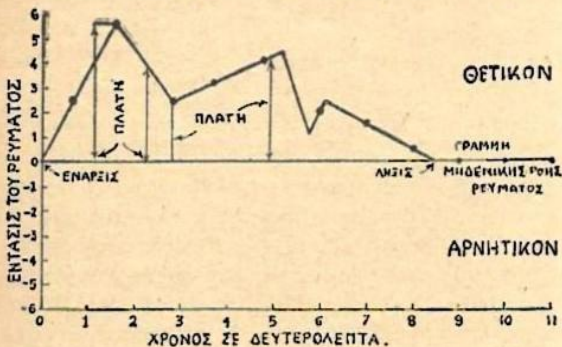
Ἡ ἐντάσις τοῦ ρεύματος σὲ μιὰ ὁποιαδήποτε χρονικὴ στιγμὴ φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀπόστασι ποὺ ὑπάρχει στὴν δεδομένη αὐτὴ στιγμὴ, μεταξὺ τῆς γραμμῆς τοῦ ρεύματος καὶ τῆς γραμμῆς τῆς μηδενικῆς ροῆς. Ἡ ἀπόστασις αὐτὴ λέγεται **π λ ᾶ τ ο ς**.

Σχ. 24. Γραφικὴ παράστασις ποὺ δείχνει τὴν μορφή κύματος ἑνὸς συνεχοῦς σταθεροῦ ρεύματος.

46. Μεταβαλλόμενο συνεχές ρεῦμα.

Γνωρίζομε ὅτι τὸ συνεχές δὲν ρεῦμα εἶναι πάντοτε σταθερό. Μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ μεταβαλλόμενο. Ἄν εἶναι σταθερό, τότε τὸ πλάτος του παραμένει

Σχ. 25. Γραφικὴ παράστασις ποὺ δείχνει τὴν μορφή κύματος ἑνὸς μεταβαλλομένου συνεχοῦς ρεύματος. Τὸ πλάτος παίρνει διάφορες τιμές σὲ διάφορα χρονικά σημεῖα.

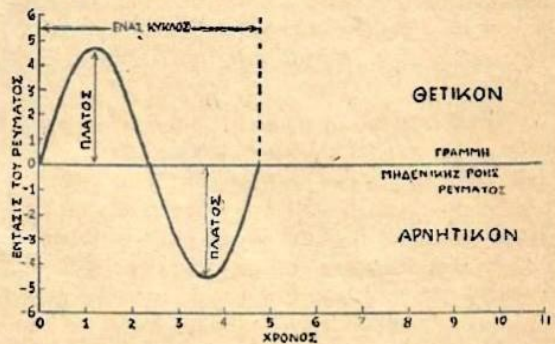
σταθερὸ καθ' ὅλη τὴν διάρκειά τῆς ροῆς του, ὅπως εἶδαμε τὸ σχ. 24. Ἄν ὅμως εἶναι μεταβαλλόμενο τότε τὸ πλάτος του ἀλλάσσει σὲ διάφορα χρονικά σημεῖα ὅπως φαίνεται στὸ σχ. 25.

Πρέπει νὰ σημειώσωμε ὅτι τόσο στὸ σχ. 24, ὅσο

καὶ στὸ σχ. 25, τὸ ρεῦμα εἶναι συνεχές. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ γραμμὲς ποὺ δείχνουν τὴν πορεία τοῦ ρεύματος ποὺ σημειώνονται καθ' ὅλοκληρία ἐπάνω ἀπὸ τὴν γραμμὴν μηδενικῆς ροῆς.

47. Ἡ ἡμιτονοειδὴς καμπύλη τοῦ ἐναλλασσομένου ρεύματος.

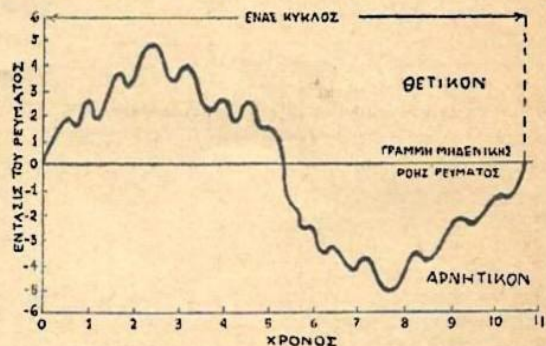
Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο μπορούμε ἐπίσης νὰ παραστήσωμε τὴν ροὴ ἑνὸς ρεύματος ἐναλλασσομένου. Τὸ ρεῦμα αὐτὸ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ μηδὲν καὶ ῥέοντας στὴν ἴδια πάντοτε διεύθυνσι ἀνεβαίνει σ' ἕνα ἀνώτατο σημεῖο ἐντάσεως γιὰ νὰ κατέλθῃ ἐν συνεχείᾳ στὴ γραμμὴν μηδενικῆς ροῆς. Ὑστερα ἀλλάσσοντας διεύθυνσι, κατεβαίνει κάτω ἀπὸ τὴν γραμμὴν αὐτὴν, φθάνει σ' ἕνα ἀνώτατο σημεῖο ἐντάσεως καὶ τελικὰ ἐπανέρχεται στὴν γραμμὴν μηδενικῆς ροῆς, συμπληρώνοντας ἔτσι ἕνα κύκλον. Ἡ διαδρομὴ αὐτὴ ἐπαναλαμβάνεται πολλές φορὲς μὲ τὸν ἴδιο τρόπο.

Σχ. 26. Γραφικὴ παράστασις ποὺ δείχνει τὴν μορφή κύματος ἑνὸς ἐναλλασσομένου ρεύματος. Ἡ καμπύλη αὐτὴ μὲ τίς διαδοχικὰς καὶ ὁμαλὰς ἀύξομειώσεις λέγεται ἡμιτονοειδής.

Πρέπει νὰ σημειώσωμε ὅτι οἱ ἀύξομειώσεις τῆς ἐντάσεως τοῦ ρεύματος γίνονται μὲ τρόπο ὁμαλὸ καὶ κανονικόν. Μιὰ καμπύλη ποὺ ἀύξομειώνεται μ' αὐτὸ τὸν τρόπο λέγεται ἡμιτονοειδής (σχ. 26).

Ἡ ροὴ τοῦ ἐναλλασσομένου ρεύματος δὲν γράφει πάντοτε μιὰ ὁμαλὴ ἡμιτονοειδῆ καμπύλη. Ἡ ἀνοδος ἀπὸ τὸ μηδὲν στὸ ἀνώτατο ὄριον δυνατόν νὰ εἶναι ἀκανόνιστη. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ καθόδος (σχ. 27).

Σχ. 27. Γραφικὴ παράστασις ποὺ δείχνει τὴν μορφή κύματος ἑνὸς ἐναλλασσομένου ρεύματος. Σημειώστε ὅτι ἡ καμπύλη αὐτὴ δὲν εἶναι ὁμαλὴ ἀλλὰ ἀκανόνιστη.

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΤΗΛΕΦΩΝΙΑ ΦΕΡΟΥΣΗΣ ΣΥΧΝΟΤΗΤΟΣ

Απόδοσις του Στρατιώτου ΦΡΑΝΤΖΗ Τ.

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Έφαρμογή με διαφορετικές συχνότητες

Αν οι δύο προηγούμενες εφαρμογές είχαν γίνει με δύο διαφορετικές συχνότητες f^1 και f^2 , θα διαπιστώναμε ότι στην άθροιστική ή εϋθύγραμμο περίπτωσι θα είχαμε μία έξοδο ή όποια θα αποτελούσε απλή αντιγραφή της εισόδου μ' άλλα λόγια θα υπήρχαν μόνο οι συχνότητες f^1 και f^2 . Ένδεχομένως όμως το πλάτος των θα είχε μεταβληθῆ ανάλογα με την ένισχυσι ή την εξασθένησι του εϋθυγράμμου δικτύου.

Όσον αφορά τὸ μὴ εϋθύγραμμο σύστημα (όπου, όπως είδαμε ισχύει ὁ νόμος τοῦ τετραγώνου) παράγονται σ' αὐτὸ οἱ παρακάτω συχνότητες: συχνότης συνεχοῦς ρεύματος ἴση με τὸ μηδέν, οἱ ἀρχικὲς συχνότητες διπλές, μίᾶ συχνότης ἴση με τὸ ἄθροισμα τῶν ἀρχικῶν συχνοτήτων καὶ μίᾶ ἄλλη συχνότης ἴση με τὴν διαφορά τῶν ἀρχικῶν. Αὐτοὶ οἱ ὅροι τοῦ ἄθροισματος καὶ τῆς διαφορᾶς εἶναι σημαντικοὶ γιὰ τὴν διαδικασίᾳ τῆς διαμορφώσεως.

Ἄς ἐπανέλθωμε τώρα στὴν ἀπλὴ περίπτωσι τῶν δύο συχνοτήτων με τὴν ἴδια τιμὴ f , καὶ ἄς τὴν ἐξετάσωμε ἀπὸ τὴν ἄποψι τῆς διαμορφώσεως. Σύμφωνα με τὴν προηγούμενη παράγραφο, ἡ διαμόρφωσις παράγει συχνότητα μηδενικὴ δηλαδὴ συνεχὲς ρεῦμα, διπλὴ κάθε μίᾶ ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς συχνότητος, ὑπόθεσι $2f$, μίᾶ συχνότητα ἴση με τὸ ἄθροισμα τῶν ἀρχικῶν $f+f$ δηλαδὴ πάλιν $2f$. Συχνότητα ἴση με τὴν διαφορά ἐδῶ δὲν ἔχομε. Τὸ συνολικὸ ἄθροισμα εἶναι κατὰ συνέπειᾳ, ὅπως φαίνεται καὶ στὸ διάγραμμα, συνεχὲς ρεῦ-

μα σὺν $2f$.

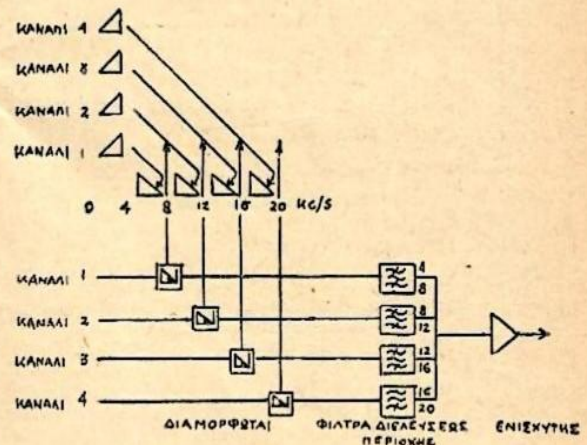
Ἡ γενικώτερη περίπτωσις διαφορτικῶν κυκλικῶν συχνοτήτων A καὶ B γράφεται, σὲ ἀπλὰ μαθηματικά, ὡς ἑξῆς:

Στὴν περίπτωσι τοῦ εϋθυγράμμου δικτύου με συντελεστὴ ἐνίσχυσεως k k (ἢμ. $A + \dot{\eta}\mu. B) = k$ ἢμ. $A + k$ ἢμ. B , ἐξίσωσι ποῦ δὲν δείχνει διαφορὰ συχνοτήτων.

Στὴν περίπτωσι πάλι τοῦ μὴ εϋθυγράμμου δικτύου (νόμος τοῦ τετραγώνου) (ἢμ. $A + \dot{\eta}\mu. B) 2$

$$= \dot{\eta}\mu. 2A + 2B + 2 \dot{\eta}\mu. A \dot{\eta}\mu. B = \frac{1}{2} \frac{\text{συν } 2A}{2} + \frac{1}{2} \frac{\text{συν } 2B}{2} + \text{συν } (B-A) - \text{συν } (B+A).$$

Ἄν A καὶ B εἶναι οἱ ἀρχικὲς συχνότητες f^1 καὶ

Σχ. 2

f^2 , θα ἔχωμε ἀντιστοίχως τῆς ἀκόλουθες συχνότητες: μηδέν, $2f^1$, μηδέν, $2f^2$, $f^2 - f^1$ καὶ $f^2 + f^1$.

Σὲ μίᾶ εἰδικὴ περίπτωσι, ἓνα σῆμα ἀκουστικῆς συχνότητος 1kc διαμορφώνοντας μίᾶ συχνότητα 8kc/s , θα μᾶς ἔδινε, με τὴν διαμόρφωσι τοῦ νόμου τοῦ τετραγώνου, τῆς ἀκόλουθες συχνότητες: μηδέν (τοῦ συνεχοῦς ρεύματος), 2.000 c/s , 16.000 c/s καὶ ἐπὶ πλέον τῆς συχνότητες $1+8$, δηλαδὴ 9kc/s καὶ 7kc/s . Οἱ δύο τελευταῖες συχνότητες, τοῦ ἄθροισματος καὶ τῆς διαφορᾶς, εἶναι ἀκριβῶς οἱ ἐπιθυμητὲς συχνότητες. Ἀντιστρόφως καταβάλλεται προσπάθεια νὰ καταργηθοῦν με τὴν μείωσι τοῦ πλάτους των, οἱ συχνότητες ποῦ χαρακτηρίζονται ὡς ἀνεπιθύμητες.

Στὴν τηλεφωνία ἐνδιαφερόμεθα νὰ ἔχωμε στὴν διάθεσί μας μίᾶ περιοχὴ συχνοτήτων λ. χ. τὴν περιοχὴ ἀκουστικῆς συχνότητος καὶ δὲν ἀρ-

ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έτησίᾳ	Δραχμαὶ	20.000
Έξάμηνοσ	»	10.000
Έξωτερικοῦ (έτησίᾳ)	δολ.	3
Τιμὴ τεύχους	Δραχμαὶ	1.500
Έμβάσματα διὰ ταχυδρομικῆς Έπιταγῆς (ἀτελῶς) καὶ Συνεργασίᾳ ν' ἀποστέλλωνται εἰς:		
ΚΕΔ)Β5, Β. Σ. Τ. 902.		

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

κούμεθα σε μεμονωμένες, απλώς, συχνότητες. "Αν, εν τούτοις, κάθε μιὰ από τις συχνότητες που αποτελούν την περιοχή, μπορεί νὰ διαμορφωθῆ ἀπὸ μιὰ μοναδική συχνότητα — ἐννοοῦμε τὴν φέρουσα συχνότητα — τότε ὁλόκληρη ἡ περιοχή ἐπιτυγχάνεται νὰ καταλάβῃ μιὰ νέα θέσι στὸ φάσμα συχνότητων.

"Ἔτσι γιὰ νὰ ἀναλύσωμε τὸ προηγούμενο παράδειγμα, μιὰ περιοχή ἀκουστικῆς συχνότητος περιλαμβάνουσα ὅλες τις συχνότητες μεταξύ 300 εἰς καὶ 3 κς/ς, διαμορφώνουσα 8 κς/ς, θὰ παρήγῃ τὰ ἀκόλουθα σήματα :

Πρῶτα, ἡ συχνότης τῶν 1.000 εἰς, ὅπως καὶ προηγούμενως :

1000 εἰς=2000, 16.000, 7000 καὶ 9000 εἰς + συχ. συν. ρεύματος. "Υστερα οἱ ὀριακῆς συχνότητες 300 καὶ 3000 εἰς :
300 εἰς=600, 16.000, 7.700 καὶ 8.300 εἰς + συχ.

συν. ρεύματος.
3.000 εἰς=6.000, 8.000, 5.000 καὶ 11.000 εἰς + συχ. συν. ρεύματος.

Παρατηρῶντας τώρα τις ὑπογραμμισμένες μόνο συχνότητες βλέπομε ὅτι ἀνήκουν σὲ δυὸ ὁμάδες :

- α) 5000, 7000, 7700 εἰς, πού προκύπτουν ἀντιστοιχίως ἀπὸ 3.000, 1000 καὶ 300 εἰς,
- β) 11.000, 9000, 8.300 εἰς πού προκύπτουν ἐπίσης ἀπὸ 3000, 1000 καὶ 300 εἰς.

Εἶναι προφανές ὅτι, στὴν περίπτωσι αὐτή, ἔχομε στὴ διάθεσί μας ὅλες τις συχνότητες πού περιέχονται στὶς περιοχῆς ἀπὸ 5.000—7.700 εἰς καὶ ἀπὸ 8.300—11.000 εἰς.

Οἱ δυὸ ὁμάδες πού ἀναφέραμε παραπάνω τοποθετοῦνται ἐκατέρωθεν τῆς φεροῦσης συχνότητος, τῶν 8 κς/ς.

Σύμφωνα μὲ ὅσα ἔχομε πῆ, εἶναι φανερό ὅτι ἡ παράλειψις μιᾶς οἰασθήποτε συχνότητος στὴν περιοχή 300—3.000 εἰς ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἔξαφάνισι τῆς συχνότητος πού παράγεται ἀντίστοιχα σὲ ἀμφότερες τις ὁμάδες. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο κάθε μεταβολή τοῦ πλάτους μιᾶς συχνότητος συνεπάγεται ἀντίστοιχη μεταβολή στὶς νέες περιοχῆς συχνότητων τις (παράγωγες).

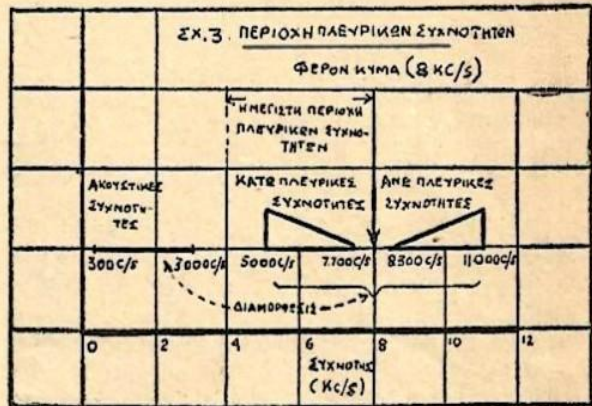
Τὰ σημεῖα αὐτὰ τὰ τονίζομε γιὰτὶ οἱ μεταβολές τῆς συχνότητος καὶ τοῦ πλάτους πού λαμβάνουν χώρα στὴν μοναδική ἀκουστικὴ ὁμάδα καὶ πού μεταφέρουν ὅλα τὰ σήματα συναντῶνται σὲ κάθε ὁμάδα καὶ κατὰ συνέπεια, δὲν εἶναι ἀναγκαῖο νὰ διαβιβάζομε ἀμφότερες τις ὁμάδες.

Ἐξ αἰτίας τῆς συμμετρίας πού παρουσιάζουν γύρω ἀπὸ τὸ φέρον κύμα τῶν 8 κς/ς. οἱ ὁμάδες ὀνομάζονται πλευρικῆς περιοχῆς συχνότητων.

Ὁ συμβατικὸς τρόπος ἀπεικόνισεως αὐτῆς τῆς διαδικασίας φαίνεται στὸ σχ. 3, τὸ ὁποῖον δὲν περιέχει τὴν συχνότητα 1 κς γιὰτὶ ἀναγράφει τὴν περιοχή ὡς ὅλον.

Ἡ ὁμάς πού βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὸ φέρον

κύμα ὀνομάζεται κάτω πλευρικὴ περιοχή συχνότητων, γιὰτὶ ἡ ὑψηλότερη συχνότης, 7700 εἰς, προκύπτει ἀπὸ τὴν χαμηλότερη (300 εἰς) ἀκουστικὴ συχνότητα, ἐνῶ ἡ χαμηλότερη συχνότης

τῆς ὁμάδος (5.000 εἰς) προέρχεται ἀπὸ τὴν ὑψηλότερη (3.000 εἰς) ἀκουστικὴ συχνότητα. Ἀντιθέτως, ἡ ὁμάς πού βρίσκεται ἐπάνω ἀπὸ τὸ φέρον κύμα ὀνομάζεται ἄνω πλευρικὴ περιοχή συχνότητων, γιὰτὶ οἱ χαμηλές συχνότητες προκύπτουν ἀπὸ τις χαμηλές ἀκουστικῆς συχνότητες κτλ. Μέχρις ἐνὸς σημείου τὰ σχήματα τῆς σφῆνας δίνουν μιὰ εἰκόνα τοῦ φαινομένου τούτου.
(Ἄκολουθεῖ)

ΟΙ ΑΙΩΝΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΕΚΕΙΝΟΣ : Θά...

ΕΚΕΙΝΗ : "Όχι, ἀγαπητέ μου, ἔχεις πάλι ἄδικο,

ΑΙ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ ΕΝ ΚΑΙΡΩ ΠΟΛΕΜΟΥ

Απόδοσις τοῦ Στρατιώτου ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ ΕΥ.

Τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Μόργκαν ὁ ὁποῖος ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ 2ου Παγκοσμίου Πολέμου ὡς ἀνώτατος Διοικητὴς τῶν Συμμαχικῶν δυνάμεων εἰς τὸ Πολεμικὸν Θέατρον τῆς Μεσογείου. Εἰς αὐτὸ τὸ ἄρθρον ὁμιλεῖ διὰ τὴν Ὁργάνωσιν τῶν Διαβιβάσεων τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατοῦ.

Εἰς τὸν Βρετανικὸν Στρατὸν αἱ ἐπικοινωνίαι ἐξασφαλίζονται ἀπὸ τὸ Βασιλικὸν Σῶμα τῶν Διαβιβάσεων, ἐκτὸς ἀπὸ ἰρισμένες μονάδες θπῶς τὰ τάγματα, τὰ τεθωρακισμένα συντάγματα καὶ τὰ συντάγματα πυροβολικοῦ τὰ ὅποια διαθέτουν ἰδικὸν τῶν προσωπικῶν Διαβιβάσεων. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 1ου Παγκοσμίου Πολέμου τὰ μέσα διαβιβάσεων ἔλαβον μεγάλην ἀνάπτυξιν λόγῳ τῶν ἐπιστημονικῶν προόδων καὶ τῶν σὺν τῷ χρόνῳ προβαλλομένων ἀπαιτήσεων τελείας καὶ ἀποτελεσματικῆς ἐπικοινωνίας. Τὸ 1920 τὸ Βασιλικὸν Σῶμα τῶν Διαβιβάσεων τοῦ Βρετανικοῦ Στρατοῦ ἀπετέλεσεν ἴδιον Σῶμα.

Σήμερον αἱ Διαβιβάσεις εἶναι ὁργανωμένες εἰς χωριστὰς μονάδας αἱ ὅποια ποικίλλουν ἀπὸ τὰς μικρὰς ἐμάδας ἕως τὰ συντάγματα μὲ δυνάμιν ἄνω τῶν χιλίων ἀνδρῶν. Διαιροῦνται εἰς συντάγματα Διαβιβάσεων πεζικοῦ εἰς τεθωρακισμένα καὶ εἰς μεταφερόμενα δι' ἀέρος. Τὰ συντάγματα αὐτὰ ἔχουν συγκροτηθεὶ διὰ νὰ καλύπτουν ὅλες τὰς ἀνάγκας τῶν Διαβιβάσεων, τῶν σχηματισμῶν τοῦς ὁποῖους ἐξυπηρετοῦν. Ἐπίσης ὑπάρχουν παρόμοιαι μονάδες αἱ ὅποια ἐργάζονται μὲ ἄλλους σχηματισμούς.

Ἡ λειτουργία τοῦ δικτύου ἐπικοινωνικῶν τοῦ Βρετανικοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν κλιμακίων, διεξάγεται δι' ἀριθμοῦ σταθμῶν ἀσυρμάτου ὑψηλῆς ἰσχύος, παρεχομένων ὑπὸ τῶν Βασιλικῶν Διαβιβάσεων. Χρησιμοποιοῦνται αἱ πλέον σύγχρονοι μέθοδοι ἐπικοινωνίας θπῶς ἀσύρματοι, μέσα ἐνσυρμάτου ἐπικοινωνίας ἀκόμη δὲ ἵππεις καὶ περιστραφαί. Αἱ χρησιμοποιούμεναι συσκευαὶ ποικίλλουν ἀπὸ τὸ ἀπλούστατον τηλεφῶνον ἐκστρατείας ἕως τὰ πλέον περίπλοκα συστήματα τηλεφωνίας φερουσῆς συχνότητος τὰ ὅποια ἐργά-

ζονται διὰ μέσου μεγάλων τηλεφωνικῶν πινάκων. Ὑπάρχουν ἐπίσης συσκευαὶ ἀσυρμάτου τῆς τσέπης δι' ἀνάγκας ἐκστρατείας καὶ μόνιμοι σταθμοὶ ἀσυρμάτου παρόμοιοι πρὸς τοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμούς.

Τὰ μηχανήματα τῶν Διαβιβάσεων τὰ ὅποια χρησιμοποιεῖ ὁ Βρετανικὸς Στρατὸς ἐτελειοποιήθησαν διὰ τῆς πείρας ἢ ὅποια ἀπεκτήθη ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἐπὶ πολλὰ ἔτη, εἰς παντὸς εἶδους χώρας καὶ κλίματα.

Τὸ ὕλικόν αὐτὸ κατασκευάζεται εἰς διάφορα εἶδη τὰ ὅποια ἐλέγχονται αὐστηρῶς καὶ στηρίζονται εἰς τὰς ὑποδείξεις τῶν ἀνδρῶν οἱ ὅποιοι τὰ χρησιμοποιοῦν, ὑφίσταται δὲ αὐστηρὰν δοκιμασίαν πρὶν χρησιμοποιηθῆ. Ἐπειδὴ τὰ ἐνσύρματα μέσα ἀποτελοῦν τὴν σπονδυλικὴν στήλην τῶν ἀναγκῶν, ἡ προσοχὴ στρέφεται εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς προμήθειας καλωδίων τὰ ὅποια θὰ ἀνθέξουν εἰς τραχείαν χρησιμοποίησιν. Ἡ ἐφεύρεσις νέων ὕλικῶν θπῶς μερικῶν νέων πλαστικῶν ὀσίων, κατέστησε βαθμηδὸν δυνατὴν τὴν παραγωγὴν ἐλαφρῶν καὶ καλῶς ἀπομονωμένων καλωδίων ἐκστρατείας. Συγχρόνως ἔγινε μεγίστη χρῆσις καλωδίων διὰ τὰς ἀνάγκας τηλεφωνικῶν καὶ τηλεγραφικῶν μηχανημάτων.

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΕΙΣ ΤΑ ΑΣΥΡΜΑΤΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ 2ου Παγκοσμίου πολέμου μεγάλοι πρόοδοι ἔγιναν εἰς τὰ Ἀσύρματα Μηχανήματα καίτοι ἕως τότε δὲν εἶχαν γίνῃ θεμελιώδεις ἀλλαγαί. Αἱ πρόοδοι αὐταὶ συνετελέσθησαν ἀπὸ ἀπόψεως παραγωγῆς: μηχανημάτων τὰ ὅποια εὐκολώτατα δύνανται νὰ ἐργασθῶν εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης· β) ἐλαφροτέρων καὶ μικροτέρων μηχανημάτων διὰ νὰ χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ πεζικοῦ καὶ τῶν προκεχωρημένων τμημάτων· γ) συσκευῶν αἱ ὅποια παρέχουν πολλὰς ἀρτηρίας ἐπικοινωνικῶν. Ἡ προμήθεια ἐνεργείας διὰ τὰ μηχανήματα τῶν Διαβιβάσεων εἶναι πάντα ἕνα δύσκολον πρόβλημα, καὶ ἡ ἀνάπτυξις ἔχει συγκεντρωθῆ τώρα εἰς τὴν παραγωγὴν ἀξιολόγων καὶ εὐκίνητων μηχανημάτων παραγωγῆς ἐνεργείας καθὼς καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν ἀμφοτέρων τῶν συστοιχιῶν 1ου καὶ 2ου εἶδους.

Αἱ ἐπικοινωνίαι μεταξὺ σωμάτων καὶ μεραρχιῶν ἐξυπηρετοῦνται ὑπὸ ποιμπῶν καὶ δεκτικῶν ὑψηλῆς ἰσχύος τοποθετουμένων ἐπὶ ὀχήματος καὶ σχηματιζόμενων ἕναν αὐτάρκη σταθμὸν ἀσυρμάτου ἱκανὸν δι' ἐπικοινωνίαν ἐπὶ μεγάλων ἀποστάσεων.

Ὑπάρχουν πολλαὶ εὐκολαὶ διὰ τὴν τηλεφωνίαν τὴν τηλεγραφίαν καὶ τὰ τηλετυπα. Δύνανται δὲ ταυτοχρόνως νὰ μεταβιβάζονται καὶ τὰ σήματα διὰ τὰ τυλέτυπα κα

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΡΑΦΕΙΟΝ

Π. ΣΑΒΒΙΔΗ

ΒΑΛΛΩΡΙΤΟΥ 9α

ΕΡΓΑΣΙΑ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ

ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ή όμιλία. Μερικοί από τούς σταθμούς αυτούς δύνανται νά χρησιμοποιηθοῦν καί ὑπὸ τῶν ἀρχηγείων τῶν Σωμάτων. Ἐκαστὸν ὄχημα ἔλκει μίαν γεννήτριαν ἐντὸς ρυμουλκούμενου τροχαίου διὰ νὰ προμηθεύει ἐνέργειαν εἰς τὸ μηχανήμα τοῦ ἀσυρμάτου. Τὰ τηλετύπα καὶ τὰ τηλεφῶνα εἶναι κανονικῶς συνδεδεμένα πρὸς τὸν πομπὸν διὰ μικρῶν γραμμῶν μέσῳ γῆς μετὰ τὸ γραφεῖον Διαδιβάσεων οὕτως ὥστε οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἐπιτελείου δύνανται νὰ ὁμιλοῦν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῶν καὶ τὰ σήματα τοῦ τηλετύπου διοχετεύονται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ γραφεῖο Διαδιβάσεων.

Εἰς τὰ ἀρχηγεία τῶν μεραρχιῶν παρόμοιοι σταθμοὶ ἀσυρμάτου χρησιμοποιοῦνται δι' ἐπικοινωνίαν μετὰ ταξιαρχίας πεζικοῦ καὶ τεθωρακισμένων, μόνον πού συνήθως ἐργάζονται μετὰ χαμηλοτέραν ἰσχύν λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ ἀποστάσεις πού πρέπει νὰ καλυφθοῦν δὲν εἶναι καὶ τόσο μεγάλας. Τὰ ὄχημα ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐγκατεστημένα τὰ μηχανήματα ἀσυρμάτου εἶναι διαχωρισμένα εἰς δύο διαμερίσματα, ἐν τῶν ὁποίων χρησιμοποιεῖται ὡς γραφεῖον διὰ τούς ἀξιωματικούς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἀρχηγείου τῆς μεραρχίας. Ἔτσι δύνανται νὰ δίδουν διαταγὰς καὶ ὁδηγίαι δι' ἀσυρμάτου ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ὀχήματος. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τὰ σήματα μεταδίδονται διὰ τηλεφωνίας.

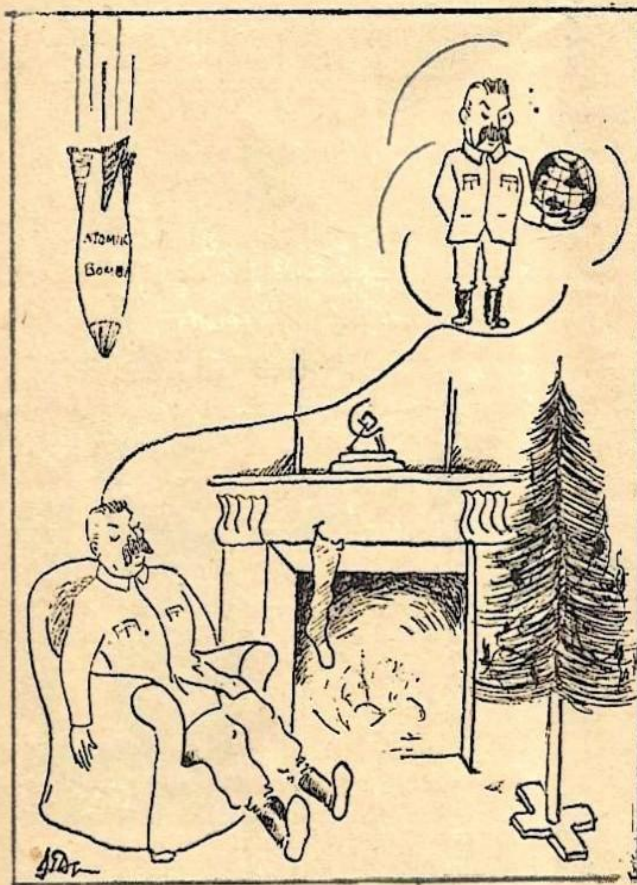
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΕΙΡΙΣΤΩΝ.

Εἰς τὸ ἀρχηγεῖον τῆς ταξιαρχίας χρησιμοποιεῖται ἓνας μικρὸς πομπὸς χαμηλῆς ἰσχύος μετὰ ἓνα δέκτη δι' ἐπικοινωνίας μετὰ τάγματα καὶ τὰ συντάγματα. Προκειμένου διὰ τὰ τεθωρακισμένα συντάγματα ἢ συσκευὴ ἀσυρμάτου εἶναι τοποθετημένη εἰς ἓνα τεθωρακισμένον ὄχημα διὰ νὰ παρέχῃ προστασίαν διὰ τούς χειριστὰς καὶ τούς ἀξιωματικούς τοῦ ἐπιτελείου εἰς περιπτώσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἀρχηγεῖον ἐδρεύει πλησίον τῶν προκεχωρημένων θέσεων. Δι' ἐκάστου ὀχήματος διὰ νὰ δύνανται οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐπιτελείου νὰ ὁμιλοῦν, ἀναλόγως μετὰ τὴν περίστασιν, ἀπ' εὐθείας μετὰ τὸ ἀρχηγεῖον τῆς μεραρχίας ἢ μετὰ τὰς μονάδας τῶν πρόσω. Ὁ πομπὸς καὶ ὁ δέκτης παρέχει εὐκολίαν διὰ τὴν τηλεφωνίαν, τηλεγραφίαν καὶ τὰ τηλετύπα. Τὸ μηχανήμα προορίζεται διὰ νὰ παρέχῃ ἀξιόλογον ἐπικοινωνίαν ἐπὶ ἀποστάσεων ἕως 20 μιλίων (32 χιλιομέτρων). Κάθετοι κεραταὶ εἶναι τοποθετημένοι εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ ὀχήματος οὕτως ὥστε νὰ δύνανται νὰ διατηρηθοῦν ἐπικοινωνίαι ἐν κινήσει.

Ὅταν ἐπιθυμοῦμεν νὰ διατηροῦμεν ἐπικοινωνία μεταξὺ συνταγμάτων τότε ἡ προσοχή μας στρέφεται εἰς τὴν παραγωγὴν μηχανημάτων τὰ ὁποῖα εἶναι ἀπλούστα-

τα ὡς πρὸς τὸν χειρισμόν. Π. χ. χρησιμοποιεῖται διὰ τὰ ἄρματα μάχης τῶν τεθωρακισμένων συνταγμάτων ἓνας συνδυασμὸς πομποῦ καὶ δέκτου. Τὸ μηχανήμα αὐτὸ χρησιμοποιεῖται, μικροσκοπικὰ ἐξαρτήματα καὶ λειτουργεῖ αὐτομάτως. Αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖον διότι ὁ χειριστὴς ἀσυρμάτου ἔχει καὶ ἄλλα καθήκοντα εἰς τὸ ἄρμα μάχης καὶ οὕτω δὲν δύνανται νὰ ἀπορροφᾷ ὅλην τὴν προσοχήν ὁ ἀσύρματος. Ἡ ἀλλαγὴ τῶν συχνοτήτων γίνεται ἀναρταίως διὰ μετακινήσεως τῆς ἀντιγῆς. Ὁ ἀσύρματος αὐτὸς εἶναι ἔτσι κατασκευασμένος ὥστε ἡ ἐμβέλεια του νὰ εἶναι δέκα μίλια (16 χιλιόμετρα) κατὰ τὴν νύκτα ἢ τὴν ἡμέραν ἀνεξαρτήτως ἐὰν κινεῖται ἢ ὄχι τὸ ὄχημα. Ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν συσκευὴν αὐτὴν ὑπάρχει ἓνας μικρὸς πομπὸς-δέκτης χαμηλῆς ἰσχύος. Τὸ μηχανήμα αὐτὸ δίδει εἰς τὸ πλήρωμα τοῦ ἄρματος μάχης τὴν δυνατότητα νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τὸν πεζικόν, τὸ ὁποῖον διαθέτει μικροὺς σταθμοὺς ραδιοτηλεφωνίας. Εἰς ἓνα σύνταγμα τεθωρακισμένων, ἕκαστον ἄρμα μάχης διαθέτει καὶ μίαν ἀπὸ αὐτὰς τὰς συνθέτους συσκευὰς. Δι' αὐτὸ πολλοὶ ἀσύρματοι πρέπει νὰ εἶναι συντονισμένοι εἰς τὴν αὐτὴν συχνοτήτα οὕτως ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐπικοινωνοῦν μεταξὺ τῶν.

Εἰς ἓνα τάγμα πεζικοῦ ἢ συσκευὴ ἀσυρμάτου πρέπει νὰ εἶναι κατάλληλη

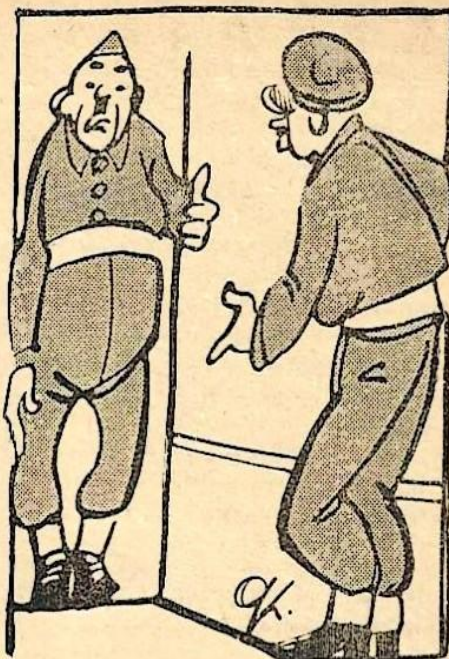
ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΠΟΘΟΙ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

τοῦ στρ. Δροῦγα.

διὰ μεταφοράν ἐν πορείᾳ καὶ ἐπιδιώκεται ὁ συνδυασμένος πομπός-δέκτης νὰ ἔχει μικρὸν βάρος οὕτως ὥστε νὰ δύναται νὰ μεταφερθῆ ὑλόκληρος μὲ τὸν συσσωρευτὴν ἀπὸ ἓνα μόνον ἄνδρα. Ἡ συσκευή αὐτὴ εἶναι ἀπλουστῆ ὡς πρὸς τὸν χειρισμὸν. Παρέχει δὲ ἐμβέλεια πέντε μιλίων (8 χιλιομέτρων) κατὰ μέσον ἕρον. Ἡ ἐπικοινωνία ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τηλεφωνίας καὶ ὁ ἀσύρματος εἶναι κατασκευασμένος ἀπὸ μικροσκοπικώτατα ἐξαρτήματα πρὸς περιορισμὸν τοῦ βάρους καὶ τοῦ ὄγκου. Πρὸς ἐπικοινωνίαν μεταξὺ τῆς διοικήσεως λόχου καὶ οὐλαμῶν χρησιμοποιεῖται ἓνας ἀκόμη μικρότερος τύπος ἀσύρματος διὰ ραδιοτηλεφωνίαν, ὁ ὁποῖος ζυγίζει 10 λίτρας (4,5 χιλιογράμματα) ὁμοῦ μετὰ τοῦ συσσωρευτοῦ καὶ μεταφέρεται ὑπὸ τοῦ χειριστοῦ εἰς ἓνα σάκκον ἐφοδίων ὁ ὁποῖος στηρίζεται εἰς τὴν ζώνην του. Ὁ χειρισμὸς του εἶναι υπερβολικὰ ἀπλὸς καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ χειριστὴς δὲν περισπᾶται ἀπὸ τὸ πρωτεῦον πολεμικὸν του ἔργον. Διὰ τῶν μηχανημάτων αὐτῶν τὸ πεζικὸν δύναται νὰ ἐπικοινωνῆ μὲ τὰ ἄρματα μάχης ἢ τὸ πυροβολικὸν τὰ ὁποῖα θὰ τὸ ὑποστηρίζουν. Εἰς τὰ μηχανοκίνητα τμήματα πεζικοῦ τὰ ὁποῖα εἶναι ὀργανωμένα διὰ νὰ ἐλίσσονται ταχέως ἢ συσκευή ἀσύρματος μεταφέρεται συνήθως ἐπὶ ὄχημάτων καὶ εἶναι παρομοία πρὸς αὐτὴν τῶν ἁρμάτων μάχης.

Ἡ φύσις τοῦ συγχρόνου πολέμου ἀπαιτεῖ ἀξιολόγους καὶ ταχείας ἐπικοινωνίας εἰς οἰανδήποτε περίπτωσιν ἀπὸ τὸ Ἀνώτατον Ἀρχηγεῖον ἕως τὸν μαχόμενον οὐλαμόν. Αἱ ἐπιστημονικαὶ πρόοδοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων ὀλίγων ἐτῶν, συνετέλεσαν κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν καίτοι συγχρόνως προσετέθησαν καὶ μερικὲς ἐπιπλοκὲς ὅπως ἡ παρεμπόδισις τῶν σημάτων ἀσύρματος ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ

Ἄλοχαγός :
Τί ἔρα εἶναι αὐτὴ πού γυρίζεις βρέ μπουζούκι;
Ὁ Μητρος.
—Εἶχ' πάει νὰ τὰ κόψου, κύρ' Λουχαγέ, Πρωτοχρονιά βλέπεις σημερίς.

Ἐρωσ ἀνίκατε μάχαν

ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΑΠΑΤΗΜΕΝΗΣ

Ἄγαπητέ μου ἀντρούλη, αὐτὸ εἶναι τὸ δῶρο πού σοῦ ἀξίζει.

—Ξέρης Λιλικά ὁ Νανᾶς θὰ μὲ ζητήσῃ αὔριο εἰς γάμον.
—Μπαί Σοῦ τὸ εἶπε,
—Ὅχι, ἀλλὰ μοῦ εἶπε ὅτι τὴν Πρωτοχρονιά θὰ κάνῃ τὴ μεγαλύτερη βλακεία τῆς ζωῆς του.....

ΚΕΡΑΙΑΙ ΑΣΥΡΜΑΤΟΥ

Ἀπόδοσις τοῦ Στρατ.
ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὅς ἔχομεν ἤδη ἀναφέρει, ἡ ταχύτης τοῦ ἠλεκτρικοῦ φορτίου εἶναι 300.000.000 μέτρα κατὰ δευτερόλεπτον, ἀλλ' εἶναι εὐνόητον ὅτι ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ μέσον ἢ τὸ ὕλικόν μέσα εἰς τὸ ὁποῖον κινεῖται τὸ φορτίον, διότι ἡ διηλεκτρικὴ σταθερὰ τοῦ ὕλικου εἶναι ἀποφασιστικὸς παράγων. Ὑπολογίζεται ὅτι εἰς τὰς ὑψηλὰς συχνότητες, ἡ διηλεκτρικὴ σταθερὰ τοῦ ἀέρος ἰσοῦται πρὸς ἓνα, δι' αὐτὸ τὰ ἠλεκτρομαγνητικὰ κύματα μεταδίδονται εἰς τὸν ἀέρα μὲ τὴν ἴδιαν ταχύτητα μὲ τὴν ὅποιαν μεταδίδεται τὸ φῶς εἰς τὸ κενόν. Ἡ διηλεκτρικὴ σταθερὰ θὰ πρέπει ν' αὐξάνη ὅταν διὰ μίαν οἰανδήποτε αἰτίαν θὰ ἠῤῥανε ἡ ταχύτης τοῦ κύματος ἢ τοῦ φορτίου, μέσα εἰς τὸ μέσον εἰς τὸ ὁποῖον κινεῖται.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κεραίαν, ἐκεῖνο ποῦ προκύπτει εἶναι ὅτι ἡ σχέσις μεταξὺ τοῦ πραγματικοῦ μήκους καὶ τοῦ ἠλεκτρικοῦ μήκους ἔχει μεταβληθῆ, καὶ ἐπίσης ὅτι διὰ νὰ χρειασθῶν τὸν ἴδιον χρόνον τὰ φορτία διὰ νὰ διασχίσουν τὴν κεραίαν—δηλ. τὸν χρόνον ἑνὸς κύκλου τῆς συχνότητος ποῦ ἐφαρμόζεται—πρέπει τὸ μήκος τῆς κεραίας νὰ εἶναι ὀλίγον βραχύτερον ἀπὸ τὸ μήκος ἡμίσεως κύματος.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἐπὶ τοῦ κοινοῦ τύπου κεραίας εἶναι γνωστὸ ὡς ἀποτέλεσμα τοῦ ἄκρου» ἐπειδὴ ἡ αἰτία ποῦ τὴν προκαλεῖ ὀφείλεται εἰς τὴν ἀναγκαίαν μόνωσιν καὶ εἰς τὰ στηρίγματα ποῦ εὐρίσκονται εἰς ἕκαστον ἄκρον τῆς κεραίας. Ἐπιπροσθέτως, αὐτὴ ἡ χωρικότης εἰς ἕκαστον ἄκρον τοῦ σύρματος ἀπορροφᾷ κάποιαν ἰσχὴν ἐκ τῆς κεραίας. Ἡ χωρικότης αὕτη πρέπει νὰ περιορίζεται διὰ νὰ εἶναι ἡ κατασκευὴ τῆς κεραίας μας ἀνεπιτηδὴ καὶ καλῶς μεμονωμένη.

Τὸ πραγματικὸν ἀποτέλεσμα ἐπὶ μίας κεραίας ἡμίσεως μήκους τῆς περιόδου δ οἷο, ὁ δὲ τύπος ποῦ τὸ καθορίζει ἐξάγεται ἀπὸ τὸν προαναφερθέντα τύπον

$$W = \frac{300.000.000}{f}$$

Ὁ τύπος ποῦ ἀκολουθεῖ δίδει τὸ μήκος L μίας κεραίας εἰς πόδας $L = \frac{492 \times 0,95}{f}$ ὅπου τὸ f δεικνύει

τὴν συχνότητα εἰς μεγακύκλους. Ὁ τύπος αὐτὸς περιλαμβάνει τὴν διόρθωσιν τῶν 59ο καὶ προφανῶς δύναται ν' ἀναγραφῆ ἐκ νέου ὡς ἀκολούθως: $L = \frac{468}{f}$ ὅπου

τὸ f ἀναφέρεται εἰς μεγακύκλους ὡς καὶ προηγουμένως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν μίας κεραίας μεγάλου μήκους, ὅπου θὰ ὑπάρχουν ἐν λειτουργίᾳ πολλοὶ ἀρμονικαὶ συχνότητες, ἡ σμίκρυνσις τοῦ μήκους θεωρεῖται ὅτι γίνεται μόνον εἰς τὸ ἄκρον ἑκάστου μήκους τετάρτου κύ-

ματος, ἐπὶ τῆς κεραίας· ὁ δὲ τύπος γίνεται $L = \frac{492 (x - 0,05)}{f}$ ὅπου τὸ x δεικνύει τὸν ἀριθμὸν πλήρων μισῶν κυμάτων ἐπὶ τοῦ μήκους τῆς κεραίας εἰς f μεγακύκλους ὅπως καὶ προηγουμένως.

Ἡ ἰσχύς ποῦ ἀπορροφᾶται ὑπὸ τῆς χωρητικότητος εἰς ἕκαστον ἄκρον τῆς κεραίας ἔχει τὴν ἐξῆς σημασίαν: ὅτι κάποια ποσότης ρεύματος διαρρέει καὶ δι' αὐτὸ ἡ κατωτάτη τιμὴ τῆς ἐντάσεως θὰ παρουσιάξῃ πτώσιν ὄχι ἀκριθῶς ἕως τὸ μηδέν, ἀλλὰ μέχρι κάποιοι πεπερασμένον ἀριθμὸν (ποσόν). Διὰ τὸν ἴδιον λόγον ὁ κόμβος τῆς τάσεως εἰς τὸ κέντρον τῆς κεραίας ἡμίσεως μήκους κύματος θὰ παρουσιάξῃ πάντοτε μίαν μικρὰν τάσιν ἢ ὅποια οὐδέποτε πίπτει ἀκριθῶς εἰς τὸ μηδέν. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ γίνεται καὶ ἡ ἀναστροφή τῆς πολικότητος.

Καθὼς τὰ φορτία κινούνται ἐπὶ τῆς κεραίας παράγουν «τάσεις» εἰς τὸ μέσον ποῦ τὰ περιβάλλει, αἱ ὁποῖαι εἶναι γενικῶς γνωσταὶ ὡς αἰθῆρ. Μία τάσις ἐμφανίζεται ὡς μαγνητικὴ δύναμις.

Αἱ τάσεις αὗται τείνουσιν νὰ μείνουν πίσω ἀπὸ τὰς δυνάμεις ποῦ τὰς προκαλοῦν. Τοῦτο σημαίνει πὼς εἰς καθὲ ἐναλλαγὴν τῆς ἐνεργείας μέσα εἰς τὸ σύρμα τῆς κεραίας, ἓνα ποσὸν ἐνεργείας θὰ ἀπωλεσθῇ εἰς ἠλεκτρομαγνητικὰς δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ἐκπέμπονται γύρω ἀπὸ τὴν κεραία διὰ διαδοχικῶν τάσεων.

Τὸ ἀποτέλεσμα ποῦ θὰ προκύψῃ ὅσον ἀφορᾷ τὴν κεραία, θὰ εἶναι μιὰ ἀπώλεια ἰσχύος, ἢ ὅποια δύναται νὰ μετρηθῇ εἰς Watts Ἐπειδὴ ἡ ἐντασις εἰς τὴν κεραίαν δύναται εὐκόλως νὰ μετρηθῇ καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀπωλεσθεῖσα ἰσχύς εἰς ἓνα κύκλωμα εἰδικῆς ἀντιστάσεως δύναται νὰ ἐκφρασθῇ ὡς ἀκολούθως: $Watts = I^2 \cdot R$ δι' αὐτὸ θὰ δευχθῆ ὅτι ἡ ἐκπεμπομένη ἰσχύς τῆς κεραίας, δύναται νὰ παρουσιασθῇ ὡς ἀπωλεσθεῖσα λόγω ἀντιστάσεως.

Αὕτη ἡ πλαστὴ ἀντίστασις εἶναι γνωστὴ, ὡς ἀντίστασις ἀκτινοβολίας τῆς κεραίας καὶ προφανῶς θὰ ποικίλλῃ συμφώνως πρὸς τὸ σημεῖον τοῦ σύρματος τῆς κεραίας εἰς τὸ ὁποῖον γίνεται ἡ μέτρησις. Εἰς τὸ ἄκρον τῆς κεραίας ἡμίσεως μήκους κύματος, ὅπου ἡ ἐντασις εἶναι πολὺ μικρὴ, ἡ ἀντίστασις ἀκτινοβολίας θὰ εἶναι πολὺ μεγάλη, ἐνῶ ἀντιθέτως εἰς τὸ κέντρον τῆς κεραίας ἡμίσεως μήκους κύματος, ὅπου ἡ ἐντασις εἶναι μεγίστη, ἡ ἀντίστασις ἀκτινοβολίας θὰ εἶναι μικρὴ.

Πράγματι, εἰς τὸ κέντρον τῆς κεραίας ἡμίσεως μήκους κύματος, ἡ τιμὴ τῆς ἀντιστάσεως ἀκτινοβολίας εἶναι περίπου $75 \omega m$, ἂν καὶ καθὼς θὰ ἴδωμεν ἀργότερον αὐτὸς ὁ ἀριθμὸς παρουσιάζει διακυμάνσεις.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἰσχὴν ποῦ χάνεται λόγω τῆς ἀντιστάσεως ἀκτινοβολίας τῆς κεραίας (ἀπώλεια χρησίου ἀντιστάσεως) ὑπάρχει ἐπίσης καὶ μιὰ ἄλλη ἀπώλεια

ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

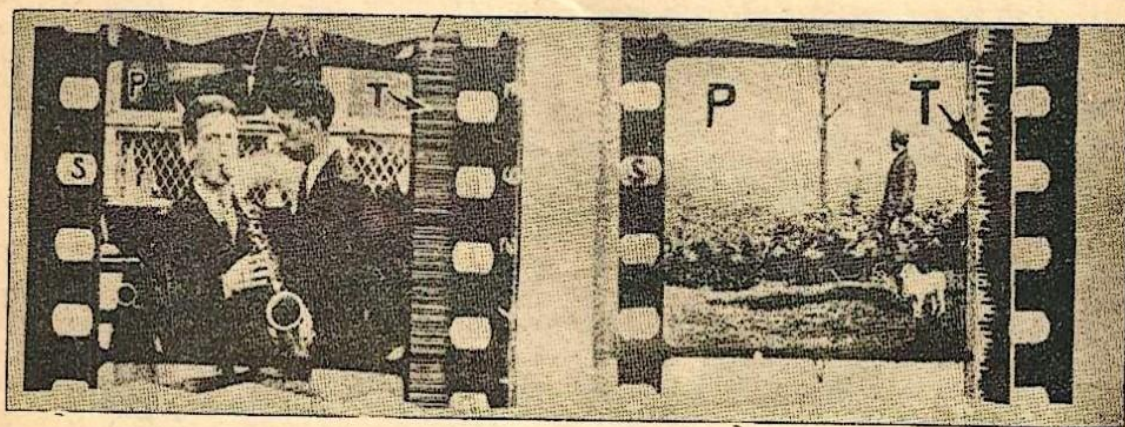
Απόδοσις του στρτ. ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΝΙΚ.

Από το τεύχος αυτό αρχίζομε την δημοσίευση του άρθρου περί κινηματογράφου που είχαμε αναγγείλει εις το προηγούμενον μας τεύχος. Το άρθρον αυτό, είναι παρμένο από το βιβλίον «RADIO PHYSICS COURSE». Η λειτουργία του κινηματογράφου βασίζεται επί της φωτοηλεκτρικής κυψέλης που είχαμε αναπτύξει εις το προηγούμενον μας τεύχος.

Η ταχεία διάδοσις της προβολής όμιλουσών ταινιών εις τα διάφορα θέατρα, έχει προκαλέσει το ενδιαφέρον του κοινού διά τας μεθόδους που χρησιμοποιούνται διά την αποτύπωσιν των ήχων που συνοδεύονται από εικόνες. Το γεγονός ότι εις τον κινηματογράφον χρησιμοποιούνται διάφορα όργανα του ραδιοφώνου, όπως π.χ. τα ηλεκτρομαγνητικά πιε-απ καθώς και φωτοηλεκτρικά κυψέλαι, ισχυρότατοι έγκυρταί άκουστικής συχνότητος και μεγαφωνα, καθιστά την εξέταση των άρχων επί των όποιων βασίζεται και την μελέτην των μεθόδων που χρησιμοποιεί πολύ ενδιαφέρουσαν.

ΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕΝΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Εις την πρακτικήν χρησιμοποιούνται δύο βασικαί μέθοδοι διά τον συγχρονισμόν ήχου και κινουμένων εικόνων. Κατά την πρώτην μέθοδον χρησιμοποιούμεν δίσκους που όμοιάζουν όλίγον τι με τους δίσκους γραμμοφώνου που χρησιμοποιούμεν εις τα σπίτια μας (σύστημα Vitophone). Τουτό είναι κοινώς γνωστόν ως σύστημα κατά το όποτον ό ήχος άποτυπώται επί του δίσκου. Κατά το δεύτερον σύστημα ό ήχος άποτυπώται κατά μήκος της μιιάς πλευράς της κινουμένης ταινίας ή εις μερικές περιπτώσεις μία άλλη ξεχωριστή ταινία κινείται έν συγχρονισμόν πρός την ταινίαν με τας εικόνας. Η τελευταία αυτή μέθοδος χρησιμοποιείται εις την Movietone Phonofilm και εις τα συστήματα Photophone Η μέθοδος αυτή είναι κοινώς γνωστή ως σύστημα κατά το όποτον ό ήχος καταγράφεται επί της ταινίας. Αί μέθοδοι Vita-Phone και Movietone εξέλιχθησαν εις τα έργαστήρια τηλεφώνων Bell. Ένώ ή εξέλιξις της Photophone όφειλεται εις την Radio

Σχ. 1 Αριστερά άποτύπωσις του ήχου κατά σύστημα Movietone 'Ο ήχος είναι άποτυπωμένος εις τας παραλλήλους γραμμιάς (T) Δεξιά τό σύστημα Photophone τό όποτον χρησιμοποιεί ή RCA. Η άποτύπωσις (T) άποτελείται από μιάν όμοίόμορφον μαύρην γραμμήν μεταβαλλομένου πλάτους.

ισχύος λόγω της πραγματικής αντίστασώς του σύρματος (ή όποία συχνά είναι γνωστή ως όμικρή αντίστασις). Όλόγος των άπωλειών λόγω των δύο άνωτέρω άντιστάσεων δίδει την άποτελεσματικότητά της κεραίας ή όποία καθώς μπορεί να ένοήση κανείς άμέσως είναι μεγάλη και τείνει να φθάση την άκτινοβολίαν ένεργείας. Η αντίστασις του σύρματος άκτινοβολίας, ή όποία είναι κατά προσέγγισιν 70 όμ όταν δε χρησιμοποιείται σύρμα μεγάλου διαμετρήματος δύναται να φθάση 90 τοίς έκατόν.

(άκολουθεί)

Corporation της Αμερικής. Σήμερον χρησιμοποιούνται έλα τα άνωτέρω συστήματα και έχουν προκαλέσει μιάν επανάστασιν εις την βιομηχανίαν του όμιλούντος κινηματογράφου.

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ Ο ΗΧΟΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ.

Γενικώς χρησιμοποιούνται δύο μέθοδοι διά την άποτύπωσιν του ήχου επί των ταινιών: 1) Η μέθοδος Movietone, κατ' αυτήν την μέθοδον αί έναλλαγαι του ήχου παράγονται δι' έναλλαγών της έντάσεως του φωτός αί όποίαι δημιουργούνται όταν τό φώς διέρχεται διά μέσου των γραμμώσεων άποτυπώσεως του ήχου «T»

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΕΔ

ΘΕΑΤΡΟΝ-ΘΙΑΣΟΣ Κ.Ε.Δ.

Δημ. Ψαθά «τὸ ΣΤΡΑΒΟΞΥΛΟ»

Ἐπιπέδωσαν τὸ Κέντρο μας, ἔδωσαν εἰς πανηγυρική παράσταση, τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, τὴν κωμωδίαν τοῦ κ. Ψαθά «τὸ Στραβόξυλο».

Ἐκλείσθη ἕνας χρόνος ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποῦ ὁ θιάσος μας, ψυχαγωγεῖ ἀνελλιπῶς, κάθε Κυριακὴ τοὺς στρατιώτας τοῦ Κ.Ε.Δ.

Ἡ Κυριακάτικὴ παράσταση, ἔγινε διὰ τοὺς στρατιώτας μας ἕνα κομμάτι τῆς στρατιωτικῆς τῶν ζωῆς Συνήθειας. Ἀνάγκη.

Καὶ ἡ Διοίκησή μας, κάνει ὅτι μπορεῖ, διὰ νὰ γίνῃ πρὸ εὐχάριστον καὶ πρὸ χαρούμενον ἢ παραμονὴ τῶν συναδέλφων στὸ Κέντρο μας.

Ἡ Κυριακὴ στὸ Κ.Ε.Δ., ἔχει γίνῃ ἡμέραν γιορτῆς, χαρᾶς, γέλιου...

Ἡ κωμωδία τοῦ Ψαθά, ποῦ παίχτηκε ἀπὸ τὸ θιάσο μας, μὲ τόση ἐπιτυχία, ἀπέσπασε τὰ σχόλια τοῦ ἡμερησίου ἀθηναϊκοῦ τύπου. Ἔτσι τὸ «Ἔθνος» τῆς 3-1-51 σημειώνει:

«Ἐνα ἀπὸ τὰ στρατιωτικὰ θεατρᾶκια ὅπου δίδονται παραστάσεις πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν Ἑθνικῶν Δυνάμεων, τὸ θέατρο τοῦ Κ.Ε.Δ. συνεπλήρωσε ἕνα χρόνον τακτικὴν λειτουργίαν. Συνέπεσε εἰς τὸ Κέντρο αὐτό, νὰ συγκεντρωθῶν πολλοὶ ἠθοποιοί, ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν Στρατόν—Μήλας, Κανάκης, Μετσόλης, Οἰκονομόπουλος κ.λ.—καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, μαζὺ μὲ τὴν Φιλότεχνον διάθεσιν τοῦ Διοικητοῦ Συνταγματάρχου κ. Μπαϊζάνου, ὡργανώθη ἕνας σπαστὸς στρατιωτικὸς θιάσος, ὁ ὁποῖος δίδει ἀνελλιπῶς παραστάσεις κάθε Κυριακῆ».

—Πρὸς ἔορτασμον τῆς συμπληρώσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ θιάσου αὐτοῦ ἐδόθη πανηγυρικὴ παράστασις μὲ «τὸ Στραβόξυλο» τοῦ Ψαθά, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκτός τῶν κ.κ. Μήλας, Κανάκης, Λουκάκης, Μετσόλης καὶ Οἰκονομόπουλου, ἔλαβον μέρος καὶ οἱ κυρίες Μυριέλλα Ραῖση καὶ Ζωὴ Ρίζου. Ἡ παράστασις ἐστέφη ὑπὸ ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας καὶ τὸ ἀκροατήριον τῶν στρατιωτῶν κατεχειροκρότησε τοὺς συναδέλφους τοῦ καλλιτέχνας».

Ἦτο πραγματικὰ ἡ παράστασις καθαρὴ, φροντισμένη, ἀφορη, μελετημένη.

Ἄλλοι οἱ συνάδελφοι ἠθοποιοὶ ἀπέδωσαν θαυμάσια τὸ ρόλο τους, μὲ κατανόησιν καὶ ἐξυπνάδα, ὅπως ἀπαυτοῦσε ἡ κωμωδία τοῦ κ. Ψαθά.

Ἦτο μιὰ παράστασις, ἡ ὁποία δὲν διέφερε εἰς τίποτε, ἀπὸ μιὰ παράστασιν Ἀθηναϊκοῦ Θεάτρου. Καὶ εἰς ὑπόκρισιν καὶ εἰς σκηναίαν, τὰ ὁποῖα ἐφιλονέχησε ὁ σκηνογράφος τοῦ θιάσου μας στρ. Τσακαλάκης.

Οἱ συνάδελφοί μας ἠθοποιοὶ μαζὺ μὲ τίς κυρίες Μυριέλλα Ραῖση καὶ Ζωὴ Ρίζου, σκόρπισαν ἄφθονο γέλιο καὶ κατεχειροκρότησαν ἀπὸ τὸ πυκνὸ ἀκροατήριον τῶν κ. ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν. Εὐχαριστοῦμε ὅλους καὶ πρῶτον τὸν Διοικητὴν μας Συνταγματάρχον κ. Μπαϊζάνον, ποῦ χάρις στίς φροντίδας του, ἡ ζωὴ μας στὸ Κ.Ε.Δ. ἔχει τόσες χαρούμενες νύκτες.

ΕΝΑΣ ΘΕΑΤΗΣ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Ἐκτελεστοῦν τὸ Κέντρον μας ξανάροισεν τὴν λειτουργίαν του. Τὴν περασμένη Πέμπτη, 4 Ἰανουαρίου, ἔγινε πανηγυρικὴ ἐναρξὶς τῶν παραστάσεων μὲ τὸ ἐξαιρετικὸ ἑλληνικὸ ἔργον «Ἡ φωνὴ τῆς καρ-

διάς», στὸ ὁποῖον πρωταγωνιστοῦν ὁ μέγας Βεάκης, ὁ Δημήτριος Χόρν, ἡ Καίτη Πάνου καὶ ἄλλοι. Τὴν παράστασιν παρακολούθησε μὲ ἀληθινὴ συγκίνησιν ὁλόκληρον τὸ κέντρο. Ἀκόμη καὶ πολλοὶ ἀδειοῦχοι προτίμησαν, ἀντὶ νὰ κατεβῶν στὴν Ἀθήναν, νὰ παραστοῦν στὴν προβολὴ τοῦ ἔργου. Εἶναι ἀξιεπαινοὶ οἱ κινηματογραφισταὶ τοῦ ΚΕΔ στρατιώται Βουλάς καὶ Καπιτσιμάδης, τόσο γιὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τοῦ κινηματογράφου, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἐπιτυχεῖ ἐκλογὴ τῶν φιλμ. Τὴν Τρίτη, 9 Ἰανουαρίου, παίχτηκε μ' ἐπιτυχίαν τὸ δεύτερον κατὰ σειράν ἔργον «Οἱ δύο σαλταδόροι» μὲ τοὺς γνωστοὺς κωμικοὺς Ἀμποττ καὶ Κοστέλλο, ποῦ σκόρπισαν, δυὸ ὁλόκληρες ὥρες, τὸ γέλιο καὶ τὴν εὐθυμίαν στοὺς ἄνδρες τοῦ κέντρον μας.

Γιὰ τὸ μέλλον μᾶς ὑπόσονται μιὰ σειρά ἀπὸ διαλεκτὰς ταινίας ποῦ παίχτηκαν μ' ἐπιτυχίαν, τὸν τελευταῖον καιρὸν, στοὺς ἀθηναίους κινηματογράφους. Οἱ ταινίες αὐτὲς θὰ ικανοποιήσων ὅλα τὰ γούστα. Τὰ ἔργα ποῦ θὰ προβληθῶν θὰ εἶναι κωμικά, μουσικὰ, ἀστυνομικὰ, δραματικὰ. Δὲν θὰ λείψων καὶ τὰ ἡρωϊκὰ καὶ περιπετειώδη φιλμ μὲ τοὺς ἀμερικανικοὺς γάου-μπόυ, τοὺς ἄσσους τοῦ πιστολιοῦ καὶ τῆς γροθιάς.

Οἱ παραστάσεις θὰ γίνωνται τακτικὰ κάθε Τρίτη καὶ Πέμπτη.

Τ. Φ.

Η ΑΝΑΔΑΣΩΣΙΣ ΤΟΥ Κ.Ε.Δ.

Μέσα σ' ἕνα μῆνα τὸ παλαιὸ σχέδιον τοῦ Διοικητοῦ μας Συνταγματάρχου κ. Ἡλ. Μπαϊζάνου, πῆρε σάρκα καὶ ὄστα. Τὸ Κ.Ε.Δ. δενδροφυτεύτηκε ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρην ὡς τὴν ἄλλη. Νέες ἀλλεῖες ἀνοίχτηκαν, νέες δενδροστοιχίες χαράχτηκαν. Κάθε ἀπόγευμα συνεργεῖα ἀπὸ στρατιώτες φυτεῦν σὲ κάθε πρόσφορον μέρος, βάσει σχεδίου. Ὁ Διοικητὴς μας παρακολουθεῖ ἀγρυπνος τὴν ἐργασίαν. Πηγαίνει πάνω ἀπὸ κάθε στρατιώτη ποῦ φυτεύει καὶ τὸν καθοδηγεῖ.

Παράλληλα μὲ τὴν ἀναδάσωσιν προχωρεῖ καὶ μιὰ ἄλλη ἐργασία. Νέοι δρόμοι χαράζονται καὶ ἀσφαλτοστρώνονται ἀμέσως.

Κλείνομε τὰ μάτια μας γιὰ μιὰ στιγμὴ καὶ ὀνειρευόμεσθε τὸ ΚΕΔ μετὰ ἀπὸ λίγα χρόνια. Τὸ ΚΕΔ μὲ τὰ ἐπιβλητικὰ κτήριά του καὶ τοὺς ὠραίους του δρόμους ποῦ τοὺς σκιάζων καταπράσινες δενδροστοιχίες.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΒΟΕΥΛΟ ΤΟΥ ΨΑΘΑ

Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ διαλεκτοὶ ἠθοποιοὶ τοῦ θιάσου τοῦ Κ.Ε.Δ. στρατιῶται Λουκάκης, Μήλας Μετσόλης, καὶ ἡ Δις Ζωὴ Ριζοῦ.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΜΑΣ

Ἡ Εὐαγγελικὴ χορωδία, γνωστὴ ἀπὸ τὶς ἐκπομπές της στὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ, ἦλθε τὴν Κυριακὴ 7-1-51 στὸ Κέντρο μας καὶ τραγοῦδησε ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους.

(Συνέχεια από την σελίδα 8).

Ένα τσοπανόσκυλο άλυχτούσε σάν δαιμονισμένο. Γάβ-γούβ-γάβ!!

—Νά τά πούμε;

Τσιμουδιά. Κανείς. Ψυχή..!!

—Νά τά πούμε;

Ήπάντηση καμιά.

Λαχτάρα!! Ό σκύλος άλυχτούσε λυσσασμένος... Άπό μέσα, έφταναν ώς έμάς βελάσματα μικρών άρνιων, άπελπισμένα μέσ στό κρύο.!!

Τουρτουρίζαμε όλοι, έκεί στή παγωνιά και ό άγέρας μάς κτυπούσε. Άπελπισία. Έχει γούστο νά μήν ύπάρχει άνθρωπος στή Στάνη! Φωνάζουμε:

—Εί, δέν είν κανείς έδώ;

Ήπάντησε ό σκύλος και τ' άρνιά ποϋ τάτσουζε τό κρϋό!

Ήπελπιστήκαμε!. Ψάξαμε λίγο άκόμα, κι' ύστερα πήραμε τό μονοπάτι πίσω, μέ τά χέρια κρεμασμένα κι' άδειά!

Δέν ξέρω οί άλλοι τι σκεφτόντουσαν, μέ έγώ συλλογίζόμουνα τό

λουρί ποϋ θάπεφτε γοργά-γοργά στό πεινά μου...

—Ρέ παιδιά θά τάρρω οκούρα άπό τόν πατέρα μου!...

Φτάσαμε στό χωριό καμιά φορά. Έκεί στό πρώτα σπίτι, βλέπω μπροστά μου τόν πατέρα μου, ποϋ βοβολουσε άπό τό σπύτι γιά νά μ' εύρη!

Ήμάν λαχτάρα μέσ στό κρϋό! Ζαλίστηκα. Άκουσα τήν φωνή του άύστηρή μέσα στή νύχτα.

—Γύρνα στό σπύτι κακομοίρη μου και θά λογαριαστούμε.

Θυμάμαι τό τρεχαλιτό μας μέσ στους δρόμους μή μάς πιάσει και τήν πληρώσουνε τήν νύφη όλοι.

Στρίψαμε άπό δώ, μπήκαμε άπό κεί, πηδήξαμε μιά μάντρα και σταματήσαμε μετά σ' ένα δρομάκο άπελπισμένοι. Κολλήσαμε στή γωνιά κρυφά άπ' τ' άγιάζι. Κουρασμένοι. Παγωμένοι. Μέ σίγουρο τόν «Μπουναμά» άπό έξύλο, σάν έφτανα στό σπύτι.

Ήμψηξα τά κλάματα. Νά, κουμπ τό δάκρυ!...

Πάντως έγώ είπα, στήν πάρεα, πώς έκλεγα γιάτι δέν βρήκαμε ψυχή στήν στάνη, κι' όχι πώς φοβόμουνα καθόλου τόν πατέρα!..... Είχε γούστο τώρα!!

Κάθε παραμονή πρωτοχρονιάς, μή σάς φανεί παράξενο, αίσθάνομαι ένα μούδιασμα, ποϋ λένε, έκεί κοντά στό πεινά μου!

Είχα χορτάσει ξύλο τό βράδυ έκείνο, παραμονή τοϋ νέου χρόνου!

Κι' όμως, σάς έχει τύχει ποτέ νά είσθε έρωτευμένος μέ ένα δρόμο;

Νά φεύγετε μακριά άπό ένα στενό δρομάκι και νά πονάτε; Και νά δακρύζετε; Μεγάλος πιά; Όπως μοϋ έχει μένει έμένα αυτό τό στενοσόκακο τοϋ χωριού μου, ποϋ μέ δέχθηκε κλαμένον τό βράδυ έκείνο παραμονή πρωτοχρονιάς μέ τό Άγιοβασιλειάτικο τό έξύλο;

Όι αυτές οί Πρωτοχρονίες τών παιδιών, ή γιά πάντα χαμένες!

ΣΚΛΗΡΟΣ ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ

Έλληνικοί στίχοι.

ΑΣ ΤΗ ΒΑΡΚΑ...

(Σ' ένα κεντρικό ζαχαροπλαστείο. ΕΚΕΙΝΟΣ και ΕΚΕΙΝΗ συνεζίζουν μιά συζήτηση. Φαίνονται πολύ λυπημένοι)

ΕΚΕΙΝΗ: "Όστε τ' αποφάσεις; Θά φύγης;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Ναι άγάπη μου. Θά φύγω.

ΕΚΕΙΝΗ: Κι' έμένα; Δέν μέ συλλογίζεσαι καθόλου;

Τι θά γίνει έγώ άν σοϋ συμβή τιποτα κακό; ΉΩ! Θεέ μου!..... (Κλαίει)

ΕΚΕΙΝΟΣ: (συγκινημένος): "Ελα, Ρένα. Μήν κάνεις σάν μωρό. Καταλαβαίνεις ότι δέν μοϋ είναι ευχάριστο ποϋ θά φύγω, Άλλα πρέπει νά πάω. (Πιο σιγά). Κι' άν ή Μοίρα μοϋ γράφη....."

ΕΚΕΙΝΗ (τόν διακόπτει): Σώπα! Δέν μπορώ ούτε νά τό συλλογιστώ. Μά πές μου..... Άφοϋ έμένα δέν μέ λογαριάζεις, δέν ύπολογίζεις τοϋλάχιστον τή ζωή σου;

ΕΚΕΙΝΟΣ: Κάνεις λάθος, Ρένα. Άγαπώ κι' έσένα και τήν ζωή μου. Μά σοϋ είπα (τονίζοντας τις λέξεις). Πρέπει νά πάω. Και θά πάω! (Σηκώνεται). Άντίο, άγάπημένη μου.....

ΕΚΕΙΝΗ: (μέ φωνή ποϋ μόλις ακούγεται): Άντίο..... (Φιλιώνται βιαστικά. ΕΚΕΙΝΟΣ φεύγει. ΕΚΕΙΝΗ τόν κοιτάζει ένώ απομακρύνεται κι' ύστερα ξεσπάει σέ άκράτητους λυγμούς. Μιά φίλη της πλησιάζει τρομαγμένη.)

Ή ΦΙΛΗ: Γιά όνομα τοϋ Θεοϋ! Γιατι κλαίς, Ρένα; Ποϋ πάει ό Νίζος;

ΕΚΕΙΝΗ: Στά..... Πατήσια μέ τό τραμί!

"Ασ' τή βάρκα στό κύμα όπου θέλει νά τρέχει, άς όρίζει τό άέρι τιμόνι, πανί, τά φτερά άπλωσε πλέρια, άκρη ό κόσμος δέν έχει, είναι πιο δμορφοι οί άγνωροι πάντα γιαλοί ή ζωή μιά δροσιά είναι, ένα κύμα άς τό φέρει όπου θέλει τό άέρι, όπου ξέρει τό άέρι.

"Ας αλλάζουν λιβάδια μέ βράχους και δάση, γύρω άς φεύγουν ποϋ πύργοι, ποϋ καλύβας καπνός; είτε ειδύλλιο γελούμενο άπλώνεται ή πλάση, είτε άντάρες και μπόρες κρεμά ό ούρανός, μή θαρρείς τό πανί σου μπορείς νά βαστάξεις όπου θέλει τό κύμα μαζί του θ' άράξεις.

Τι γυρεύεις, τι θέλεις μή και σϋ τό γνωρίζεις; Κ' έχεις πιάσει ποτέ σου τό τί κυνηγάς; μή όπου σπέρνεις καλό τό κακό δέ θερίζεις, δέ σκοντάβεις σέ ρώτημα σ' ότι ρωτάς; Κι' ότι σ' έχει μαγέψει, κι' ό,τι σοϋ έχει γελάσει τό έχεις μόνος κερδίζει, μοναχός έτοιμάσει;

"Ασε τότε τό κύμα όπου θέλει νά σπάζει, άσ' τις ζάλες νά σέρνουν τυφλά τήν καρδιά; κι' άν τριγύρω βογγά κι' άν ψηλά συννεφιάζει, κάπου ό ήλιος σέ κάποια γιαλό θά γελά, κι' άν πικρό τήν ψυχή σου τό δάκρυ τή ραίνει, πάντα κάπου κρυφτή μιά χαρά τήν προσμένει.

Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΧΩ ΤΩΝ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΝ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ Κ.Ε.Δ.

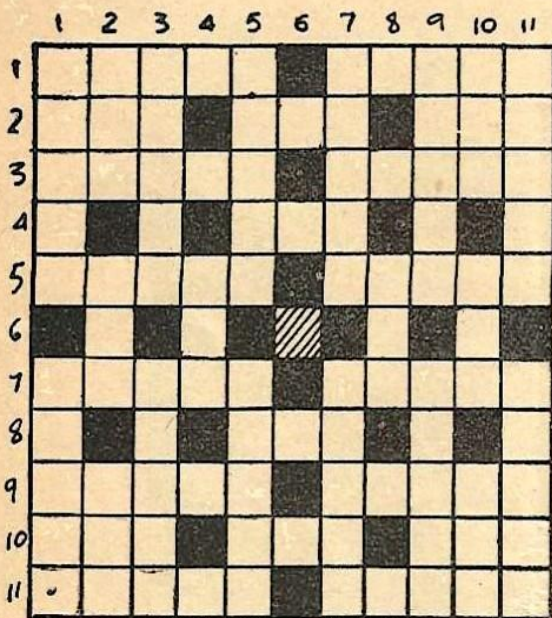

Από την διανομή των δώρων: Ο Διοικητής του Κ.Ε.Δ. Συνταγματάρχης κ. Ή. Μπαϊζάνος δίνει το σύνθημα για την διανομή των δώρων.

Όλοχαροι οι στρατιώται του Κ.Ε.Δ. περνούν μπροστά από τους στρατιώτες του Β5 που παίζουν ρόλο.... "Αη-Βασίλη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Κάθε κανείς πολλά απ' αυτά όταν κριώνει (Έθνικός) — Νησί γνωστό για τον ήρωισμό των κατοίκων του.
2. Σύνδεσμος — «... κι' αράξαμε!» — Αντονομία (δοτ.)
3. Θα την έρθε στην Βόρειο Ίταλία. Απαραίτητη για τα παράθρα.

4. Τον επικαλούνται οι ύποψηφοι στις έγκλογές (κλητική.)
5. Έτσι ονομάζεται στη φυσική κάθε σώμα (δοτική). Εθθενής.
7. «... μου, ή αγάπη του λαού» — Ένδιαφέρον παιχνίδι της τράπουλας.
8. Αεροπορική Έταρία.
9. Απαραίτητη το καλοκαίρι — Την ρίχνουν οι στρατιώτες στον πόλεμο.
10. Τρία έμοια φωνήεντα — Κατάφασις — Έπίρρημα.
11. Συγκεκριμένα — Αρετή του ελληνικού λαού.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. Τοπικός προσδιορισμός σε.. πολεμικές ανταποκρίσεις — Απαραίτητα στην Ιστοπλοία.
2. Κατάρα (άρχ.) — Τύπος του λέγω (δημ.) — Σύνδεσμος.
3. Δάσκαλος (στην Άγία Γραφή) — Πρωτεύουσα νομού.
4. Έπαναλαμβανόμενο μās θυμίζει ένα παιδικό παιχνίδι κι' ένα άστοργο πουλί.
5. Μία γραμμή του πλοίου πολύ σημαντική για τις φωτώσεις (δοτ.) Κατοικία των βοσκών.
7. Ανχεύει με την άφή — Έπίρρημα
8. Τίτλος ευγενείας.
9. Μās δείχνει τον χρόνο και το παρομοιάζουμε με την καρδιά — Εκείνος που σέρνεται.
10. «Μία νύκτα στο...» — Έπιφώνημα δυσφορίας — Όρος της Κρήτης (άντιστροφα)
11. Τον ξέρουν οι χαρτοπαίχτες και οι καπνιστάι — Κωμόπολις της Μακεδονίας (ανρθόγραφον).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Πριν απαντήσουμε στα γράμματα που κυριολεκτικά κατακλύζουν αυτές τις μέρες τα γραφεία μας, θα θέλαμε να υπενθυμίσουμε και πάλι στους κ.κ. διαχειριστάς των μονάδων, που παίρνουν το περιοδικό μας, ότι η επιστροφή των αποδείξεων, που έσοικείσαμε στα δέματα τους, διεκολύνει σημαντικά την διαχείριση του περιοδικού. Θα τους χροιστούσαμε χάρη αν φρόντιζαν να μās τις επιστρέφουν συμπληρωμένες, το ταχύτερο.

Άς έλθουμε τώρα στα γράμματα των φίλων μας. Προεισαγωγικά τους πληροφορούμε ότι η «Ήχώ» παρ' όλη την βελτίωση που παρουσίασε τους τελευταίους μήνες, έσοει καλά ότι έχει να διανύση ακόμη πολύ δρόμο, ώσπου να φθάση στο σημείο που την όνειρευόμαστε όλοι.

Με την αγάπη των φίλων και των συνδρομητών μας έχομε βάσιμες έλπίδες ότι η καλλιτέρευση του περιοδικού μας θα γίνεται ολοένα με ταχύτερο ρυθμό. — Διοικητήν Λόχου Διοικήσεως 493 Τ.Δ. Έλήφθη η απόδειξις παραλαβής του 23ου τεύχους. Έυχαριστούμε. Έλπίζουμε ότι δέν θ' άργήση και ή του έπομέ-

νου τεύχους.

— Ανθ' γόν Καμπάνη Νικ. Ειδ. Τμήμα Άσυμμάτου. Σ.Ε.Α.Κ. Σας έγγράψαμε συνδρομητή και σας στείλαμε το 24ον τεύχος. Έλπίζουμε ότι θα διαδώσετε την «Ήχώ» μεταξύ των συναδέλφων σας στην Σχολή Κερκύρας

— Στρατ. Σαοδιναρήν Νικ. 575 Τ.Π. 2ον Λόχον. Για τα ζολαεντικά σου λόγια σ' ευχαριστούμε. Σου στέλνομε, με ιδιαίτερη επιστολή, απάντησι στις πληροφορίες που ζήτησες.

— Κον Συμεωνίδην βασιλ. Νέον Σκοπόν, Σερωών. Η συνδρομή για ένα έξάμηνο είναι 10.000 δραχ. Σου στείλαμε το τελευταίο τεύχος. Έυχαριστούμε

— Στρατ. Παπαζοήστου Χρήστον, Δ[Διαβιβάσεων 33 Ταξιαρχίας. Η ανταπόκρισις σου, από τον άγιασμό των υδάτων στην περιοχή σου, έφθασε δυστυχώς με κάποια καθυστέρηση. Στείλε μας για το έόμενο τεύχος κάτι επίσης επίκαιρο. Σ' ευχαριστούμε.

Στις υπόλοιπες επιστολές λόγω έλλείψεως χώρου, θα απαντήσουμε στο προσεχές τεύχος.

N. ΚΟΚΚΙΝΟΣ & Σ^{ΙΑ}

ΑΘΗΝΑΙ : ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 5 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 34-974
ΤΗΛ/ΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ «ΚΟΚΡΑΔ»

*

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ - ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ ΚΑΙ ΛΙΑΝΙΚΩΣ

*

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ : 'Από 50 ΩΜ μέχρι 10 ΜΕΓ
($\frac{1}{2}$ WATT, 1 WATT 2 WATT, 3 WATT, 4 WATT, 5 WATT)
ΠΥΚΝΩΤΑΙ ΜΙΚΑΣ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΥ 10—50—75—100—200—250—350—500—
1000 PF 2000—2500—4000—5000 PF
.01— .02— .03— .05— .1— .25 mf
ΗΛΕΚΤΡΟΛΥΤΙΚΟΙ: 20/25—25/25—25/50—40/25—8/450—8+4/450—8+8/450
16/450—16+16/500—40/250—40+40+25/250
ΤΡΙΜΜΕΡΣ : 30—40—80—100+60—130—100 έως 500 C. M.
ΠΗΝΙΑ 6 S A 7 και 6 K 8—Πάντες 100—500 C M

ΣΥΧΝΟΤΗΤΕΣ

ΜΕΓΑΦΩΝΑ 5η—12η

ΠΟΤΑΝΣΙΟΜΕΤΡΑ

Μετά και άνευ διακόπτου

ΔΙΑΚΟΠΤΑΙ ΚΥΜΑΤΩΝ

ΣΥΡΜΑΤΑ

Κεραίας

Καθόδου

Μπλεντέ

Λίτζ

Συναρμολογήσεως

Τροφοδοτήσεως

Κορδόνι αντίστασις τροφοδοτήσεως

ΣΩΛΗΝΕΣ ΒΑΚΕΛΙΤΟΥ ΔΙΑ ΠΗΝΙΑ

κλπ. κολ. κλπ.

ΜΕΤΑΣΧΗΜΑΤΙΣΤΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

ΒΑΣΕΙΣ ΛΥΧΝΙΩΝ

ΑΞΟΝΕΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ

ΤΡΟΧΑΛΙΑΙ

ΣΑΣΣΙ

ΚΑΔΡΑΝ

ΝΤΟΥΓΙ και ΛΑΜΠΑΚΙΑ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

ΚΟΥΜΠΙΑ

ΒΕΛΟΝΑΙ

ΔΕΙΚΤΑΙ

ΚΟΣΣΕΣ

κλπ. κλπ. κλπ.

Πλουσία συλλογή οργάνων μετρήσεως AVO και CENTRAD
ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ

CONSSOR

Temp 95